

Sereș clocește una nouă:

Fondul Proprietatea este jumulit înainte de a se naște

Ca să-i despăgubească pe proprietarii care au rămas cu buzele umflate, guvernul s-a decis să renunțe, în favoarea lor, la o parte din averea lui. Astfel, buzele se vor mai dezumfla un pic, dar vor rămîne în schimb căscate. Asta pentru că Fondul este compus mai mult din găuri: Șereș nu a catadicsit să verse procentele din acțiunile pe care le deține statul în companiile ale căror ouă de aur le clocește MEC.

Pagina 15

AM ÎNCEPUT SĂ CĂELTUIESC
DE LA MINE... E CLAR,
NU MAI E DE STAT
ÎN PSD.

Tradiționala hospitalitate românească:

Un brancardier a ajuns general peste un spital

La revoluție, Ioan Sârbu era un simplu plutonier și brancardier la Spitalul Militar. În 15 ani a ajuns general de brigadă, conferențiar universitar și comandantul spitalului, printr-un șir de falsuri, la care mai marii armatei au închis ochii. De bucurie că s-a văzut cu sacii-n căruță, Sârbu i-a dat afară pe mai toți specialiștii și amenință să instaureze dictatura militară în unitatea spitalicească.

Pagina 3

După o agonie cu tablouri, perchezitii și îmbrînceli, PSD se pregătește pentru

LOVITURA DE MIGRAȚIE

Scenă cutremurătoare de purificare etică în PSD:
o catastrofă judiciară ce va lăsa în urmă un exod în masă spre paradisuri financiare și gropi comune pline cu aur

De ce stai, mă?
Nu știi să
muncești?

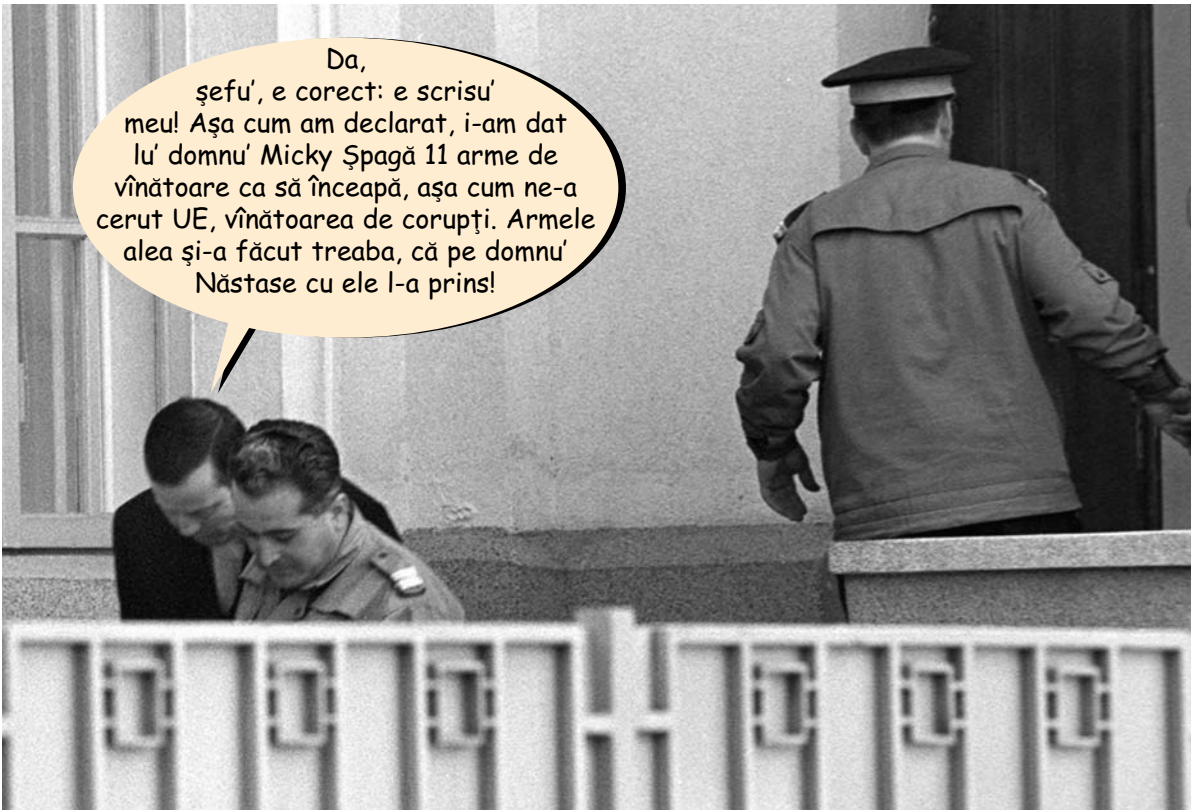
Bârfe, șmenuri, sușanele

Se spune că proiectul de partid-stat nu este abandonat, ba mai mult, că PSD-ul se curăță pentru a fuziona cu PD-ul. De-aici și acuzele strigate în ședințele furtunoase ale PSD-ului că „ați vândut partidul”. Planul ar fi curățarea de rechini a PSD-ului, după care se va face marea uniune a social-democrației într-un ocean popular. E un zvon pe care l-au invocat și pesediștii din tronsonul doi pe la colțurile disperării. Geoană lângă Boc n-ar fi o alăturare contra naturii, iar Videanu lângă Oprescu nici atât. Așa că nu e poate cel mai absurd lucru acest bipartid de 50%. În fond, cele două triburi au plecat de la aceeași mamă-spumă a Revoluției feseniste.

Radu Mazăre, primarul de două mandate al Constanței, deși cercetat al DNA alături de acoliții și chiar și de mama sa, nu a ezitat, scârbit fiind, să-și cumpere o casă în Brazilia, țara sa preferată de loazir, unde a călătorit de mai multe ori în acest ultim mandat. Și, de ce nu, dacă se mai scârbește puțin, s-ar putea să candideze în Brazilia la o primărie de sector din Rio de Janeiro.

Anticariat stradă Buzești, anul 2003. Un frate Micula intră în magazin, cu aerul unui cunoscător care caută o apă plată. Se îndreaptă la fix spre custode și cere un tablou. Custodele i-l scoate și i-l arată. Este un portret de Baba în carne și oase. Vi-l ambalez? Da. Plățiți cash sau cu carte de credit? Caș. Tot zece mii? Tot. Este tot pentru...? Tot. Când a zis *tot pentru*, custodele a arătat discret cu mâna în direcția Palatului Victoria, aflat la câteva sute de metri. *Tot pentru*, ați ghicit, este numele de cod al lui Năstase, la pinacoteca căruia au cotizat până și liberalii Micula.

Începând cu 11 martie 2006, aeroporturile aflate în subordinea Ministerului Transporturilor nu mai sunt

Fănel Păvălache, zis Crapul – o victimă colaterală a pescuitului la rechin

păzite de Jandarmerie. Așa că a început agitația în lumea firmelor de pază și protecție, care ar fi vrut să participe la licitații și să presteze aceste servicii, pe criterii concurențiale și de eficiență. Pe lângă serviciile de pază, se caută și firme care să furnizeze tehnică de securitate. Partea nasoaie e că sfintele contracte nu-s pentru cine se pregătește, ci pentru cine se nimerește să aibă propteaua mai solidă. De licitații nu prea s-a auzit, dar s-a auzit de firme care au început deja să presteze. În București (Otopeni și Băneasa) lucrează două firme din Galați și două din București. Nu dăm nume, spe-

răm să revenim cu o cursă viitoare.

Cică senatorul PSD Micky Șp. este urmărit penal pentru luare de mită. I se trage de la Fănel Păvălache, care a comis un autodenunț în care spune că, în 2002, i-a furnizat 11 arme de vânătoare. În dosar apare și numele lui Marin Bucur-Capșa. Ironia face ca Micky să fi spus de mai multe ori, în cercuri alese de vânători, că detestă vânătoarea, pentru că vânătoarea e o prostie, pentru că stai ca prostul, cu pușca-n subțioară, în frig și zloată și că nici nu ai voie să fumezi. De unde s-ar înțelege că armele

nu erau pentru el, ci pentru ăia care aveau răbdare, deși nu aveau voie cu tutun. Dar ironia și mai cruntă e că lui Păvălache i se zice „Crapul”.

Acciduzzu

Legendă

- 1 bârfă pentru care nu băgăm mâna-n foc
- 2 bârfă cu parfum de credibilitate
- 3 bârfă-beton

REDACȚIA:
Ștefan AGOPIAN
Ion BARBU
Redactor-șef adj.: Marius BORȚEA
Șef Birou Mediu: Dragoș BUCURENCI
Redactor-șef: Doru BUȘCU
Trebii juridice: Doru COSTEA
Răzvan CUCUI
Birou Investigații: Marius DRĂGHICI
Secretar general de redacție: Gabriel DROGEANU
Consilier tehnic: Florin IARU
Alin IONESCU
Eugen ISTODOR
Șef Birou Investigații: Cornel IVANCIUC
Augustin JULEA
Redactor artistic: Octav MARDALE
Redactor-șef adj.: Liviu MIHAIU
Șef Birou Externe: Ioan T. MORAR
Șef Birou Distracții-Amuzament: Viorel MOȚOC
Dragoș MUȘAT
Grafician: Bogdan PETRY
Secretar de redacție: Dan STANCIU
Secție Moravuri Ușoare: Simona TACHE
Birou Investigații: Iulian TĂNASE
Șef Birou Social-Politic: Mircea TOMA
Mihai BURCEA (documentarist)
Reporter: Alexandru CĂUȚIȘ, Alexandru DUȚU, Daniel GOACE, Cătălin MATEI, Alexandru VĂRZARU
General Manager: Sorin VULPE
și cititorii noștri, care sînt la fel de inteligenți ca noi.

Design: © 2002 Concept Multimedia – Vlad ARGHIR & Florin IARU
Tehnoredactare: Corina MIȚĂ, Florin PARASCHIV

Marketing Director: Sorin AXINTE
axu@catavencu.ro
Promotion Manager: Roxana BODEA
roxana.bodea@catavencu.ro
Traffic: Ana-Maria SMARANDACHE
anamaria.smarandache@smz.ro
Manager de distribuție: Cristian DOMNIȚEANU
cristi@catavencu.ro

Comenzi publicitare la Splendid Mediazece
Mircea IONESCU – sales manager
mircea.ionescu@smz.ro
Tel.: 230.57.53

DIFUZARE prin SC Catavencu SA,
Cornel SEVASTRE – director distribuție
cornels@cotidianul.ro
Tel.: 0727.722.624
Abonamente prin Rodipet S.A.
Nr. de catalog 2002 sau direct la Academia Catavencu

ADRESA REDACȚIEI:
Bulevardul Regina Elisabeta 7-9, etaj 6,
Sector 3, București
Tel.: 314.02.35; 314.02.38; 314.02.39
Fax: 314.02.58
ISSN 1221-5597
Tipărit la Tipografia România liberă

Internet: http://www.catavencu.ro
E-mail: office@catavencu.ro
marius.bortea@catavencu.ro

Bula demnitarului

CATEGORIA
DIN PUNCTUL GÎNDIRII

Dan Mihalache (deputat PSD): „Nu cred că e vorba de o luptă pentru putere, e vorba de un punct de inflexiune.”

CATEGORIA
CUNOAȘTE-TE PE MINE
ÎNSUȚI

Ioan Talpeș (senator independent): „Ce știi matală ce mai sînt eu?”
Antonie Iorgovan (senator PSD): „Eu am fost eu de cînd mă știu.”

CATEGORIA
SFÎNTUL DUH-TE, MĂ,
DE-AICI!

Gigi Becali (președinte PNG): „Cum să țină Dumnezeu cu Copos în Postul Paștelui!?”

CATEGORIA
EMIL BOBU

Mircea Geoană (președinte PSD): „Trebuie să oprim stoparea declinului.”

CATEGORIA
ATAC SUB CENTURA MARO

Antonie Iorgovan (senator PSD): „Năstase și gașca lui sînt expresia de cumetrie dintre politică și mătușa Tamara. Criteriul de apartenență la această gașcă a fost în primul rînd homosexual-

litatea, în al doilea rînd masoneria și în ultimul rînd infraționalitatea.”

CATEGORIA
APEL CĂTRE LICHIDITĂȚI

Dan Ioan Popescu (deputat PSD): „Mai aveți nevoie de mine, pentru că un partid se ține cu bani.”

CATEGORIA
CU PICIOARELE CURATE

Călin Popescu Tăriceanu (prim-ministru): „Gripa aviară este purtată pe picioare.”

CATEGORIA
NĂȘTEREA DE BINE
E FĂCERE DE MAMA

Gigi Becali (președinte PNG): „Noi, de cînd ne-am născut, noi ne-am născut opuși.”

CATEGORIA
GURA PĂCĂTOSULUI
ADEVĂR GREȘEȘTE

Marian Vanghelie (membru PSD): „Oamenii, după cum ați văzut, s-a votat secret și au simțit.”

„S-a tranșat această problemă și, odată cu tranșarea acestei probleme, s-a rezolvat și problemele noastre interioare.”

Întunericitul

Hai, domnu' ziarist, intră! Închide odată ușa, că-i curent! Vă rog să observați că nu există acele tablouri de prost gust ca la unul din colegii mei, nici parchet din China și nici termopane, totul fiind din oțel... Așa arată seiful modest al unui om care nu are nimic de ascuns! Domnu' Cristoiu, nu vă mai jucați, dom'le cu cifrul, că n-am chef să rămînem dracu' pe dinăuntru ca Tutankhamon, cu atîta bogăție și să n-o putem cheltui!

Dan Ioan Popescu, pe punctul să intre într-un DIP shit

Un brancardier a ajuns general peste Spitalul Militar

Pe 20 martie,
generalul magistrat
Dan Voinea,

șeful Secției Parchetelor Militare de pe lângă Parchetul General, ne-a confirmat că șeful Spitalului Militar Central (SMC), generalul de brigadă conferențiar universitar doctor Ioan Sârbu, face obiectul unei plângeri penale, înregistrată în cursul lunii februarie. Plângerea este cercetată de generalul magistrat Samoilă Joarză. Obiectul ei îl face o realitate cumplită: cari-era didactică și profesională a lui Sârbu se bazează pe un șir de falsuri continue. La revoluție, Sârbu era un simplu plutonier, iar astăzi este general de brigadă, caz unic. A absolvit facultatea abia în 1995, iar astăzi este conferențiar universitar doctor, caz unic. Geniu să fi fost și nu strungar acum 20 de ani și, totuși, o asemenea performanță nu este posibilă într-o lume normală.

Neîncercător
și mirat
că face obiectul

unei plângeri căreia urmează să i se dea curs și care, dacă în România ar exista justiție militară, s-ar transforma în dosar penal, generalul Sârbu ne-a spus așa: „Nu m-a anunțat încă nimeni”. Vă anunțăm noi acum. În decizia numărul 5084, din 24 februarie 2003, academicianul Laurențiu M. Popescu, rectorul Universității de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, i-a acordat lui Ioan Sârbu titlul de șef de lucrări, poziția 2, la Catedra de Implantologie a Facultății de Stomatologie. Academicianul Laurențiu M. Popescu a mai decis ca generalul să ocupe postul prin cumul de funcții militare, cu o vechime didactică de 20 de ani, la 1 decembrie 2002, caz unic, tranșa de vechime în învățământ fiind de 20-25 de ani (*facsimil 1*).

Întrebat
cum comentează
faptul că are

o vechime didactică de 20 de ani, când el a absolvit facultatea abia în 1995, iar în urmă cu 20 de ani era un simplu strungar,

Ioan Sârbu ne-a răspuns impasibil: „Este o greșeală de redactare. Am făcut demersuri pentru a fi remediată, dar, din păcate, academicianul Laurențiu Popescu, rectorul Universității de Medicină și Farmacie «Carol Davila», i-a dat curs”. Cu alte cuvinte, Sârbu s-a trezit șef de lucrări, fără vechime și împotriva propriei sale voințe, fiind obligat de circumstanțe să se mulțumească cu acest titlu universitar, caz unic. Titlul l-a obținut direct, sărind peste gradele universitare de preparator și asistent universitar, caz unic.

Păi, bine,
dacă s-a greșit
într-o problemă

capitală, cum este cea a acordării prin fals și uz de fals a unui titlu universitar, de către un academician, cum este posibil ca greșeala să se repete doi ani mai târziu? În 2005, la doar doi ani după ce Sârbu devine șef de lucrări, profesorul universitar doctor Florian Popa, noul rector al Universității de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, i-a acordat prin decizia numărul 105, din 6 iunie 2005 (*facsimil 2*) postul de conferențiar universitar, la Catedra de Implantologie Orală a Facultății de Medicină Orală. Vechimea indicată în decizie este de 22 de ani, la data de 1 decembrie 2004. Adică cu doi ani în plus față de decizia din 24 februarie 2003, caz unic.

Întrebat
cum comentează
faptul că a adunat

o vechime didactică de 22 de ani, când în 1983 era, repetăm, strungar, Sârbu a declarat textual: „S-a făcut o dispensă în cazul meu, deoarece implantologia dentară era o specialitate nouă, introdusă ca disciplină universitară abia în anul 2000”. Atenționat că la primirea titlului de șef de lucrări a dat vina pe redactarea defectuoasă a deciziei și că acum vorbește despre o dispensă care i s-a acordat de rectorat, generalul s-a bălbăit îngrozitor, fără să ne poată da un răspuns clar. Apoi și-a amintit că a avut o bursă în Statele Unite, la New York University,

Cum
am ajuns general în zece ani? În primul
rînd, n-am ținut cu dinții de scaun. În al doilea rînd,
mi-am invitat șefii în cabinet și i-am lăsat cu gura căscată.
Patton, De Gaulle, Malinovski, Rommel și alți militari de pe
Discovery? Mare șmecherie! Le-a fost ușor să ajungă generali cu
două războaie mondiale la activ și 40 de ani la dispoziție! Să-i
văd cum realizau ei performanța mea în numai zece ani,
doar în halat alb și cu o freză în mînd!

Generalul dentist Ioan Sârbu, un specialist în Finanțe-Fălci, apreciind evoluția cursului leu-molar

imediat după absolvirea facultății, unde și-a însușit secretele meseriei de implantolog. Sârbu nu a fost capabil să ne furnizeze însă un curriculum vitae și nici numărul de lucrări științifice care i-ar fi permis dobândirea gradului de conferențiar.

Pentru că
am insistat,
el ne-a recomandat

să facem cerere la Biroul de Presă al MAPN. În cele din urmă, și-a adus aminte că are un articol semnat în *Jurnalul Academiei Americane de Implantologie Dentară*, în numărul 4 din 2003. O verificare pe adresa www.aaid-implant.cnchost.com/publications.html a condus la un rezultat negativ.

Ancheta demarată de *Academia Cațavencu* în mediile universitare și academice a relevat lucruri îngrijorătoare despre impostura lui Sârbu. Când Mircea Miclea, care anul trecut a deținut funcția de ministru al Educației și Cercetării, a fost informat de un grup de academicieni că ascensiunea lui Sârbu se realizează prin fraudarea Consiliului Național de Atestare a Titlurilor și Diplomelor Universitare, a preferat să se spele pe mâini și să lase problema în seama comisiei de specialitate.

Eugen Simion,
președintele
Academiei Române,

a preferat și el să tacă, pe când cei doi rectori s-au întrecut, care mai de care, în a lăuda excepționala contribuție a lui Sârbu la dezvoltarea implantologiei dentare. Până acum, singura instituție care l-a premiat este armata, din rândul căreia provine. La ediția din 2005 a premiilor revistei „Gândirea Militară Românească”, Sârbu a fost gratulat pentru *performanța medico-militară în implantologia orală* (foto). El a primit premiul din partea protectorului său, generalul inspector Eugen Bădălan, șeful Statului Major General. Valoarea acestui premiu copleșitor, de largă recunoaștere inghinală și internațională, este cel puțin egală cu a premiului Simba, al cărui unic deținător, din toate timpurile, a fost tovarășul Nicolae Ceaușescu.

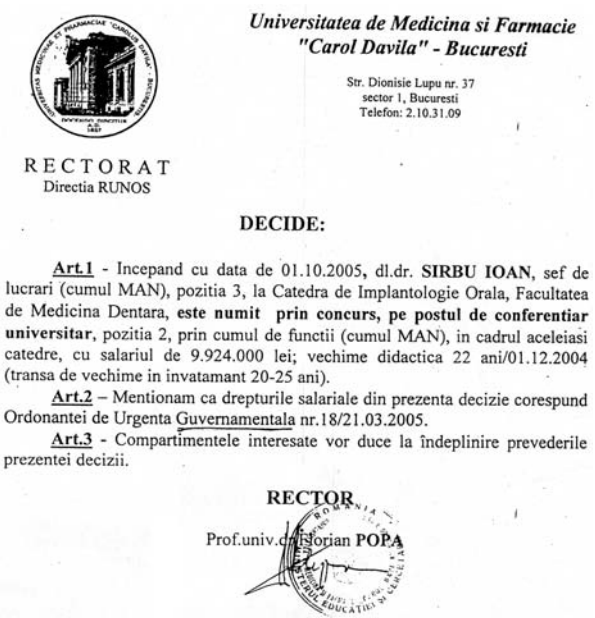
Până la urmă,
pe ce se bazează
performanțele

lui Sârbu? Pe faptul că, dacă ai deschide gurile generalilor din Statul Major General sau ale oficialilor armatei, ai realiza că sunt pline de știfturile implantate de asistenții lui Sârbu. La întrebarea dacă i-a făcut implant lui Talpeș, pe vremea căruia a ajuns om, Sârbu a invocat secretul profesional și militar. Sârbu a intrat fără examen la Institutul de Medicină Militară, în baza unei aprobări date de generalul Victor Stănculescu, și apare prin ordin de zi pe unitate ca student în semestrul

medicinii planetei, tot la Timișoara. Ajuns general, conferențiar și comandant al SMC, Sârbu a început să semene teroarea în rândul personalului, forțând pensionarea a 15 șefi de clinici și specialiști, cărora le-a oferit, pentru a rămâne în spital, posturi de consolare, de îngrijitori sau brancardieri.

Sârbu a desființat
toate clinicile
din SMC,

cu excepția clinicii sale de implantologie, în care să-și poată pune știfturi și alte cadre și demnitari, în afară de Encușescu, Talpeș, Bădălan și Atanasiu.

DECIDE:

Art.1 - Incepand cu data de 24.02.2003, dl.dr. SIRBU IOAN, este numit prin concurs, pe postul de șef de lucrări, pozitia 2, la Catedra Implantologie Orală, Facultatea de Stomatologie, prin cumul de funcții (cumul militar), cu salariul de 4.908.000 lei, spor de stress 147.240 lei (1 tranșa - 3%), vechime didactică 20 ani/01.12.2002, tranșa de vechime în invatamant 20-25 ani.

Art.2 - Compartimentele interesate vor duce la îndeplinire prevederile prezentei decizii.

Domnul Bach junior
cîntă Simfonia țepeii

După ce a scăpat de problemele cu membrii clanului de cămătari Austrianu, fiul șefului IPJ Prahova, Florin Bach, și-a reprofilat activitatea patentînd o inginerie ingenioasă. Folosindu-se de numele și funcția tatălui său, a început să intermedieze, și nu pe gratis, credite bancare pentru diverse persoane. Cum? Simplu. După ce cădea la învoială cu amatorul, Bach junior făcea rost de adeverințe de salariu de la firme-fantomă, în care se menționa o retribuție lunară foarte mare. Cu o asemenea țidulă, fiul comisarului se deplasa împreună cu clientul său la una dintre sucursalele unei renumite bănci recent privatizate din cartierul ploieștean Malu Roșu, unde solicita un credit substanțial. După obținerea acestuia, Bach junior își primea comisionul, iar angajații băncii începeau să numere firmele-fantomă de la care aveau de recuperat sumele împrumutate. Deja, pînă acum, s-au semnalat niște țepe la sucursala din Malu Roșu, dar se pare că numărul acestora este mult mai mare și s-a extins și la alte bănci din Ploiești. Dar viața merge înainte și Florin Bach merge la facultate și, în timpul liber, montează cîteva ore la o societate de asigurări din urbea lui nenea Iancu. După ce termină și cu învățatul, și cu asiguratul, tînărul își scoate la plimbare ultimul tip de Volvo. Cu asigurarea mare nici în pneuri nu te doare!

Cinstit. Sărac de cinstit

Oamenii de PR angajați de primarul Clujului au luptat din greu să facă din Boc un soi de Iliescu local, punînd accent pe imaginea sa de primar „sărac și cinstit”. Ce-i drept, Boc nu se prea îmbogățește (oare cine-i plătește avioanele?), dar fac avere oamenii lui. Spre exemplu, arhitectul orașului, Adrian Iancu, a primit postul în toamna lui 2004, cînd, pac, și-a trecut firma Arhimobil pe numele nevesticii, doamna Lia. Care, ce să vezi, dom'le, a început subit și instantaneu să facă profituri babane. Dacă, pe 2003, firma avea doar 57 de milioane amărîte drept cîștig, pe 2004, contractele portocalii primite pe activități de arhitectură au adus un miliard curat în numai cîteva luni. Concluzia: doamna Lia face să prospere prăvălia!

Hai cu doamna, hai,
la chef în Dubai!

Ne facem datoria și îi urăm și noi doamnei Isărescu, soția soțului ei de la Banca Națională a României Capitaliste, un sincer „La mulți ani!”, cu ocazia zilei de naștere ce va fi sărbătorită modest, în Dubai. Ne pare rău că nu am fost și noi invitați la cheful marilor bancheri și politicieni, căci ne-am fi dorit să călătorim și noi cu charter-ul special comandat de doamna Isărescu pentru acest eveniment și plătit, evident, din economiile familiei. Cît despre camerele de hotel, nu știm dacă sînt din partea casei (casa Isărescu) sau fiecare e pus să scoată bani grei, pe măsura luxului din emirat. Ar fi totuși o impolitețe. Dacă își plătesc ei transportul și cazarea, atunci din ce să mai cumpere cadou sărbătoritei?

Platon și Aristotel
sărbătorind un mugurel

Cornel IVANCIUC

Aceleste interviuri au fost adevărate, sînt reale și vor fi autentice

15 martie – Ziua națională a ungurilor din PSD

15 martie nu mai este data luptelor maghiaro-române, ci data de-tronării lui Năstase din PSD și din Cameră. Gloria noului 15 martie va fi descrisă de Dan Tudorache, șeful PSD sector 1. Gloria vechiului 15 martie va fi comentată de senatorul-om de afaceri Attila Verestoy.

DAN TUDORACHE: I love PSD

„Era momentul ca Năstase să ia o pauză“

Jos niciunde Năstase

Rep.: Un nimeni l-a dat jos pe Năstase?

Dan Tudorache: Nu sînt un nimeni. Sînt în organizația sectorului 1, zi de zi, de șapte ani. Poate nu am ieșit în presă, dar nu sînt nimeni. Întrucît Năstase era membru al organizației de sector, această sarcină mi-a revenit mie.

Rep.: Dificilă sarcină.

D.T.: Orice început e mai greu. A fost o propunere a forului de conducere și toți membrii au hotărît astfel. Cele două scandaluri, Zambaccian și Mătușa Tamara, au adus grave prejudicii de imagine partidului și era momentul ca Năstase să ia o pauză.

Rep.: Votul prin care Năstase amîna percheziția a fost imoral?

D.T.: Da. Mă așteptam ca procurorii să fie lăsați să-și facă datoria. Era normal.

Rep.: A iritat bogăția văzută la televizor?

D.T.: Eu nu comentez cum și-a strîns bogăția. Pe mine m-a deranjat că pare că are de ascuns ceva celor care se pricep ce să caute în casă. Din cauza asta, eu am votat pentru ridicarea sprijinului politic.

Rep.: Ați mușcat mîna care v-a dat puterea de la sectorul 1.

D.T.: Am fost ales de către membrii de sector, nu de Năstase. Mai mult, eu am ajuns președinte cu o lună înainte de Congresul prin care domnul Geoană a fost ales președinte.

Uitați, i-am retras sprijinul lui Năstase!

Dan Tudorache, liderul PSD de la sectorul 1, fruntaș în întrecerea socialistă de trădare a capitalistului Adrian Năstase

în sus.

D.T.: Da, ăsta e începutul. E clar că vocea membrilor e puternică cînd e lăsată să se audă. Partidul trebuie să se lepede de astfel de persoane. Asta e. Democrația.

Rep.: Cu Geoană ce faceți? Are soacră-sa zeci de hectare.

D.T.: Soacra lui Geoană nu e membră PSD. E PNT. S-o judece colegii. Eu răspund numai de membrii PSD.

Omul

Rep.: Ce om sînteți? Ce profesie aveți?

D.T.: Sînt inginer. Am terminat Transporturi în '88.

Rep.: Funcționar?

D.T.: Da, funcționar la o firmă. Îmi câștig existența decent.

ATTILA VERESTOY:

„Boc este într-o căutare de identitate, caracteristică oricărei creșteri“

Votul cu percheziția

Reporter: Domnule senator, de ce, de ce, de ce, de ce, de ce, de ce UDMR-ul a votat împotriva percheziției, împotriva țării ăsteia?

Attila Verestoy: Nu am avut ocazia să-mi arăt adevăratele mele păreri despre această problemă, neavînd onoarea de a fi deputat. Așa prevede regulamentul.

Rep.: A votat UDMR-ul acolo.

A.V.: De unde știți asta? Pot să vă spun că UDMR-ul a fost ferm în ceea ce privește procedura de vot, conform cu ceea ce avem noi în principiile noastre, în statutele noastre: voturile care ating persoanele sînt voturi secrete. E ceva, poate, demodat, dar dacă nu am ține la votul secret, unde am ajunge decît la mînie proletară? Votul trebuie să fie secret, fie că-l atinge pe Năstase, pe Băsescu, pe orișicine.

Rep.: Înțeleg, dar în spatele votului important ascundeți votul împotriva percheziției, votul împotriva anticorupției.

A.V.: Este vorba de o persoană, nu de un vot împotriva unui fenomen. Încă o dată, poate nu sînt eu pe deplin educat, dar e bine să ne întoarcem la inexistența votului secret, să avem voturile la vedere? Cînd alegătorii se vor aduna la urne, e bine ca ei să arate cu cine au votat?

Rep.: Am înțeles cu secretul, dar UDMR-ul, repet, a votat împotriva percheziției.

A.V.: Ați fost acolo, v-ați uitat în urne, i-ați întrebat pe fiecare cum a votat?

Rep.: Presa a numărat voturile și UDMR a ieșit cîștigător de partea lui Năstase.

A.V.: V-ați uitat în mîinile domnilor deputați și ați văzut cine cum votează?

Rep.: Umblați cu alifii ungu-

rești!

A.V.: Nu, lucruri din astea le-am văzut la parlamente europene. Sînt niște proceduri. E un lucru pe care noi trebuie să-l depășim. UDMR-ul e atacat ca-n anii '50. Nici o problemă, o inițiativă civilă să distrugă votul secret în România. Nici o problemă! Democrația va avea numai defecțiuni.

Rep.: Ne înțelegem bine: eu întreb de percheziție, dumneavoastră îmi spuneți despre vot secret.

A.V.: Repet, aveți informații exacte că așa au stat lucrurile, că UDMR-ul ar fi votat împotriva?

Rep.: Sînteți șacal bătrîn. Informațiile sînt din presă, iar Marko Bela a fost arogant: ce problemă minoră este asta cu percheziția!

A.V.: Marko Bela, arogant? Nu l-am auzit niciodată așa! Uite, informații pe care eu nu le am. Știți ce bile au băgat deputații UDMR-ului și știți cît de arogant a fost domnul Marko Bela! Vă spun eu: UDMR a dat un vot pentru respectarea regulamentului, de aici încolo a extrapola și a spune că cei care au votat secret au votat împotriva percheziției este un proces de intenție. Asta nu e frumos! Dacă a fost secret votul, dumneavoastră de unde știți? Puteți să-i întrebați pe fiecare cum a votat. Faceți asta în numele informării exacte.

Relațiile cu Alianța D.A.

Rep.: UDMR este cam tensiionat cu D.A.-ul.

A.V.: Eu ațita țin minte, că a existat un acord între formațiunile din Alianță și ațita pot să vă spun, că acest acord ne va ajuta să ducem la îndeplinire și să votăm Legea minorităților cum am convenit.

Rep.: Boc trimite săgeți să vă astîmpărați bidiviii.

A.V.: Neînd familiatizat cu ceea ce se întîmplă într-un parlament, dumnealui nu știe decît metodele primăriei. Se mai adună din cînd în cînd consiliul, dar, de fapt, se întîmplă ce dorește primarul. Aici, în Parlament, nu e ca la primar. Noi vrem să se respecte înțelegerile chiar dacă a doua, a treia zi cineva se trezește că nu-i mai place.

Rep.: E Boc cu o poftă de naționalism ceva de speriat!

A.V.: Este o căutare de identitate, aspecte caracteristice oricărei creșteri.

Rep.: De identitate? La vîrsta lui Boc și a PD-ului?

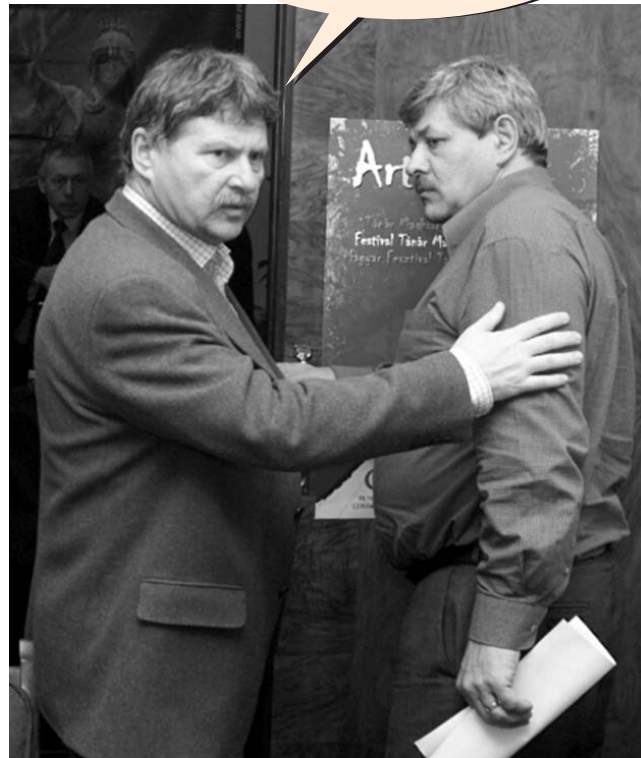
A.V.: Da, dar vor crește. E o tranziție de la populism la popular, spre a deveni europeni. Boc și PD trec printr-o deviație. Trebuie să fim înțeleghători.

15 martie

Rep.: De ce UDMR e consecvent, iar partenerii de guvernare, fie PSD, fie Alianța D.A., nu?

A.V.: Mi se pare firesc să fie oscilații. Lucrurile, să știți, merg

Moșule, ce mustață, ce freză, ce statură ai! Parc-ai fi eu! Auzi, tătucu', dacă mi se bulește cu cheresteaua, cam cît mă costă să intri la pîrnaie în locu' meu?

Verestoy Attila, un transilvănean care ar fi acceptat bucuros să fie senator de Ilfov sau Teleorman dacă nu s-ar fi gîndit înaintea lui alți șmecheri regăteni să defrișeze Codrii Vlăsiei

spre o evoluție corectă. Sînt optimist.

Rep.: Sînt românii într-un fel!

A.V.: Mai au puțin pînă la 20 de ani, satisfacerea criteriului lui Brucan.

Rep.: Ha-ha-ha, ungurii sînt mai evoluți?

A.V.: Nu, nu, dar metodele de selecție sînt diferite. Noi, cei de la UDMR, ca să fim candidați trecem prin vot uninominal. Asta e diferența. Eu, ca să cîștig locul de senator, am avut de luptat cu șase candidați.

Rep.: De ce nu a ieșit război pe 15 martie?

A.V.: Serbarea a fost demnă, pe măsura acestei zile. Așa cum am cîștigat respectul comunităților românești ce trăiesc alături de unguri, așa au fost și serbările. Arătăm că știm să respectăm jertfa înaintașilor noștri.

Rep.: De fiecare 15 martie se inflamează unii.

A.V.: Fiindcă sînt aceiași. Au rămas fără arme. Nici ungurii nu se plictisesc de asta, nici românii nu se plictisesc.

Rep.: Poate ne-ați putea arăta un război de două zile, ca să vedem ce bine puteți.

A.V.: Păi, nu facem aici, la București? În Parlament? Vadim spune vrute și nevrute cu războiul mondial, cu ciopîrtirea, m-am dus și eu și am spus că nu-i așa. ăsta e război! Cine crede altceva, cred că a citit cărți proaste la timpul nepotrivit. Eu ce să fac?

Rep.: Nu aveți fraternitate, egalitate, libertate?

A.V.: Libertatea nu înseamnă doar libertatea individului, ci și a comunităților, egalitatea înseamnă egalitatea de șansă pentru fiecare, iar fraternitatea trebuie înțeleasă în dimensiunea ei și nu în cea scrisă.

Rep.: Ungurii buni la învățătură reușesc în viață, ce tot cîrțiți?

A.V.: Aveți dreptate, am fost în America. Sînt o groază de unguri pe Silicon Valley, acolo.

Bogat

Rep.: Brusc sînteți bogat. Erați, după '89, simpatic, draguț.

A.V.: Eu sînt de la bun început printre bogați.

Rep.: Ce rost are bogăția?

A.V.: Bogăția este o chestie de timp. Pentru mine, cel mai important lucru este să plătesc impozite și taxe. Istoria mea începe la începutul secolului, cînd bunicul, ca să învețe meserie, a trecut puțin prin America. S-a întors în Europa, cu război, prizonierat și a făcut ateliere de mobilă. Aceste ateliere, în anii '30, aveau marfă în tîrguri internaționale. Eu am învățat mult de la el. Din anii '90 mi-am redobîndit legal averea.

Rep.: Tradiție, dar cum v-a mers?

A.V.: Am reușit și gata. Repet, eu am și plătit impozit pe averea mea.

Rep.: Micuț afacere cu statul, micuț trafic de influență?

A.V.: Ceea ce spuneți e micuț calomnie.

Rep.: Cică sînteți magnatul pădurilor din Harghita!

A.V.: De unde? Eu am opt hectare, din care numai jumătate e împădurit!

Rep.: Sînteți magnatul televiziunilor din secuime!

A.V.: Greșit! Cumnatul meu, cu care nu am nici o relație de afaceri, are acest tip de afaceri.

Rep.: Magnat peste ce sînteți?

A.V.: Eu am ziare și reviste. Ziarele și revistele, știți, nu sînt cazinouri.

Eugen ISTODOR

Cuvîntul care... trimite baronul arogant în afara terenului

Iată, stimați suporterii și iubitul electorat, că incredibilul s-a produs în aceeași săptămînă. Cine s-ar fi încumetat să pronosticeze că steaua lui Năstase va apune afit de rapid sau că Bănel Nicolită va înscrie la Sevilla ar fi fost luat peste picior chiar și de măgarii de la stîna lui Gigi, ca să nu zic de fursecăresele de la cofetăriile lui Copos.

Să începem așadar cu povestea de insucces a convertirii ursoiului de Cornu în țap ispășitor de Otopeni.

● Este trecut de miezul nopții în Sectorul Agricol Ilfov și otopenienii dorm duși, visînd cai verzi pe pereți. În sala de conferințe a hotelului Confort, mai-marii și mai-micii social-democrați luptă la baionetă pentru a-l împunge în poponel pe cel care pînă mai ieri le întindea tuturor mîna, așteptînd să i-o sărute franțuzește. Cam asta ar fi maniera în care mai toate jurnalele abordează fericitul eveniment.

● O să încep cu *Jurnalul național*, la urma urmei a fost cel mai aproape de evenimente, dacă e să vorbim pur geografic. În pag. 2, Ion Cristoiu scrie un editorial cu titlul „O execuție în stil mafiot“, în care asemuiește excluderea lui Năstase din PSD cu o crimă prin delegație. Cică „se știe că șefii Mafiei nu ucid niciodată cu mîna lor. Pun să facă asta pe un ins mărunț, dispus la orice netrebnicie pentru a le intra stăpînilor în voie...“ Citez mai departe sau v-ați prins deja că e vorba de Vanghelie?

● Să trecem la *Cotidianul*, unde aflăm cum a fost nevoit Oprescu să se transforme în doctor de familie politică cu probleme de sănătate atunci cînd, în jurul orei 23,30, lui Ioan Solcanu inima a-nceput să-i joace feste. A urmat îndeaproape Rodica Nassar, cu o criză de spasmofilie. În final, după ce războinicii civili din PSD s-au dus care la culcare, care la spital, Hrebenciuc s-a repezit la aeroport ca un adevărat guzgan roș-albăs-

triu și zbîrr, spre Sevilla. Înainte de asta, a apucat totuși să zică: „Îmi ajunge. Stau pînă vineri. Și nu am de gînd să fac și eu un pas înapoi din prima linie a PSD“. Aha, acum m-am prins! De fapt, Năstase n-a făcut un pas înapoi, ci au făcut un pas înainte alde Mitrea & Geoană & Hrebe & Comp.

● Totuși, nu la mult timp după aruncarea lui din formația PSD-ului, umblă vorba că Năstase n-are de gînd să facă tușa și că intenționează să revină în teren legitimat la clubul conservator. Căci, vorba titlului *României libere*, inspirat dintr-o declarație a lui Năstase, „Arogantul nu vrea Logan“. Mie mi se pare paradoxal să vrei să intri în partidul lui Voiculescu și să faci afirmații disprețuitoare la adresa unui automobil care este, pînă la urmă, unul din stîlpii populismului conservator ai acestui partid.

● Și-acum, înainte să punem piciorul pe gazon, să coborîm pentru cîteva secunde în stația tramvaiului 41, căruia *Gazeta sporturilor* îi alocă un spațiu special, deoarece, fie că mergi din Ghencea spre Giulești, fie din Giulești spre Ghencea, tot prin UEFA te plimbi, nu-i așa? Și, dacă tot am ajuns la *G.s.*, să citim împreună o frază din editorialul lui Cătălin Tolontan, acest haiduc iremediabil, coșmarul tuturor stăpînilor de presă, care descarcă un încărcător în direcția lui Copos pentru atitudinea acestuia față de controlul ANAF-Bodu la Rapid (valabilă și pentru Gigi la Steaua). Zice așa Tolontan: „Folosirea emoției colective pentru a-ți apăra interesele economice și încercarea de a transforma funcționarii publici în obiect de dispreț general, iată democrația lui George Copos!“. Oare dacă Năstase cumpăra un club de fotbal, în loc să fi băgat atîta bănet în tabouri, nu ar fi fost astăzi încă în postura de a-i întinde mîna la pupat lui Vanghelie?

Alin IONESCU

La Trattoria Il Calcio, Dacă nu plînge clientul, rîde nemilos Dan Radu Rușanu

Acum cîteva săptămîni, scriam, la rubrica „Localul bălan“, despre cît te poate costa o despărțire de prietena ta la restaurantul Trattoria Il Calcio, în condițiile în care ești pus să plătești și șervețelele. Astăzi, avem o explicație pentru această goană nebună după profit: Dan Radu Rușanu. În imobilul de pe strada Pangratti nr. 35, unde se află Trattoria, DRR-ul deține trei apartamente, plus camerele restaurantului. Printre locatarii imobilului circulă un zvon groaznic despre chiria pe care o pretinde DRR-ul Trattoriei: 7.000 de euro pe lună. În aceste condiții, trebuie să remarcăm cu recunoștință concesia pe care o fac patronii restaurantului clienților cînd nu le facturează și scobitorile.

Tractoria Il Calcio

Ai noștri ca românii

Nimic nu ne poate face să credem că omul se schimbă peste noapte, ca alimentele cărora le expiră la ora 0,00 termenul de garanție. Așadar, nimic nu ne poate face să credem că meciurile dintre Rapid și Steaua din Cupa UEFA vor fi cu totul altceva decît meciurile dintre Rapid și Steaua din Divizia A. Și nimic nu ne poate face să credem că suporterii celor două echipe la meciurile de cupă europeană vor fi altfel decît cei de la meciurile din campionat. Prin urmare, ne așteptăm să vedem, pe 30 mai, o interesantă, pasionantă și viu disputată partidă din sferturile de finală ale Cupei MUEFA.

Fault și Mefisto

La PNG în poartă e-o găină moartă

Nu, stați liniștiți, că nu a ajuns gripa aviară la oile PNG-ului. Ci doar tomberoanele cu care se cărau găinile sacrificate într-o comună constănțeană. De ce au ales sediul PNG? De ce nu le-au dus la PSD, PPCD, PNL, EKG sau RMN? Ei, la întrebarea asta nimeni nu v-ar putea răspunde, nici măcar Ciorbea sau Bănel Nicolită. Singura legătură ar fi aceea că patro-

nul de la PNG și de la Steaua e și patron de avicolă, dar pe la Iași. Dincolo de întrebări, însă, avem și o certitudine. Știți scandarea aia presupus rasistă a steliștilor: „Suspendați-ne, urîm ciorile!“ – de fapt, după cum ne lămurim acum, ei spun altceva, ceva ce numai a rasism nu sună: „Suspendați-ne, omorîm găinile!“.

Copan del Mondo

România. Mici fragmente de neant.

Suporterul studentesc

Două cămine studentești din Tei, după ce Rapid și Steaua s-au calificat în sferturile Cupei UEFA. De undeva, de la ultimul etaj al căminului din dreapta, urlă un stelist. Imediat, răspunsul: iese un rapidist la ultimul etaj al căminului din stînga. Flutură un steag și cîntă. Se oprește, îl strigă pe stelist: „Bă, da Cutare unde-i, mă?”. Stelistul: „Nu știu, mă, mai devreme plîngea pe-aici!”. V-ați prins, Cutare e dinamovist. (Altul decît Borcea, care nu cred că stă într-un cămin studentesc, pentru că abia și-a luat bacul.) Rapidistul: „Lasă, mă, spune-i că au bătut și ei, cu Otopeniul!”. Ce tupeu! Păi, rapidistul vorbește, care a luat-o cu 3-1?

Polițiști cu razie scurtă de acțiune

Gara Constanța. Vreo 40 de taxiuri stau nerăbdătoare în fața clădirii, mai au puțin și intră pînă în bufetul de la etaj. Șoferii pierd vremea, grupuri-grupuri, după afinități și starea de legalitate, așteptînd prada de la fără un sfert. Brusc, cam jumătate dintre ei intră în panică și se precipită către mașini. Răsună un sincer „POLIȚIA, BĂĂĂĂ!!!!”. Vreo 20 de taxiuri pornesc ca la un semn, unii șoferi sînt blocați și dau disperați din mină, ar vrea să zboare cu tot cu utilaj. Într-adevăr, o mașină a Poliției vine ușor către grupul de disperați. Deodată, însă, întoarce și pleacă spre alte zări. Ufff... Taximetriștii se pot întoarce și ei la lucru... Totuși, n-am înțeles de ce ar fi renunțat atît de mulți la clienți, în favoarea Poliției. Mai ales că nu era o dubă, era doar un Passat cu 5 locuri...

Discursori parlamentare

Astăzi am să vă vorbesc despre un nou discurs al cerșetorilor. Există un supermarket Mega Image în Titan, pe lîngă stația de metrou. Acolo, la intrare, stau mereu niște țigănci cu puradei în brațe, care cerșesc și te abordează agresiv, prin agățare de haine. Simbătă, cînd am dat piept cu ele, mi s-a părut, pentru prima dată, că au un discurs supercivilizat pentru că stăteau în parcare și-ți ziceau: „Băiatu'... nu acum, da' cînd ieși... îmi dai și mie o mie de lei?”. Mda... După faza asta, mă aștept să apară niște cerșetori și la aeroport: „Băiatu', cînd te întorci din Franța... îmi aduci și mie ceva?”.

Tetelu e printre noi

Trăiam într-un cartier liniștit. Era soare pe cer, erau oameni care-și zic *bună dimineața* și *bună seara*, erau porumbeii care vin la ferestre să ciugulească firimituri. Asta pînă cînd, în imediata apropiere, în blocul vecin, s-a mutat cel care scrie, la noi în revistă, *Jurnalul lui Tetelu*, secret fie-i numele. Și cum s-a mutat, brusc, mediul înconjurător s-a alterat: pe zidul unei clădiri de vizavi a apărut scris „PIZDĂ”, plus un desen lămuritor aferent. Acum, dacă s-a mutat, e clar că nu se mai poate face nimic. Dar sperăm totuși să apară și alte elemente din *Jurnal*. De exemplu, o ploaie cu bani. Sau niște camioane să descarce aur pentru toți vecinii.

Ethos, Porthos și Aramis

Reportaj cu țara de gît

Monumentul Autorului Necunoscut

Ce e este un AN? Nu e Adrian Năstase, cum ați crede, ci un caz de infracțiune cu autor necunoscut. Furturi, găinării, înșelăciuni, tîlhării, omoruri. AN-urile astea sînt o mare bătaie de cap pentru poliție. Se adună puzderie, de nu mai știi ce să faci cu ele. Umplu rafturile, sparg sertarele, se adună în fișete. Dau prost la rapoartele de activitate, vă dați seama. Sînt un fel de medalie de incompetență pentru polițiști. Circulă multe povești despre cum sînt obligați diferiți să ia asupra lor niște AN-uri. Despre așa ceva e vorba în reportajul următor.

În 2003, lui N.P., din Galați, i se fură o bicicletă. De pe la diferiți, află cine a fost. Era un tip, Calea, din neamul lui Scîrlim, clan țigănesc gălățean. Face plîngere la poliție. De caz se ocupă agentul Calancea, de la secția 5. De cît ori N.P. întreabă de mersul trebi, agentul Calancea îi spune că alde Calea, din neamul lui Scîrlim, nu poate fi prins. Că se ascunde. O dată, cînd se plimbă printr-un bazar, vede un țigănuș călare pe bicicletă. Nu apucă să pună mîna pe el, că puștiulachele dispăre în mulțime cu tot cu obiectul. Vremea trece, în cele din urmă N.P. își retrace plîngerea și cazul se îngroapă.

Sîntem în zorii lui 2006. Au trecut trei ani de la evenimente. Într-o dimineață, N.P. se trezește acasă cu un plic. În plic e o „Ordonanță de încetarea urmăririi penale” trimisă de procurorul Al-

fredo Robertino Simionescu, de la Parchetul de pe lîngă Judecătoria Galați. În ordonanță se găseau afirmații absolut tulburătoare.

„1) La data X, pe timp de noapte și prin escaladarea gardului, Autori Necunoscuți au furat de la locuința părții vătămate L.V. 12 găini în valoare de 500.000 lei.

2) La data Y, pe timp de noapte și prin escaladarea gardului, Autori Necunoscuți au furat de la locuința părții R.V. 3 găini și 3 rațe în valoare de 200.000 lei.

3) La data Z, pe timp de noapte și prin escaladarea gardului, Autori Necunoscuți au furat de la locuința părții vătămate T.D. 5 păsări în valoare de 200.000 lei.

4) La data T, A.N. a furat bicicleta părții vătămate P.N., evaluată la suma de 2.400.000 lei.

În urma cercetărilor efectuate de organele de poliție s-a stabilit că autorul celor 3 furturi de păsări și al furtului de bicicletă este numitul Dorobăț Vasile, cu ultimul domiciliu în Galați, str. Domnească nr. 131, născut la data de 18.12.1931, care a decedat la data de 21.10.2004, astfel că există o cauză care împiedică punerea în mișcare a acțiunii penale.“ E clar. Dorobăț Vasile, un hoț și jumătate!

Cine dracu' e acest Dorobăț Vasile?

Toată viața a trăit în casa de la numărul 131. Nu în casa din față, ci într-o căscioară, undeva în spate. Patruzeci de ani a fost ceferist și a ieșit la pensie cu niște disponibilizări mai mari, după Revoluție. Avea un fiu cu care nu se înțelegea și un nepot pe care l-a crescut el de mic, Doru. Bătrîna lui, Neluța, a murit în 1997. De atunci, el parcă nu a mai fost om. S-a închis în sine și a devenit tot mai apatic. În ultimii doi ani de viață, avea

Trecătorule, ia-ți mîna de pe portofel! Aici zace infractorul Dorobăț Vasile, care nu te mai poate buzunări. Deoarece, potrivit rapoartelor poliției, de cînd e mort el fură numai găini și-o bicicletă.

tulburări de memorie. Credea că încă are 40 de ani și uneori le spunea vecinilor că o așteaptă pe Neluța să vină de la serviciu. Cel mai sfîșietor, atît de sfîșietor cît poate fi ceva în România, era cînd avea impresia că trebuie să se ducă la slujba lui, în care fusese 40 de ani. Atunci el pleca de acasă și se ducea spre triaj. De multe ori a dispărut de acasă și a fost găsit aiurea prin oraș, blocat pentru că nu își mai știa adresa. Altminteri era sănătos. Vreți să știți cum a murit? Într-o dimineață, iar a crezut că trebuie să meargă la serviciu. Așa a dedus nepotul lui, Doru, cînd l-a găsit la morgă. Acolo i s-a spus că moșul fusese găsit la triaj, într-o groapă, înecat în mil.

Alte lucruri despre el am mai aflat de la vecinii din curte. De pildă, de la doamna Weber, care stă chiar în casa care dă la stradă. „Fusese acar, la CFR. Nu făcea rele, nu se certa, era liniștit. După ce i-a murit soția, avea

probleme cu capul. Pleca de acasă... așa a și murit. Trecea pe stradă fără să se asigure. L-au găsit odată niște copii într-o groapă. Îl înclua nepotu-său în casă, ca să nu plece. Era să dea o dată foc la casă. Avea o grădină. Smulgea iarbă. Făcea piața uneori. Venea cu două sacoșe. Soția a murit de inimă. L-a crescut pe Doru, o bucațică de copil. L-a dat la școală.”

Cam asta e ce se știe despre Dorobăț Vasile. Probleme cu poliția? Nimeni nu știe nimic. A fost poliția prin curte? Nu. Cercetări, ceva? Nimic. Crede cineva că Dorobăț Vasile ar fi putut sări garduri, să fure găini și biciclete? Doamna Weber: „Nu cred că ar fi făcut așa ceva. Era totuși om la 80 de ani!”.

Ce zic organele, totuși?

Mai întîi, procurorul. Domnul Alfredo Robertino Simionescu

cu, de la Parchetul Galați: „Procurorul nu face anchetă. În dosar, asta era soluția indicată de organele de anchetă. În dosar se proba că Dorobăț este făptașul. Mi-am însușit concluzia lor, nu am mai făcut cercetări și am dispus în consecință. Eu, ca procuror, nu fac cercetări în cazuri mărunte.”

Agentul Calancea zice că nu s-a mai ocupat de caz. „Dacă a apărut numele lui, înseamnă că așa e. Dacă sînt probe. Sînt mai multe persoane în zonă cu activitate infracțională.”

Cine e acel polițist care rezolvă patru AN-uri dintr-o lovitură, punîndu-le pe seama unui moșneag de 73 de ani, care în ultimii ani ai vieții stătea încuiat în casă de nepotul lui, pentru că altfel putea păși ceva, cum a și pățit? Dacă vă mai interesează, vă spunem data viitoare.

Alexandru VĂRZARU
alexvarzaru@catavencu.ro

Partidul Com. Român

La magazinul Socialistul, probabil că nu găsești nimic, dar toată lumea își permite să cumpere ce vrea. Oamenii și-or lăsa sacoșele la rînd încă de cu seară, astfel încît să își găsească o altă preocupare atît pe durata cinei, cît și în timpul micului dejun, cînd, dimineață fiind, se bulucesc să-și recupereze traistele

goale. Toate-s bune, frumoase și de negăsit, iar clienții, neanderthalieni obișnuiți ai Scandilicului pe stomacul gol și cirotic, trebuie că întruchipează, cu șubele și bărbile lor, un slogan mai vechi, dar din nou la modă: „Nici o masă fără peșteri”.

Marx și Angels

Imaginația: o rara vis

Ieșenii – căci în orașul dumealor își face somnul această firmă – ar trebui să ne povestească tuturor ce anume visează imaginația, cînd visează. Visează cai verzi pe rafturi sau la nemurirea sufletului comerțului? Și, atunci cînd se trezește, imaginația ține minte ce a visat

sau nu? Dacă visează urît, imaginația se trezește transpirată? Are ea, imaginația, vise premonitorii? Adică este imaginația un fel de Vitoria Lipan a zilelor noastre? Dar ce face imaginația cînd vrea să adoarmă și nu reușește? Numără oi? Iată numai cîteva întrebări la care așteptăm

un răspuns, imaginația noastră fiind mult prea nedormită pentru a gîndi la răspunsuri. Eu, unul, dacă aș avea ceva imaginație, n-aș lăsa-o să viseze. Nu de imaginație mă tem, ci de faptul că s-ar putea să le cam sfoarăie.

Vis și făcut

Cu topitoriile goale, turcii și-au ascuțit iataganele

Puțin tensionați după ce au pierdut licitația de preluare a ultimelor active ale mamutului industriei grele din Ardeal, CUG SA Cluj, spahiii de la „World Metal International“, pe numele lor de botez Ismail și Tamer, l-au trimis în misiune sinucigașă, pe post de ienicer, pe un băiat cu ochi albaștri, alintat Petrișor. Acesta controlează societățile Brescia Eximcom, Brescia International, Brescia Com-Trading 2000, specializate în tăiat iatagane, scuturi, sulite și diferite alte componente de fier vechi, dar și societatea Ultra-image Medical – după cum spune și numele –, un centru medical în buricul fostului oraș al lui Bucur, acum al lui Adriean. Deci, susamintitul Petrișor al lui Popeangă din Bănie și-a oferit serviciile și informațiile deținute spahiilor de pe Bosfor, primind în schimb un mizilic de cinci la sută din afacerea „World Metal International“. Planul era ca turcii să umfle CUG SA, să-l taie pe bucăți și să-l mătrășească la fier vechi. Cu un așa peșcheș la teșcherea, Popeangă al

nost’ nici nu concepe să nu întoarcă rezultatul licitației de la Cluj. Însă ienicerul nostru nici nu ar vrea să scoată de la teșcherea mai mulți biștari decât șvabii de pe Rin, care au câștigat potul CUG, oferind cu 2,4 milioane de europterix mai mult decât ceilalți doișpe ofertanți. În disperare de cauză, Petrișor al lui Popeangă încearcă să acceseze diferite țevi și profile informative care îi sunt cunoscute de pe vremea uzinei Ochiul și Timpanul. De curând, a ajuns la vizuina Vulpiei ardelene, pe care o intoxică cu diverse misive, răvașe, poslanii și epistole mincinoase, în speranța că acesta își va folosi influența și cunoașterea în schimbarea rezultatului daraverei de pe Someș.

Fler vechi

MIROANE, CRED C-A
GOSIT PROGRAMAREA OU
DEMISIILE DE LA PARTID!

Prim-ministrul stă cu ochii și cu nasul pe Citroën

Înainte de a fi prim-ministru, Călin Popescu Tăriceanu este, totuși, om de afaceri sau, poate, chiar om politic de afaceri, prin urmare este absolut firesc ca, din când în când, să-și viziteze reprezentanța Citroën din Șoseaua Pipera. Tăriceanu poposește aici în fiecare săptămână, în diverse controale, căci afacerea subțire cu supraveghere se ține. În general, prim-ministrul își face apariția la Citroën însoțit de trei mașini de poliție și de două mașini de SPP, ocazie cu care blochează toată intersecția dintre Barbu Văcă-

rescu și Pipera. Oamenii de ordine sînt atît de isterici, încît abia dacă îi lasă să iasă în curte pe angajații celorlalte firme care împart imobilul cu Citroën. Și, ca orice prim-ministru de afaceri care se respectă, Tăriceanu nu-și vizitează firma așa, tam-nesam, ci își anunță sosirea, și asta pentru ca o secretară a Citroën să aibă timp să dea cu spray mirositor în lift, în singurul lift din imobil.

Citroënadă cu lămîie

bursa spăgilor

La pom, ca și la om,
mărimea contează

Degeaba a înțetit ministrul Flutur în ultimul timp controalele silvice, pădurile țării tot se fură ca-n codru. A survenit totuși o schimbare. Cine vrea să fure trebuie acum să angajeze hoți profesioniști, bine pregătiți și utilizați. Nu pui barda pe o pădure, de capul tău, și pleci, în miez de noapte, cu ea acasă. Îți angajezi frumos o firmă de proiectare, care face treaba în locul tău și la lumina zilei. Ce face firma? Vine cu aparatură de imensă precizie și măsoară pădurea în înălțime. În funcție de cîți metri măsoară copacii, se știe cîți metri de lemn au fost exploatați, conform legii. Și conform legilor fizicii. După aparat, să zicem că pădurea măsoară în creștet doar opt metri. E o pădure cam mărunțică. De fapt, ea are zece-unsprezece metri. Ca aparatul să greșească mai mult, i se bagă coordonate eronate. Cum de către cine? De către aceeași mină care ia și șpaga, în prealabil. Sumele variază între 1.000 și 10.000 de euro la hectarul de pădure piti-cizată.

Plopilor fără hoț

Să nu-ți faci chippendale cioplit

– senzaționalele voturi ale *Academiei Cațavencu* –

Stripării de la Chippendales spun că, atunci când se vor hotări să se dea jos de pe mese și să se așeze la casa lor, când vor schimba samba-n condei și tanga-n izmană, ar vrea să își ia neveste românce. Pentru că, zic ei, „în comparație cu americancele, fetele de aici au pielea fină și fundul bombat. În plus, nu sînt materialiste“. Ce o însemna că nu sînt materialiste? Înseamnă, poate, că nici una nu le-a cerut haină de blană și Porsche atunci când le-a băgat bani în chiloți. Dar să revenim la ale noastre. La românce, adică: e bine că stripării de la Chippendales vor neveste românce?

E BINE

Simona TACHE

Deci e bine, numai să aibă și ei grijă să nu-și ia neveste de la țară, care din cauză că n-au auzit că sînt celebri și epilați, în loc să le organizeze spectacole la Căminul Cultural din sat, or să-i pună la tăiat lemne și găini, la mulș vaca și la săpat via.

E BINIȘOR

Alin IONESCU

Mi se pare normal ca după atîtea turnee să se așeze și ei pe la casele lor, să-și întemeieze o familie și să facă niște striperi mai mici. O să le fie un pic mai greu la început și probabil că se vor mai dezbrăca pe la vreo nuntă, botez sau tăiere de moț, dar cu timpul, după două-trei Crăciunuri în care nevestele astea românce îi vor îndopa cu sarmale, piftii, slănină, tobă și cîrnați, le va fi tare jenă

să-și mai arate burțile și se vor apuca de taximetrie.

E NORMAL

Iulian TĂNASE

Deci, băieții de la Chippendales își doresc neveste din România, da? Bun, nu mă deranjează, și asta pentru că băieții de la *Academia Cațavencu* chiar au neveste și iubite din România. Deci băieții de la *Academia Cațavencu* sînt mai tari decît băieții de la Chippendales. Sper că s-a reținut ideea, mulțumesc.

DA’ DE CE NU?

Nicolae-Ionuț SÂRBU

„Ăl mai prost om de pe Pămînt e americanul“, zicea unul prin *Balanța*. Băi, ia lăsați-i pe Chip & Dale-șii ăștia epilați să se însoare cu niște moldovence iuți, oltence fierbinți sau ardelence aprige. Măcar pentru vreo douăzeci-trei-

zeci de ani. Să vedem dup-aia cum devine treaba cu pielea fină și cu fundul bombat. Că despre materialism vor învăța ei mult mai repede, cînd ajung la cumpărături și văd cardurile maxate. Da’ să nu se supere cînd, plictisite de metrosexualitatea și fițele lor, vereriții le vor descoperi prin patul cîte unui Gerula local, care să-i fugărească: „Ce cați, bă, în munții noștri?“. Venusieni, desigur.

NU E BINE

Ioan T. MORAR

Ia să nu mai poftească dumnealor la fetele noastre! Iată, spun și eu un *nu* hotărît la votul redacției. Băi, aminoacizilor, băi, steroizilor și hormonilor de creștere, nu vă e rușine?! Băi, grămăjoare de mușchi! Cum adică au fetele noastre fundul mai bombat?! La asta vă uitați voi în România? În loc să admirați Palatul Parlamen-

tului, a doua clădire ca mărime de pe glob, frumusețea mînaștilor din Moldova, farmecul Deltei, voi vă holbați la fundul fetelor noastre. Băi, obsedaților! Pe Eminescu l-ați citit?!

Daniel GOACE

Pielea fină și fundul bombat? Mda... cred că știu la cine se referă stripăndelșii! Cînd au venit ultima dată, conducerea redacției a trimis-o la un spectacol de-al lor pe tanti Maria, femeia de serviciu de la *Academia Cațavencu*. N-aș vrea să fiu în pielea goală a Chippendales-ilor cînd o să afle de treaba asta nea Virgil, soțul lu’ tanti Maria.

NICI VORBĂ!

Dan STANCIU

Cum să fie bine una ca asta? Nu-i de-ajuns că pleacă mîndrețe de fete și femei la cules de căpșuni pe coclauri? Acum să plece și la cules de castraveți? Socot c-ar fi mai înțelept ca bărbații neamului să se pună cu burta pe arte pentru a preschimba România într-o nație de Chippendales. Și atunci toate muierile lumii se vor aduna la noi în ogradă, să vadă cît de frumos știe românul pe unde se scoate cămașa.

NO, THANKS!

Alexandru DUȚU

Nu e bine. Și nu e bine pentru ei. Vor fi deziluzionați, ca bărbați, de fantezmele maritale ale femeilor românce. Fetele noastre visează ofînd la un bărbat mititel (vorba aceea: bărbatul trebuie să fie doar puțin mai înalt ca dracu’), pe la vreo 50 de ani (puțin mai bătrîn ca dracu’), cu teniși verde-smarald și care să fie musai în coada Topului 300, că nici prea bogat nu-i bine.

DOM’LE, NU SE MAI POATE!

Răzvan CUCUI

La început, ni le-au luat romanii. Dar nu ne-am supărat, că eram în plină etnogeneză. Abia formate, româncele au devenit pradă ușoară pentru vizigoți, ostrogoți, huni, cumani, tătari, ge-

pizi (de aici vine și expresia: „Gepizi-da mă-tii ne iei muierile, băi, năvălitorule?!“). A urmat jugul de lemn otoman, ceva mai moale ca ăl de fier austro-ungar și datorită faptului că păgînului îi plăcea mai mult ghiaurul decît ghiaura. Apoi a venit ocupația sovietică, naționalizarea și internaționalizarea (a III-a) tovarășelor noastre de muncă, viață și pat. Dezghețul relațiilor cu Occidentul din perioada industrializării demente a produs mari epurări acolo unde se implementa tehnologia străină. Astfel, francezii de la Olcit Craiova, canadienii de la Centrala Cernavodă și japonezii de la Proteine Curtea de Argeș au lăsat localitățile fără nici o curvă. Studenții arabi sau negri au cărat și ei la moldovence în țările de origine. Unele poartă și azi feregea pe față, altele au fost mâncate chiar la nuntă. Nu mai vorbim de turiștii italieni, care veneau câte cinci într-un Fiat 600 pe care-l umpleau cu femei. Dar exodul a început abia după ’90. Până și chinezii – mici, dar vioi! – au început să ni le ia de soții. Și totuși, astăzi, dacă ieși pe stradă, mai ales acum, că dă căldura, nu ai cum să nu remarci cît de ineputizabilă este frumusețea româncelor. Hai, că m-am mai liniștit... Da’ de Vali Pungă ce-au zis americanii ăștia?

O FI BINE, O FI RĂU?

Marius BORȚEA

Pentru românce nu cred că-i bine, pentru că ar trebui să-și ia un amant bogat ca să-și permită să pună cîte 100 de euro în chiloții soțului de fiecare dată cînd îi spală. Pentru cei de la Chippendales este bine, pentru că practic habar nu am de ce, dar cred că-i bine. La nuntă va fi foarte dificil, fiindcă invitații nu vor ști unde să lipească mai întîi suta de mii, pe fruntea lu’ Copilu’ Minune sau pe fesa mirelui? Copilu’ Minune probabil că va strînge mai mulți bani, mai ales după ce nuntașii vor fi suficient de beți încît să confulde fesa mirelui cu obrazul unui copilas. Confuzie pe care o poți face chiar și treaz, vorba aia.

E O EROARE MATERIALĂ

Gabriel DROGEANU

Nu cumva stripării, cînd au zis „materialiste“, s-au gîndit la „materiale“, deci la „textiliste“, termenul acela născut la Vama Veche? Așadar, americanii au înțeles că româncele „nu sînt textiliste“. Adică sînt nudiste. De unde ar reieși că preferă băieții dezbrăcați. Pe bune, așa au crezut ei, probabil influențați de succesul pe care pare a-l avea Mitoșeru de cînd se afișează cu maioul lui negru. Acum, că n-am lămurit problema asta, ar trebui să știe, americanii, că la noi darul de nuntă se strigă sau se dă în plic, în nici un caz nu se bagă în chiloți. În plus, româncele au, pe lîngă piele fină și fund bombat, și alte calități. Ele nu sînt impresionate atît de un triceps sculptat sau de sternocleidomastoidienii de fier, cît de italienii bătrîni și bogați, de foștii tenismani și de actualii fotbaliști. Iar unui tip cu 55 în biceps îi preferă, mai degrabă, unul cu 55 în buletin.

RĂSPUNSURI OCOLITOARE

Alexandru VĂRZARU

Eu vin și zic altceva: oare și homosexualii din străinătate preferă parteneri din România? Oare sînt mai feminini homosexualii din România? Ar trebui să-i întrebăm.

VOTUL LUI MATEI

Cătălin MATEI

Timp de sute de ani, oamenii, de la oamenii de știință în domeniul medical și alchimisti la vulg și masa imensă de oameni simpli răciți, deci toți oamenii și-au pus o singură întrebare: „Oare mucii au miros?“. Răspunsul vine acum, la finele lui martie 2006, din partea mea. După ani în care m-am aplecat cu atenție și devotament asupra studiului acestui caz, pot afirma, în sfîrșit, că sînt în măsură să ofer un răspuns: „Da, au miros, însă numai după ce îi scoți din nas“.

Mașina timpului pierdut

Cea mai enervantă situație cînd trebuie să îți parchezi mașina pe o stradă din centru unde sînt 40 de mașini, dar încap doar 20, e că întotdeauna ar mai fi niște locuri libere, dar care nu pot fi ocupate. Acolo sînt garaje! Iar cetățenii cu garaj au dreptul, de la Dumnezeu probabil, să anuleze un spațiu de parcare. Și, de parcă asta nu ar fi de-ajuns, ne mai cer să fim și oameni și să-i înțelegem. Dar ei sînt oameni? Nu sînt! Dacă tot țin locul ăla liber în față, de ce nu se oferă să te lase să parchezi la ei în garaj?

Jurassic Parcare

Cultura noastră cea de toate zilele

Export de călugărițe române în Africa, pe filieră grecească

Sâmbătă, 11 martie, canalul pentru străinătate al postului național de televiziune al Greciei a difuzat un reportaj consacrat Bisericii Ortodoxe în Africa. În material a fost prezentată situația Bisericii Ortodoxe din Tanzania, care aparține de Patriarhia greacă a Alexandriei și a întregii Africi, condusă de preafericitul papă și patriarh Theodoros II. Scaunul patriarhiei este în orașul egiptean – și nu cel teleormănean – Alexandria. Totodată, grupajul a găzduit și un interviu cu Ieronymos, episcopul diocezei Bukoba din Tanzania, care s-a referit la activitățile misionare din țara respectivă. Pe parcursul interviului, Ieronymos era însoțit, precum un pașă de harem, de două călugărițe despre care crainicul a spus că sunt românce. Așadar, exportul de călugărițe ortodoxe din România a ajuns și în Africa, la mitropolii și episcopii greci, care au misiuni în mai tot continentul, începând din Egipt și

sfârșind cu Madagascarul și Africa de Sud. Călugărițele române sunt la mare căutare printre greci și au aceeași cotă la bursă precum fetele noastre din Bosnia și Kosovo. Ele au reputația unor fete ascultătoare, care nu crâncnesc în front și execută ordinul întocmai și la timp. Obiceiul de a-i cadorisi pe greci cu românce a fost împământenit de Teoctist. Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române le-a dat călugărițe mitropoliiilor greci din Grecia, Cipru, Țara Sfântă sau Elveția. Damaskinos, mitropolitul grec din Elveția, a făcut obiectul unei dezvăluiri jenante, în care s-a afirmat că trăia cu călugărița româncă primită plocon de la Teoctist, iar de la Ierusalim, de la Patriarhia greacă, o altă călugăriță româncă a fost trimisă în țară în coșciug, înainte de încheierea misiunii.

Cuviosii Izvestie și Scânteie

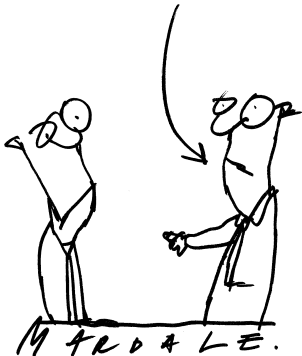
Cînd chiar și trecutul devine trecut

Recent, Dinel Staicu a fost lovit acolo unde-l durea mai tare. În trecutul său, în eul și în muzeul lui de milițian al R.S.R.-ului. Celebrul stabiliment cultural, menit să grăiască generațiilor viitoare despre realizările comunismului, a fost parțial inundat de apele umflate ale Jiului. De data asta au intrat sub ape doar plaja și WC-urile. Tilcul

acestei întâmplări este la vedere. E vorba de sistemul comunist: se făcuse de cacao și de aici i-a început pieirea, care s-a simțit cel mai tare în Cabinetul 1 și Cabinetul 2. Acum, cînd s-au inundat WC-urile, e clar că a venit rîndul cabinei 1, cabinei 2 și tot așa.

Nostalgică Contra

I-AI CRESCUT, I-AI FĂCUT
MARI ȘI ACUM LA BĂTRÂNEȚE
TE-AU LĂSAT SINGUR...
NU TI-AM BRS EU, CĂ LA O ADÎCĂ,
TOT PROSTĂNACUL O SĂ-ȚI
DEA O ORNĂ CU APĂ?

Cațavencu lovește din nou. De două ori

Pentru cititorii care au deschis mai târziu televizoarele, sticlele de vin, ferestrele, robineții, abdomenele (asta pentru că, desigur, avem și cititori chirurgi) și ce o mai fi de deschis pe lumea asta, amintim că, așa cum se vede și din imaginea de mai sus, grupul de presă Cațavencu a lansat două noi produse: portalul www.24fun.ro și HORECA 100% – ghidul barurilor, cluburilor, cafenelelor, restaurantelor și hotelurilor din București! Mulțumim și pe această cale fetelor din imagine, fiindcă fără efortul lor ar fi trebuit să ilustrăm știrea cu altceva. Bineînțeles, lansarea s-a lăsat și cu o petrecere, căci unde ați văzut voi în Bucureștiul ăsta să iasă foc fără 24 FUN?

Horeca, Cloșca și Crișan

Dumnezeu e marcă înregistrată Becali

După aflarea rivalei din Cupa UEFA, Jiji Becali a avut o revelație divină pe care a propovăduit-o rapid în rîndul fanilor Stelei: „Dumnezeu nu poate să țină cu Copos în Postul Paștelui”. Normal că, de Paște, Dumnezeu ține cu cel care-i aduce lui Dumnezeu mai multă jertfă în miei. Jertfa în savarine încă nu e pe placul Domnului.

Liberul arbitru de tușă

Anacronica TV

Albul mută și plouă

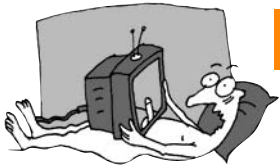
Meteo. Stai și te uiți lung la meteo și nu știi ce să mai crezi. Fronturi atmosferice care se încălesc, se plimbă, se mută și se ciocnesc. Ortansa Jude spune niște lucruri care îmi aduc aminte de Elisabeta Polihroniade și de vremurile în care îi sorbeam cuvintele de pe oliță. Știrile meteo sînt identice cu emisiunile despre șah. Se pornește de la o poziție inițială. Piese se avansează unele spre altele. Deja ochiul experimentat al Elisabetei Polihroniade/Ortansei Jude poate crea un traseu logic. Poate anticipa următoarea mutare. Poate cunoaște deznodămîntul. Îl spune. Descrie pașii, dar nu pașii interesează. Realizează că există doar un număr limitat de combinații în care norii se pot atinge și elimina unii pe alții. Creează culoare imaginare de atac. În cazuri speciale, se dau exemple asemănătoare din istorie. La final, spre uimirea telespectatorilor neofiți, se trage o concluzie surprinzătoare. Dar firească. Plouă. Șah. Îți pui mîna pe frunte. Cum de nu m-am gîndit?! Geniali ăștia. Oare Ortansa Jude a fost la concursuri de meteo?

Cătălin MATEI

Continuăm după pauza duplicitară...

Nu știu alții cum sînt, însă eu am început să nu mai suport duplicitatea reporterilor arondați pe la Parchet, DNA, PSD etc. „Ce v-au mai făcut acum, domnu' Patriciu? Ce mai vor de la dvs.? Ce are Traian Băsescu cu Rompetrol?” Așa îl întîmpină pe Patriciu la ieșirea de la PNA majoritatea ziariștilor, cite unul mai băgîndu-i sub nas cite o sculă din aia digitală, doar-doar o smulge un sughiț în exclusivitate. „V-au sabotat nenorocirii ăia de Mitrea și Geoană? Vor să vă dea afară din partid, este? Sinteți supărat pe ei, domnu' Năstase?” Așa îl întîmpină și pe Adrian Năstase la ieșirea din sediul PSD. La fel pătesc pe rînd și DIP, Mischie, Tender, Copos... nu mai vorbesc de slugărnicia aplicată lui Gigi Becali. Cum ar veni: „Io n-am nici o treabă cu dvs., domnu' Patriciu/Copos/DIP/etc.! Noi vă vrem în libertate, să ne dați mici declarații pentru jurnalele de știri! Cum? A, carele de reportaj parcate vizavi? Alea sînt pentru cazul edițiilor speciale difuzate în prime time, cînd n-oți mai ieși deloc din arest!”.

Audieri A8

★ Fiindcă n-am făcut armata la transmisiuni, n-am învățat limbajul Morse. Știu doar să cer ospătarului mai mult SOS, „Ti-ti-ti, tiii-tiii-tiii, ti-ti-ti!”; altceva, habar n-am. Iată de ce i-aș ruga pe realizatorii jurnalului *Observator* să mă lămurească, să-mi explice și mie ce au vrut ei să spună vineri, cînd au dat materialul ăla despre manifestările de bucurie ale steliștilor și cînd s-a auzit doar în limbaj Morse. Că așa nu au înțeles decît suporterii steliști, care, spre deosebire de mine, or fi făcut Armata Ultra la transmisiuni, săracii.

★ Într-o după-amiază, prin dosul celor din prim-plan de la Realitatea TV a trecut o domnișoară, fugind de-i scăpărau flecurile. Imediat, a trecut după ea, tot vîjiind, și un tinerel: se vedea bine că respectivul o urmărea! Aș fi curios care a fost deznodămîntul: oare a prins-o el pe ea sau, dimpotrivă, ea s-a împiedicat?

★ Am observat că, săptămîna trecută, Mădălin Voicu a fost în fiecare seară la televizor, cam pe la toate televiziunile. Mi se pare și normal că s-a plimbat pe la toate televiziunile, doar n-am fi vrut să stea un om ca Mădălin la una singură. Ar putea chiar să-și ia un car de reportaj cu care să se plimbe de la o televiziune la alta. Un car de reportaj cu coviltir, bineînțeles.

★ Știu că toți reporterii speciali ai posturilor de televiziune sînt viteji în stare să transmită pînă și de pe planeta Marte, în direct, asolizarea primei nave spațiale. Iar apoi ar sta acolo, pe Marte, fie ploaie, fie vînt cosmic, să transmită în direct și primul accident de navă spațială. I-am văzut transmițînd prin foc, prin spăngi, prin glonți, prin fum, da, OK. Nu înțeleg ce vor ei să demonstreze cu asta. Zilele trecute, o tînără și firavă duduia reporter transmitea dintre troiene. Troienele se vedeau tare bine în spate, viscolul se auzea perfect cum vîjiia în microfonul fetei, spre deosebire de spusele ei, care nu se auzeau de la vînt. Avea, sărăcuța, un microfon de-ăla vechi, cu fir. Probabil pentru siguranță: în caz c-o ia vîntul, să n-o ducă prea departe. Parcă o și vedeam transmițînd despre troiene și furtuni de undeva de sus, legată ca un zmeu.

Trampa și ecranul

Poate te-ntrebi și tu, Berti, de ce în ultimele zece zile mă tot vezi seară de seară pe la cite o televiziune... Nu sînt nici în campanie electorală și nici n-am revenit la obiceiurile noastre de nomazi. Pur și simplu, sînt certat cu nevastă-mea și vreau să mă vadă la televizor în direct ca să nu bănuiască că sînt la gagici.

Mădălin Voicu, reîntors la vechea apucătură a etniei sale ușor modernizate: Nomad TV cu car de emisie color

★ Dacă viscolul cel rău ia pe sus o asemenea domnișoară – adică, stai așa, te uiți la televizor cum transmite în direct, apoi, brusc, n-o mai vezi, vîji, gata, s-a dus! –, cine o plătește? Sau pe vreun reporter special care transmite cu apa pînă la piept și deodată vine viitura de la munte și îl umflă? De unde mai găsește conducerea postului încă unul? Reporterii ăștia speciali or fi trecuți în contabilitate la categoria „consumabile”?

★ La National Geographic e un promo cu Andreea Marin într-un hangar cu avioane. Mie îmi plac tare mult avioanele și mă întreb ce legătură au ele cu Andreea Marin, în afară de Ion Țiriac.

★ Am auzit zilele trecute de mai multe ori povestindu-se despre „o preafrumoasă poveste de dragoste” și o „amendă usturătoare”. Atîta vreme cît reporterii jurnalului PRO TV de la ora 17,00 nu mai prididesc cu materialele despre violența conjugală, cred că mai degrabă ar fi trebuit să vorbească despre „o usturătoare poveste de dragoste”, isprăvită cu „o preafrumoasă amendă”.

★ La emisiunea *Ciao* de pe Prima TV s-a făcut un experiment interesant: s-au luat niște fețe de vedete precum Gabi Firea, Lori sau Andreea Raicu și s-au îmbătrînit pe calculator cu vreo

douăzeci de ani. Ce efort inutil: de ce au folosit calculatorul cînd mult mai simplu era să le demachieze?

★ Tot pe Prima TV am văzut o emisiune cu Taraful din Clejani, în care era o fază de la un chef unde un nene arunca cu bani în lăutari, care lăutari nici nu se sinchiseau. La un moment dat, nici nu mai puteai să calci pe jos de atîția marafeți. Am mai văzut faze din astea și mereu m-am gîndit că e umilitor pentru artiști să se aplece ca să culeagă mălaiul de pe jos. De-aia cred că maneliștii au angajată o femeie care vine cu mătura și fărășul după concert și strînge banii într-un sac de plastic.

★ Vineri, ascultam absent știrile pe scurt de la TVR 1, cînd ce-mi aud urechile? „Slobodan Miloșevici va fi înmormîntat fără familie”, spune crainicul, de mi-a stat inima-n loc. Acum, eu știu că se mai practică treaba asta, dar numai cu soția și numai într-un anumit subcontinent, cu îngrămădeală mare. Să fi ajuns obiceiul și prin Balcani, la ultima mare migrație indo-europeană? Și, că veni vorba de migrația indo-europeană: oare migratorii ăștia ar trebui să se îngroape și cu calul? Așa ar fi normal, după o viață petrecută împreună în sufragărie.

★ Gata, după Betis-Steaua m-am decis: voi face o cerere ca să fiu scutit

de plata taxei radio-TV. Mai ales că nu am nici televizor, nici radio. Singurul care mă poate face să mă răzgîndesc e Marian Olaianos. Cum? Trebuie doar să promită că nu mai comentează în viața lui un meci de fotbal.

★ Cînd nu e nici înmormîntare, nici vreo nuntă prin familia Minune, OTV prezintă niște evenimente absolut incredibile. În week-end, „Pinocchio a împlinit 10 ani” sau cam așa ceva. Pe scenă, niște copii defilau în chip de manechine/manechini. Iar lîngă ei, niște bucați la vreo 25 de ani, cu pene, haine din lamé și bikini aproape invizibili, care băgau niște dansuri de Moulin Rouge. Probabil că era o viziune: Pinocchio la 25-30 de ani, după căsătoria cu vreun Gepetto, pensionar din Italia.

★ De cînd am rămas fără televizor, am descoperit că poți afla informații TV și de pe net. Din păcate, tot ce am aflat a fost despre meciul Rapid-FC Argeș, deși nu mă interesa. Iar despre blatul UEFA (Rapid vs. Steaua) am aflat din status-message-ul unui amic de pe Messenger. E greu fără televizor atunci cînd toți băieții vorbesc despre fotbal. Mă simt ca un grup de cucoane pe care le-au dat bărbații la o parte din fața televizorului ca să se uite ei la meci. Simt nevoia să rîgii ca să-mi revină demnitatea...

Galeria societății civile
îl avertizează dur pe Gigi Becali:

„Suspendați-ne, urîm ciobanii!“

Noroc cu Buga. Slavă Domnului, există Bănel. Care este legătura între casa lui Bănel Nicolică din Făurei și casa din Zambaccian? Cam aceeași ca aceea dintre Năstase și Berlusconi, cu diferența că, totuși, alde Berlusconi nu s-a lăudat niciodată că au stat cinci într-o cameră cu tot cu câinele, așa cum a făcut-o Năstase, care s-a mândrit c-a pornit de la lingură, cuțit și Volga. Mai mult, Berlusconi mai întâi a furat și abia apoi a-nceput să se laude, n-a furat tac-su sau so-cru-su pentru el! Așa că între țigănia lui Bănel, care-a mâncat pîine udă cu zahăr, și restul politicienilor, pe care nu-i mai dai jos din roaba cu icre roșii, l-am alege întotdeauna pe Bănel. Măgăria e însă că Gigi Becali se va lăuda de acum la DNA că președintele a stat la el în lojă, de parcă Bănel a mâncat toată viața cu câinele din aceeași strachină ca să nu fie arestat astăzi patronul Gigi, care-a umblat la terenurile armatei cu șurubelnița în cruce, cruci fiind puse și azi pe dosa-

rele lui Becali, de dragul populismului lui Băsescu. Suspendați-ne, urîm ciobanii și populaștii! Adică pe Gigi Becălescu.

Mega-tupeu 2006 (3 puncte): **George Copos.** Același tip de tupeu ca la Gigi Becali. Adică Buga este eroul celei mai victorioase înfrîngeri din ultimul timp a fotbalului românesc – iar patronu-su, imediat după glorioasa înfrîngere de la Hamburg, sare la gîtul lui Bodu și al statului, care îi tot cer să-și plătească impozitele. Țigăneala lui Copos și Becali vorbește despre mentalitatea de hoți a acestor patroni din fotbal: adică un copil își rupe picioarele pe teren, astfel că un 2 la 1 în deplasare este suficient ca patronul Copos să fure niște impozite de zeci de milioane. Păi, să ne facem toți echipe de fotbal: profesorii care meditează, ca să nu mai dea taxe la stat, actorii, ca să nu mai plătească impozit pe ce recită, gunoierii, ca să nu mai plătească asigurările și impozitul pe salariu. Jucați, bă, cinstit, că de-aia ne cre-

de Europa un sat de hoți! Ce-are impozitul pentru educație cu „băga-mi-aș în mă-ta“ care se aude de pe terenul de fotbal?

Ultra-măgăreu 2006 (2 puncte): **Antonie Iorgovan și PSD.** Tatăl impotent al Constituției a sărit curajos la Adrian Năstase și a urlat că gașca de corupți a fostului premier este una de „homosexuali“ și „masoni“ și că, de acum, Consiliul de Onoare, condus chiar de el, se va ocupa de aceștia. Iată, aceasta este mentalitatea partidului care a condus peste 10 ani România. Cine sînt cei care l-au dat jos pe Năstase? Păi, Iorgovan, un retrograd care vorbește încă de „homosexuali“ și „masoni“, ca revistele lui Vadim; Geoană, un panglicar care o face pe durul în timp ce soacră-sa a furat folosința unui căsău întocmai ca și mătușa lui Năstase; Iliescu, un Darth Vader căruia încep să-i iasă pîrțurile prin costumul lui negru de protecție anti-capitalism; și o gașcă de semi-hoți frustrați de manierele de bandit alb ale lui Năstase. Cu asemenea reformare, Consiliul de Onoare al PSD ar trebui să-l primească urgent în partid pe câinele Bosquito, dacă-și face *mea culpa* că a mâncat un budist, că e singurul care e sincer cînd fură.

Măgăreu 2006 (1 punct): **Traian Băsescu.** Băsescu a declarat că Radu Stroe este un fost „inapt militar“, în timp ce el a

Nu, dom'le, presa a înțeles greșit! Eu nu am spus de Adrian Năstase că e homosexual! Eu m-am referit la anturajul lui, eventual la vreun iubit de-al domniei sale.

Antonie Iorgovan, tatăl Constituției și nenea infractorilor, supărat că bandiții din PSD nu-l vor pe el avocat

cules trese cu grebla de pe punte. Radu Stroe este un liberal care a povestit cum l-a amendat pe Băsescu că nu și-a plătit cotizația la fostul Partid, ăla marele. În glumă. În schimb, președintele a contra-atacat cu o mir-lănie specifică celor care spală

puntea. Lui Băsescu nu e bine să-i spui o glumă: crede că evreul, americanu' și țiganu' sînt el.

Bursucul drastic

Mihai Viteazul îi bagă mîna în buzunar lui Gigi

Deși Steaua s-a calificat în sferturile de finală ale Cupei UEFA, Tribunalul București l-a obligat pe Gigi Becali să-i plătească actriței Oana Pellea despăgubiri morale de 350 de milioane de lei, cam tot atît cît a primit un singur fotbalist de la Steaua pentru calificarea semi-istorică de la Sevilla, în fața celor de la Betis. Tribunalul a hotărît că Becali este prea inteligent ca să nu-și fi dat seama că în filmul *Mihai Viteazul* nu juca Mihai Viteazul, ci Amza Pellea, tatăl actriței Oana Pellea. Pînă la închiderea ediției, Paulo Coelho nu își declarase intenția de a-l da în judecată pe Gigi pe motiv că dacul din Pipera se tot inspiră din romanul *Războinicul luminii*.

Judecata de oi

Iepurașul Băsescu a ieșit din perioada de să-rut

Cică sărutul dintre cei doi cowboy din *Brokeback Mountain* ocupă locul secund în clasamentul celor mai sexy scene din istoria cinematografului, în opinia cinefililor britanici. Întrebarea este: scuiatul dintre Traian Băsescu și Călin Popescu Tăriceanu, după celebrul sărut de după cîștigarea alegerilor, ce loc ocupă în topul celor mai sexy scuiaturi din istoria televiziunilor?

Scuipul lui Pepelea

descoperi

Povestea tutunului, pe înțelesul fumătorilor

Dacă admitem că strămoșii amerindienilor au plecat din același spațiu de unde provin mongolii și strămoșii turcilor, atunci putem spune că obiceiul fumatului își are originea în Asia Centrală. Tutunul vine din America, însă fumatul este un obicei asiatic din paleolitic, care are legătură cu anumite practici vrăjitorești, ale șamanilor. Șamanismul, așa cum îl cunoaștem la toți amerindienii, începând din Alaska până în Țara de Foc, nu diferă, în linii mari, de cel al vechilor tătari sau bureați din Asia. Cu alte cuvinte, când strămoșii amerindienilor au traversat Strâmtoarea Behring, ei fumau deja, iar în America n-au descoperit decât încă o plantă de fumat: tutunul. Oamenii lui Columb au văzut primii fumători de tutun în centrul Cubei, însă în spaniolă, cuvântul *tabac* nu este de origine amerindiană, ci arabă. În arabă, *tubbaq* desemnează anumite plante medicinale, care îți provoacă răul când sunt folosite. Amerindian este cuvân-

tul „țigară”, care provine din limbile maya vorbite în Peninsula Yucatán din Mexic. În graiurile yucateca și ch’ol-tzotzil, aparținând familiei maya, *sikar*, de unde provine cuvântul „țigară”, înseamnă „a fuma”. Tot de origine arabă este regionalismul românesc „duhan, duhanuri”, pentru „tutun”, cât și verbul „a duhăni”, adică „a fuma”, despre care DEX susține că este sârbocroat. Termenul „duhan” vine din arabul *duhhan*, care înseamnă „fum”. S-ar putea ca acest cuvânt să provină din argoul piraților otomani care controlau Mediterana, după descoperirea Americilor și aducerea tutunului în Europa, și înainte de bătălia de la Lepanto. În Țările Românești, tutunul a pătruns în secolul al XVI-lea, iar cuvântul „tutun” provine din turcescul *tütün*. Primele factorerii de prelucrare a tutunului apar în 1812, în Moldova, și în 1821, în Muntenia.

Trabucodonosor I

Loc de retrocedat cu capul

Un polițist orădean a dat o lovitură de Palat

Comisarul-șef Sabău Leontin Aron, de la Inspectoratul Județean Bihor, ar merita să se ares-teze singur și să se bată singur cu pulanul. Comisarul Sabău Leontin e un justițiar, cum îi stă bine gradului său. Dar cetățeanul Sabău Leontin își bate joc de legi, fără știrea comisarului cu același nume, care este tot el. Strategic, în 1995, cetățeanul Sabău s-a

băgat chiriaș în Palatul Sonnenfeld, de pe strada Moscovei nr. 8, din Oradea, naționalizat de comu-niști. În 1996 a cumpărat un a-partament din palat. Imobilul era revendicat în întregime încă din 1992, de către foștii proprietari, familia Sonnenfeld, lucru pe care comisarul Sabău, pe atunci ma-iior, îl putea afla printr-o vastă an-chetă polițienească, constînd în-

tr-un simplu apel telefonic la Pri-mărie. Destul de complicat totuși pentru o minte de fost milițian patentat. Iar dacă a aflat că e re-vendicat apartamentul în care lo-cuia cu chirie, oricum nu l-a în-științat și pe cetățeanul Sabău. Împreună cu el, au cumpărat a-partamente în Palatul Sonnen-feld și alți trei chiriași. La scurt timp însă, FPS-ul, care adminis-

trase și vînduse imobilul pe bu-căți, a recunoscut că a fost o vîn-zare ilegală și a anulat actele ca-re o oficializau. Dar nu toate ac-tele, ci doar pe ale celorlalți trei cumpărători. Contractul lui Sa-bău a rămas neatins, deși era cel mai atacabil. Comisarul Sabău ar putea să spună de ce, că e om al legii. Și poate să se prindă că ce-tățeanul Sabău nu era chiriaș în imobil de pe vremea comuniști-lor, precum ceilalți cumpărători, ci un chiriaș de circumstanță, apărut în contextul în care se dădea o lege care permitea chi-riașilor să cumpere case națio-nalizate, dar nerevendicate. Și, ca să intrăm în chestii mai as-cunse, chiar prim-procurorul ad-junct al Parchetului de pe lîngă Curtea de Apel Oradea, Viorica Saitoș, știa situația chiriașului dubios din palat și putea, cole-gial, să-l dea pe cetățeanul Sabău pe mîna comisarului Sabău, să aibă și el un caz la activ. Nu a făcut-o. I-a fost greu să se decidă: ce să facă? Un rău cetățeanului Sabău sau mai degrabă un bine comisarului Sabău?

Alexandru CĂUȚIȘ
alexandrucautis@catavencu.ro

La „Făr di griji“, supranumit „Senzații tari“

Mniam-mniam! Acesta e restaurantul „Făr’ di griji“, din Galați. Arată pașnic, arată bine, arată civilizat. Și are un nume foarte prietenos. Un prieten al meu, care a trecut pe la acest restaurant, într-o seară, a nimerit când unii tocmai se băteau cu săbiile. Făr’ di griji, cum s-ar zice, că le-ar putea face poliția ceva, ca de exemplu să-i aresteze. Iar dacă ești client neimplicat și neînarmat, probabil că, luînd masa aici, ai toate șansele să ajungi într-o lume în care nu vei mai avea nici un fel de griji.

Grija aviară

Autoritățile se joacă cu focarul

28.500 de păsări domestice au fost sacrificate în județul Tulcea, din cauza depistării virusului gripei aviare într-o gospodărie din Valea Nucarilor. Ceva este în neregulă. Am observat că în toate știrile, deși cifrele de păsări sacrificate sînt foarte mari, ele sînt întotdeauna și foarte rotunde. Asta ridică o problemă. Deja ai imaginea unei cozi de țărani cu păsări aduse la sacrificat, iar în capătul cozii niște domni cu măști de gaze de la București care strigă: „28.494! 28.495! Doar 5 păsări mai sacrificăm. Cine are doar 5 păsări? Restul să vină cu ele data viitoare, la extinderea focarului“.

Coadă Rosetti

Ce căuta olteanul la volan?

Marin D., un cetățean în vîrstă de 65 de primăveri, de profesie oltean și pensionar, se afla la volanul autoturismului personal. În acele momente, Cristina N. avea asupra ei numai 60 de primăveri și se deplasa regulamentar pe acostamentul de pe partea dreaptă a drumului. Olteanul de la volan, cu 5 primăveri mai în vîrstă, a acostat-o pe femeie. Problema este că a acostat-o nu cu apelativul „păpușă“,

ci a lovit-o cu mașina, ca să fie sigur că femeia nu îl va refuza. Și, într-adevăr, femeia nu l-a refuzat atunci cînd Marin D. a invitat-o pe Cristina N. să urce în mașină pentru a o transporta la spital. Și cum se întîmplă adesea în Oltenia, 500 de metri mai încolo, cetățeanul Marin D. l-a acroșat, și tot cu mașina, pe Vasile-Cristian P., de 19 ani, care, de asemenea, se deplasa regulamentar pe partea dreaptă a

drumului. Pînă la spital, olteanul nostru, de profesie vîlcean și pensionar, n-a mai lovit pe nimeni, deși, la o adică, ar mai fi avut resurse.

Trecerea de pitoni

Komunicat

Baciului i s-au cam înmuiat picioarele după articolul din pagina 3 de săptămîna trecută, mai ales cînd Fiscu îl suflă în ceafă și presa îl marchează pe toate părțile. Noi îl lăsăm să se apere. Ca să nu facem din capul dumneavoastră o minge de fotbal, vom enumera pe scurt părerile din galleria lui Gică Popescu. În opinia dumnealor, Rodica Tomescu, cu care Baciul împarte tribunalele pentru niscaiva terenuri, s-a încurcat în propriile minciuni și a creat o diversiune. Baciul ne sesizează că terenul lui Tomescu Ro-

dica apare în acte ca fiind situat pe tarlăua 47, după care apare în tarlăua 16. Nu contestă nimeni! Mai ales că cei de la Agenția Națională de Cadastru au declarat că este una și aceeași tarla. O altă supărare a lu’ Gică este legată de faptul că Levițchi, cea de la care Tomescu a cumpărat terenul, nu trebuia să primească titlul de proprietate după ce actul său de intrare în posesie a fost anulat. Doar nu e Baciul de vină că morții nu vin la tribunal și că oamenii primesc citații la adrese greșite! Ne-am lămurit. Gică nu trage țepe, doar marchează printre ele.

A.C.

Fie vremea cît de nea

Cică în Coreea de Sud a nins cu zăpadă galbenă, culoarea fiind cauzată de niște nisip, luat de vînt și strecurat în norii din care a căzut omătul. Eu am mai văzut zăpadă galbenă, lîngă gardul unui bufet din cartier de la noi, și n-am făcut atîta caz.

Țestoasele ningeau

De la înălțimea acestui colț de pagină, Găbiță Drogeanu vă prezintă textele colegilor săi mai scunzi.

– primul a scris despre combinații profitabile în mediul academic;
– al doilea, despre combinațiile din pădure ale unui caricaturist;
– al treilea, despre combinațiile cu pământ ale magistraților olteni.

Cum să bagi 10 milioane de dolari la conservă

acă e să-i credem pe experții de la Bruxelles, Compania Națională de Administrare a Fondului Piscicol (CNAFP) n-ar trebui să mai existe. Înființată pentru administrarea fostelor ferme piscicole de stat, CNAFP ar fi trebuit să funcționeze asemenea FPS-ului și să se autolichideze treptat prin privatizarea fermelor. Dar, așa cum o vede președintele CNAFP, Corneliu Popescu, privatizarea cu pricina e mai mult un proces de infeudare, iar despre autolichidarea acestei companii de tranziție nici nu mai poate fi vorba.

În fapt, există o companie de

stat ale cărei ferme produc anual peste în valoare de 5 milioane de dolari și care mai strânge din readevențe și alte venituri de 5 milioane. Bugetul pe anul 2006 arată cum își propune compania să cheltuiască cele 10 milioane de dolari până la ultimul cent, procedând în tocmai ca o companie privată: fără să contribuie la bugetul de stat cu altceva decât cu asigurările sociale ale salariaților. Mai norocoși decât bugetul de stat, conducătorii companiei vor beneficia, în schimb, de un sediu nou (350 de mii de coco), calculatoare (250 de mii!), o navă (200 de mii) și 12 autoturisme (150 de mii). E drept că numărul angajaților a crescut de la 50 la 150 și va mai crește la 250, ceea ce

Cosarele chiX

spune suficient despre intențiile lui Corneliu Popescu de a lichida compania, așa cum și-ar dori UE. Culmea prudenței, dacă se lasă cu procese, compania a pus deoparte 100.000 de dolari pentru plata onorariilor unor cabinete de avocatură, deși schema de personal pe 2006 include și un Serviciu Juridic. Toate aceste răsfățuri nici nu se compară, însă, cu cea mai fanfanzistă cheltuielă: vreun milion și jumătate de dolari, care sunt destinați „activităților de cercetare, pentru protecția resurselor acvatice vii, pentru stabilirea capturilor totale admisibile”. Adică tocmai acelor activități care intră în atribuțiile Agenției Naționale de Acvacultură și Piscicultură. Agenția este unicul administrator al resurselor piscicole din România, dar faptul că o companie de stat alocă 1,5 milioane de dolari pentru a dubla treaba Agenției nu li se pare celor de la Ministerul Agriculturii o ciudățenie.

Și să nu credeți că numai compania câștigă de pe urma statului. Cei 5 milioane de dolari strânși de

pe urma producției de pește sunt, de fapt, o subevaluare. Producția ar putea fi mult mai mare, dar raportările se fac în cifre liliputane (câteva sute de kilograme de pește anual în lacuri de sute de hectare), astfel că și concesionarii fac un ban negru și bun de pe urma existenței acestei companii. Iar de fapt, cu expertii de la Bruxelles cer insistenț închiderea companiei nu pare să se sinchisească nimeni din Executiv. Așa că ea continuă să existe bine-mersi și, pentru că trebuia ca toate aceste combinații să poarte un nume, ele s-au numit Compania Națională de Administrare a Fondului Piscicol.

Dragoș BUCURENCI

Un caricaturist, cari ca afacerist e bun

Într-un număr trecut al revistei, un coleg, care se vrea mai mult artist decât jurnalist, a făcut o glumă artistică spunând că și Octavian Andronic ar trebui să fie controlat la conturile personale, fi-

MANGLA CUM LAUDE

Și picăăă indicele BET... și se duseră și acțiunile mele de tip futures - Doamne, iartă-mă - de la Sibiu! Aoleu, maică, frumosele, io m-arunc după el în mormînt dacă-mi îngropi și Fondul Proprietatea... Păi, de-aia a scăzut Antibiotice Tași, că l-ați dat jos de la BVB pe Farmache!

Poftind la trufandale, Codruț Șereș se fîrguiește cu niște babe în piața de capital

Un actual membru al CNSAS are o problemă cu fosta Securitate

Recent, în conformitate cu noua lege de deconspirare a Securității, fostul marinăr Traian Băsescu a numit un om în CNSAS, instituția care se ocupă – cel puțin așa-i zice numele – cu studierea arhivelor fostei Securități. Îl cheamă Dragoș Petrescu, este un istoric apreciat, a fost pînă mai ieri director al Institutului Român de Istorie Recentă (IRIR) și, culmea, are toate șansele să intre în istorie pentru faptul că i-a stat în gît, printre altele, tocmai proiectul „Listă lui Secu”. „Listă lui Secu”, pentru cei care au deschis mai tirziu revista *Academia Cățavencu*, este un inventar al foștilor securiști care, nu se știe cum, au ajuns, bine-mersi, actuali. Actuali politicieni, actuali afaceriști sau, și mai bine, actuali politicieni-afaceriști. La alcătuirea inventarului au lucrat cîțiva istorici de la

IRIR, printre care și Marius Oprea, reprezentantul lui Tăriceanu în CNSAS. (Tăriceanu, pentru cei care au deschis mai tirziu ochii, este premierul ăla care-i stă în gît președintelui.) Cînd Petrescu a fost numit director la IRIR, „Lista” încă nu se născuse și nici nu avea nume – părinții ei se aflau abia în etapa preliminară a proiectului. Proaspăt director, viitorul membru al CNSAS a decretat: „Fără Securitate!”. Iar ca mesajul să fie și mai clar, la scurt timp l-a anunțat pe unul dintre tătici că, din lipsă de fonduri, urma să rămînă fără salariu. Pînă la urmă, încet-încet, „Lista lui Secu” a mers mai departe, pe picioarele sale, pînă a ajuns, în serial, în paginile *Academiei Cățavencu*. A fost momentul în care Petrescu a încercat să delimiteze IRIR de proiect, în condițiile în care sigla Institutului apărea la finalul fiecărui episod, și a declarat că „Lista lui Secu” este un proiect „jurnalistic”, nu „academic”. În traducere liberă, asta ar însemna că e lipsit

de valoare. Din păcate pentru el, lista avea și echipă, avea și valoare, lucru confirmat nu doar de interesul cititorilor, ci și de spumele foștilor securiști nominalizați.

SC Arhiepiscopia SRL

În anul electoral 2004, Dana Năstase s-a plîns soțului că, din cauza gălăgiei pe care o face Arhiepiscopul Sucevei și Rădăuților, înaltul Pimen, ea nu se poate concentra la pregătirea bagajelor pentru Palatul Cotroceni. Pentru că era deranjat să-l tot pe audă pe înaltul Pimen vorbind în gura mare despre hoții de pesediști care-s mai răi decât comuniștii și pentru că nu voia s-o dezamăgească pe doamna Dana, soțul acesteia a convins Guvernul Adrian Năstase să emită Ordonanța de Urgență 100. Ordonanța cu privire la „trezirea unor terenuri forestiere din proprietatea publică a statului și din administrarea Regiei Naționale a Păduri-

lor – Romsilva în proprietatea Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților” a apărut pe 16 noiembrie 2004, adică în plină campanie electorală. Înalt Preasfinția Sa Pimen a mulțumit frumos pentru pomana primită, l-a urcat în slăvi pe candidatul Adrian Năstase și a dat ordin ca cele 90.000 de hectare de pădure să fie exploatare cît mai eficient. După ce-au pierdut puterea, supărați că Dumnezeu tot nu s-a întors cu fața la ei, pesediștii, ajutați de peremiști, au răpit pădurea și au dus-o acolo de unde-au luat-o, adică în ograda RNP-ului. Totuși, pînă în vara anului 2005, Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților s-a bucurat de pomana făcută de niște oameni cu o oarecare frică față de Dumnezeu, dar cu o teamă uriașă că-și vor pierde puterea și, apoi, libertatea. Direcția Silvică înființată pe lîngă Arhiepiscopia a trebuit să predea pădurea, pentru că n-a avut încotro, însă n-a spus cîți bani a produs și ce-a făcut cu aceștia, pentru că nimeni n-a avut curajul să întrebe. Noi am pus întrebarea unor persoane foarte bine informate și intenționate și ni s-a spus că Arhiepiscopia a dispus exploatarea unei mase lemnoase de 310.000 de metri cubi. La o medie de un milion de lei metrul cub rezultă că pădurarii în sutană au scos 310 miliarde de lei!!! Așa stînd lucrurile, nici nu e de mirare că, de curînd, Arhiepiscopia și-a permis să contribuie cu 8,7 miliarde de lei la înființarea societății comerciale „Diaconia” SRL. Principalul obiect de activitate al sereleului îl reprezintă – cum altfel? – „tăierea, rînduirea și împregnarea lemnului”. Preasilviculor și-au mai propus să se ocupe de vinătoare, piscicultură și extracția pietrei pentru construcții, de prepararea și vinzarea cîrmii, de comerț cu băuturi și tutut și de afaceri cu baruri și restaurante. Printre obiectele de activitate ale sereleului popesc nu se numără și organizarea slujbelor de botez, cununie și înmor-

Tara arde, Mircea Toma piaptănă „Chix”-urile de mai jos

– omul numit de Băsescu în CNSAS are o problemă cu Securitatea încă de cînd era directorul IRIR;
– Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților bate în lemn – cu fierăstrăul;
– Codruț Șereș vrea să lase Fondul Proprietatea fără fuduliile din portofoliul MEC.

mintare, fiindcă aceste activități sînt consumatoare de timp și aduc prea puțini bani. Dar, la urma urmei, credincioasele cu batie și fără dinți în gură au fost de-aflăa ori la biserică, încît știu ce trebuie făcut și-i pot înlocui cu succes pe preoții plecați la pădure cu drujba în mîini și cu pușca de vînatore în spate.

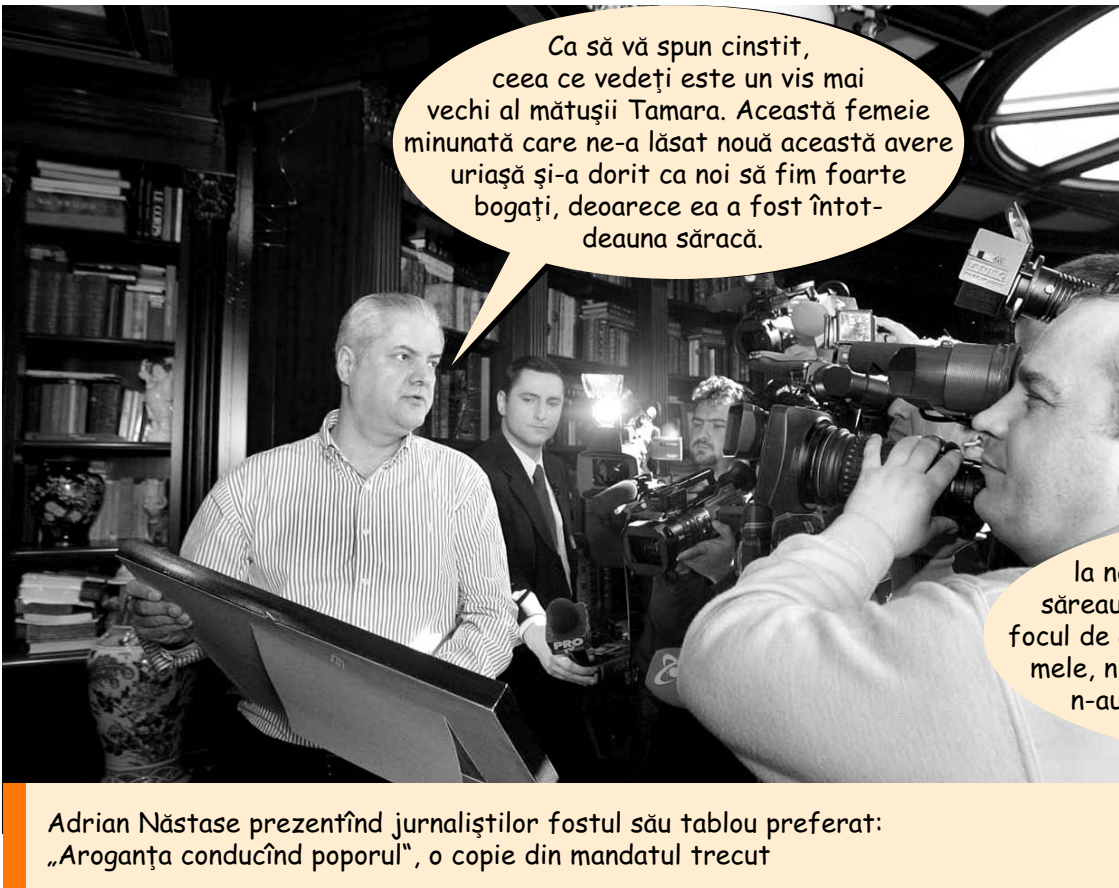
Fondul Proprietatea este jumulit înainte de a se naște

Că să-i despăgubească pe proprietarii care au rămas cu buzele umflate, guvernul s-a decis să renunțe, în favoarea lor, la o parte din averea lui. Foarte frumos! 314 miliarde de euro, asta este ditamai valoarea estimată a Fondului Proprietatea, unde cei care speră să se mai aleagă cu ceva pot primi acțiuni în locul terenurilor, caselor sau al altor proprietăți. Statul renunță – prin lege – la o parte din acțiunile pe care le mai deține la 114 companii, unde este proprietar majoritar, ca să închege un viitor fond de investiții. La o citire mai atentă a listei de companii „donatoare” se poate constata că există 2 mari categorii: una de firme mici, încarcate de probleme – rămașite ale unor privatizări buboase – și, respectiv, o altă categorie, cea a companiilor mină de aur. Cele din prima clasă furnizează împreună câteva sute de milioane de euro, în timp ce alte câteva restul până la 4 miliarde. Nu poți compara donațiile de la Transelectrică (15%), Hidroelectrică (20%) sau Petrom (15%) cu Pensiunea Păstrăvărie Floarea Reginei (79%) sau cu Școala de șoferi amatori din Reșița (45%).

Biroul de Investigații

Îa... Cui să scriu eu mesaj c-am ajuns președinte la Camera? Deci, www.colegi.ro... mă loghez... bogdan_olteanu75... ia să adaug poză. Așa... Mihaela, mă mai ții minte? Sînt Bogdănel din rîndul de la geam! Deci: mai ții minte, nenorocito, cînd n-ai vrut să ieși la cofetărie cu mine și ai ieșit cu musculosul de Cristi? E, uite, acu' sînt președintele Parlamentului! Sîc!

Noul președinte al Camerei Deputaților, un Olteanu care s-a bucurat că la București s-a răsturnat carul cu foști

Adrian Năstase prezentînd jurnaliștilor fostul său tablou preferat: „Aroganța conducînd poporul”, o copie din mandatul trecut

Comisarul european Franco Frattini explicîndu-i Monicăi un proverb mai vechi daco-roman: „Frattini, Frattini, ma gorgonzola e l'integrazione sînt pe banii”

Mulțime de bărbați din Odorhei așteptînd să se dezbrace secuia războiului

România, țară de păcat

– indexul evenimentelor mondene –

Pipăie acum, întreabă-mă cum!

Ca în fiecare an, de 8 Martie, Piedone a oferit flori femeilor de la APACA, iar ele l-au căutat în pantaloni și l-au pipăit de zor, ca să verifice cîți centimetri a mai slăbit față de anul trecut și dacă nu cumva i s-au lăsat sinii.

Vaya silicon Dios

Tot de 8 Martie, Axinte de la Vacanța Mare i-a pus silicoane nevastei. Păcat că a cheltuit o groază de bani pe silicon, în condițiile în care, dacă-și tăia bostanul ăla din cap în două, implantul s-ar fi putut face cu materialul clientului, iar Axinte ar fi plătit doar manopera.

Chipp and Dale

Striperii de la Chippendales vor nevaste române. Iar româncele n-au nimic împotriva, cu condiția ca cipăndelii să nu pretindă vreun onorariu prea obraznic atunci cînd își fac datoria conjugală.

Dezastre în aer, dezastre în aer

Andreea Marin va prezenta pe Discovery o serie de documentare despre dezastrele din aer. În felul ăsta, ea încearcă scăderea numărului de cereri de aducere înapoi a rudelor emigrate pe care românii pensionați le fac la *Surprise, surprise*.

Antrenament sana în corpore sano

Becali și-a pus bodyguard-ul să îl antreneze la sala de sport. Ce nu-nțelegem e de ce are nevoie Gigi să facă sport cînd ar putea să-i pună pe Rădoi și Bănel să facă treaba asta-n locul lui, că și-așa-i plătește din greu.

În numele Tatălui și-al Fiului, Aminata!

Pe vremea cînd era cu manechinul Aminata, Cabral îi cerea bani de mîncare. Bine că nu-i cerea bani de Porsche, de silicoane și de manichiură la Paris, cum ar fi făcut Aminata dacă, în loc să se încurce cu Cabral, s-ar fi combinat cu un om serios ca Irinel Columbeanu.

Bostan Pășitul

muzeul figuranților de ceară

Amintirile îi chinuiește pe foștii iubiți ai Reginei R și B

Vă povesteam acum vreo două, pardon de expresie, numere că regina R și B, pe numele ei din buletin Cristina Spătar, își driblează iubitul italian plin de bani cu un manechin român, plin de nevoia unei solide susțineri financiare, care o fentează la rîndul lui pe gagica italianului cu diverși băieți despre ale căror nevoi nu vă putem da detalii, că ne e rușine. Cu ocazia acelei relatări, făceam și un scurt inventar al amorurilor Cristinei Spătar și îl nominalizam ca făcînd parte din palmaresul ei pe patronul de la Dumars, intitulat Dumitru Marcel Sirbu. Ei bine, a sosit momentul să vă explicăm cum reacționează Marcel ăsta cînd i se aminteste că a fost combinat cu Cristina. Deci, cînd i se aminteste de relația lui cu Cristina, Marcel reacționează foarte urît. Adică se enervează instant, face ditamai crizele, pleacă brusc de la locul discuției, după care strigă din

mers că el nu recunoaște nimic, că ce, aia a fost relație, aia n-a fost nici o relație, nene, că a durat doar un an și ce, aia, după ce s-a culcat cu 300 de bărbați, l-a găsit pe el de prost să se-afișeze? Grele crizele lui Marcel, fraților și dragă Cristina. Iar întrebările lui, și mai grele. Tot ce sperăm e că măcar cercetătorii americani vor reuși la un moment dat să răspundă la ele.

Zina-și schimbă rujul, dar năravul ba

La insistențele deja enervante ale publicului vîrstnic și telespectator, ne vedem nevoiți, băi dragi cititori, să vă spunem cu ce deluzii se mai confruntă jumătatea moldovenească și surprinzătoare-surprinzătoare a cuplului Ștefan Bănică Jr. - Andreea Marin Bănică Jr. Păi, în primul rînd, cică jumătatea cu pricina se enervează din ce în ce mai tare că soțul se duce din ce în ce mai des să-și vadă copilul din ce în ce mai măricel (normal, doar timpul trece, nu stă să se uite la *Surprise, surprise*), în al doilea rînd, cică se enervează

fiindcă încercările ei de a-și băga adînc năsul în cariera soțului s-au soldat cu recomandarea călduroasă a impresarilor acestuia de a sta cumînțică-n băncuța ei, cu gurița-nchisă, iar în al treilea rînd, că tot veni vorba de guriță, își schimbă rujurile, ojele și culoarea părului în funcție de ce-i place lui Ștefan. Ceea ce nouă, personal, ni se pare normal, mai ales că e deja notoriu că Bănică nu obișnuiește să zică de două ori chestii din categoria „Fă, schimbă-ți dracu' rujul ăla, că-i de căcat”, ci, dimpotrivă, zice o singură dată, iar a doua oară doar dă.

Nu trageți în piariști!

Nu-i ușor să fii PR nici dacă te cheamă Irinel Columbeanu și o ai clientă doar pe Monica Gabor, darămite dacă, angajat al unei televiziuni fiind, ai de băgat pe gîtul presei și al publicului un ditamai mănunchiul de vedete, care de care mai fițoasă și mai tirziu acasă. Să luăm așa, la întîmplare, cazul PR-ilor de la Antena 1 și de la Acasă TV. Păi ce, credeți că oamenii ăștia dorm cumva liniștiți? Nu dorm, fiindcă au multe griji. Ca, de exemplu, să convingă organizatorii de evenimente să trimită invitații nu numai Andreei Esca, Alessandrei Stoicescu și

altor personaje cu imagine mai cumînțică, ci și unora cu imagine mai zdruncinată, gen Simona Pătruleasa sau Oana Zăvoranu. Iar organizatorii de evenimente nu și nu. Așa se face că bieții PR-i ajung deseori în situația de a purta negocieri nu doar penibile („Păi, nu pot să ți-o trimit, dragă, pe Andreea la lansarea lu' parfumul ăla, da' n-o vrei pe Zăvoranu?”), ci și complet lipsite de succes. Noi nu-nțelegem, dom'le, de ce atîta disperare. Păi, Oana Zăvoranu își face singură publicitate și procedează foarte corect. De ce să-și piardă femeia timpul cu inaugurări de noi colecții de bigudiuri cînd poate să ajungă liniștit pe prima pagină a ziarelor băgîndu-și p...(ula) într-un fotoreporter?

La PRO TV, Moldova e-n război

Ce-i mai mare și mai mare, stimați telespectatori, decît ura

dintre Becali și Vadim, aia dintre unguri și români, aia dintre Bahmuțeanu și Prigoană, în perioadele în care sînt divorțați, și aia dintre Andreea Marin și Mihaela Rădulescu? Ura dintre alte două moldovence, din cîte am auzit noi. Sau, mai clar, ura dintre două moldovence de la PRO TV: Iulia Vintur și Oana Andoni. Care nu precupețesc nici un efort ce poate transforma rivalitatea dintre ele în fapte concrete de viață. Desigur, nu e vorba de fapte senzaționale (în sensul că cele două n-au ajuns încă să-și dea-n cap), ci doar de banalități soft din categoria șicane, săpături, birfe, pîră la șefi etc., etc., etc. Uite, de-aia ar fi fost mai inspirat alde domnul Adrian Sîrbu dacă, în loc să se-nconjoare de frumuseți de-astea colțoase, ar fi angajat mai mulți prezicători din categoria Brucan. Silviu Brucan.

Veninul și cînepa

Elena Udrea și-a luat mașină în *teasing*

„Riscați și dumneavoastră ca soțul meu și o să vă permiteti.” Asta mi-a spus Elena Udrea cînd i-am zis că eu nu-mi permit o mașină de 100.000 de euro. Probabil că asta am să fac

de-acum încolo: 5 minute pe zi, înainte de culcare, am să risc exact cum a riscat soțul Elenei Udrea, Dorin Cocoș. Dar oare cum și ce anume a riscat Cocoș? Asta am uitat să o întreb pe doamna Elena. În schimb, am tot întrebat-o cum e cu mașina cu care se duce pe la talk-show-uri. Insistența mea a cam enervat-o pe doamna Elena: „Nu e normal, domnu' Tănase, ca presa, la 15 ani de la revoluție, să promoveze sloganul «sărac și cîstît»!”. Avea dreptate, i-am și zis: „Stați un pic, doamnă Udrea, că nici eu nu mai merg cu tramvaiul, dar poate că nu e tocmai anormal dacă presa, la 15 ani de la revoluție, promovează sloganul «bogat și cîstît»”. La telefon, doamna Udrea are o voce foarte sexy, pot să confirm, și vocea aceasta catifelată îmi zice: „Nu te crede nimeni, domnu' Tănase, dacă spui că un bogat din România a cîstîgat banii cîstît... Afacerile trebuie să fie legale, nu morale!”. Am avut o discuție foarte interesantă cu doamna Udrea, am rugat-o chiar să se calmeze, căci se cam înfierbîntase și, pentru un ziarist tînăr, o femeie blondă și înfierbîntată nu este cel mai indicat partener de discuție. „Dar să vă spun despre mașină, ce vreți să știți?”, îmi zice. „Totul”, îi răspund obraznic. „Păi, e ultimul model de Mercedes S, costă peste o sută de mii de euro, e luat în leasing pe una din firmele soțului meu.” „Ce rată aveți la leasing, doamnă Udrea?” Soțul Dorin Cocoș se afla lîngă ea și îi sufla: „4.000 de euro pe lună”. „Ce avans ați dat?” Soțul Cocoș continua să-i sufle: „30.000 de euro, însă, vă repet, domnu' Tănase, nu e normal, păi cu ce ați vrea să circula?”. Am rugat-o de mai multe ori pe doamna Udrea să nu se enerveze, deși vocea ei este încă și mai sexy atunci cînd se enervează. Pînă la urmă, a rămas că bem o cafea la Golden Blitz. Vorba ceea: doamnă Udrea, înțeleg ce spuneți, dar ce-ați zice de o cafea?

Per pedes Benz

Localul bălan

Marele reziduu chinezesc

Trebuie să înțelegeți că la rubrica asta scriu și oameni cu bani, și salariați ai lor cu mai puțini bani. Tocmai de aceea, cînd unul din cea de-a doua categorie ajunge pentru prima oară la un restaurant chinezesc, nu o să își permită să comande cea mai scumpă posibil labă de ursuleț panda în vin Ming Bao din provincia Tzi, ci chestii mai accesibile, cît să se laude ulterior că a pus și el piciorul în templul plă-

cerilor asiatice. Așa am ajuns să pășesc pe treptele care urcă din pasajul Villacros din București spre restaurantul chinezesc de la etaj, nu înainte să fi mîncat bine acasă, ca să nu mă apuce vreo poftă și să îmi topesc tot salariul. Chiar dacă ei ca persoane nu sînt de mîncare, încă de la început am fost dezamăgit de lipsa oricărui chinez din restaurantul chinezesc. Nici chelnerii nu erau chinezi, nici în bucătărie (care era

vizibilă de pe hol) nu era vreun bucătar chinez și nici printre consumatori nu a apărut vreunul. Știau ei ce știau, probabil. Ce am consumat, așadar, eu și prietena mea? O nimica toată. Eu o supă chinezescă de pui chinezesc cu boabe chinezești de porumb chinezesc și ea pui Pekin cu orez. Ce să vă zic? Supa mea era ca o supă de pui obișnuită, ușor acrișoară, dar îndulcită din cauza boabelor de porumb din conservă. Foarte

bună. Problemele erau însă la ea. Pe Internet, pe un site, am găsit, de pildă, afirmația că rețeta originală chinezescă pentru „rața Pekin” avea 15.000 de cuvinte. Măcar 7.000 de cuvinte s-or fi scris și pentru puiul Pekin, bănuiesc. Și nu pot să cred pentru nimic în lume că un înțelept bucătar chinez din secolul 4 î.e.n. a scris 7.000 de cuvinte ca să descrie un ciot de copănel de pui, curățat cu grijă de cărnită ca să nu fie prea multă, întins cu grijă prin mult ou cu făină ca să rezulte un fel de os șnițeluit, în care aproape mi-am rupt dinții. Apoi, cred că și orezul avea ceva. De exemplu, era foarte tare și uscat. Uscat spre cauciuc sau viceversa, mult depășit de orezul pe care îl iau de la o sha-

ormărie de la Piața Matache, noaptea, cînd mi-e foame. Așa că prima mea impresie despre întîlnirea cu civilizația chineză rămîne deocamdată că mai are vreo cinci mii de ani pînă să scape de influențele românești.

Bursucul gastric

Mîncare : ;
Preț: ;
WC: .

LEGENDĂ:

ca la mama acasă;
 ca la tata acasă;
 ca la mine acasă;
 ca la mă-sa acasă.

ieftin ca braga;
 caută-te-n buzunar înainte de a intra;
 e bine să mergi în ziua de salariu ca să nu te faci de rîs;
 numai dacă te invită cineva care plătește.

poți să și adormi;
 curățel;
 ai grijă pe unde pășești;
 n-ai putea să mai rabzi?

De-a Alba neagra-n cerul gurii

Hotărît lucru: anul ăsta o să fie iar bun la inundații, dar o să fie al dracu’ de slab la pantofi. De acum cîteva luni, de cînd i s-a dezlipit prima sandală, lui Mihai Albu

Domnule, pentru meseria de creator de modă îți trebuie stofă. Eu stofă am, că mi-am luat șase me- traje calitate în țîi, de la Paris. Acum mai îmi trebuie doar un creator de modă.

Mihai Albu, un creator care și-a făcut un obicei prost: se încăpățînează să îmbrace frumos niște fete cărora le stă mult mai bine dezbrăcate

(pentru neinițiați, un celebru cre- ator de încălțăminte) îi merge din ce în ce mai naspa. Nu numai că designerii de țeale nu prea-i mai fac comenzi, de frică să nu-și rupă

manechinele gîtul pe podiumurile de prezentare, împiedicîndu-se-n curelușele de la ciocate, dar cîcă are oareșce probleme și cu soția. Doamna Albu, pentru apropiați, pur și simplu Alba, e din ce în ce mai nemulțumită de domnul Albu, drept care îi face scandal din ce în ce mai des, iar uneori chiar nis- caiva mutrițe acre în public. Care or fi problemele doamnei Albu, în condițiile în care problemele dom- nului Albu sînt cele pe care tocmai le-am enunțat? Păi, problemele doamnei Albu e una singură: că vrea să fie în atenția presei (vrea să fie celebră, vrea să fie cunos- cută, vrea să întorcă lumea capul și botul espadrițelor după ea pe stradă, pe scurt vrea multă publi- citate). Pe care domnul Albu se pare că nu e în stare s-o furnizeze corespunzător cu dimensiunea așteptărilor dumneaei, iar, în ul- tima vreme, de cînd cu sandalele alea rupte, nu prea mai e în stare s-o furnizeze deloc. Așa că să nu ziceți că nu v-am avertizat: din moment ce Mihai Albu are și șla- pii dezlipiți, și nevasta nervoasă, n-ar fi exclus ca manelista Car- men Șerban (o clientă fidelă de-a lui) să umble, anul ăsta, ori des- cultă ori în adibași.

Albu ca Zăpada

Fata lui Luca, de la fileu la filaj

Cel mai fioros sindicalist din România, Liviu Luca, are o fată, ceea ce nu e rău deloc. Mai ales că Ro- xana nu a fost genul de copil care să se fi folosit de influența tatălui pentru a-și crea avantaje în dez- avantajul părinților. Nu a ieșit în evidență deloc, păstrîndu-și în Ploiești un „low profile” de toată frumusețea, ceea ce vă dorim și dumneavoastră. Toată lumea știa despre fata petrolistului că este cuplată, de ani buni și ireversibil, cu Jeli Pîslaru, unul dintre cei mai tari voleibaliști români din toate timpurile. Pentru merite deosebite, după ce s-a retras din activitatea competițională, Jeli a fost angajat, coincidență, chiar la Petromservice, o știți, firma aceea care susține performanța la Realitatea TV. Vestea că Roxana se mărită, dar nu cu Pîslaru, a surprins, așadar, pe toată lumea la Ploiești, uimirea asta ajungînd rapid și în Capitală. Unde au mai ajuns și ceva date despre viitorul ginere al lui

Luca. E vorba de fiul lui Gheorghe Dumitrache, fost adjunct al SRI Prahova, un tip anchetat în prezent, încă în libertate, alături de foștii săi colegi Păltinea și Bucur, care împart frățeste o celulă din București. Lăsăm însă pentru Departamentul de Investigații ancheta cu sereiștii prahoveni și ne ocupăm de nuntă. Care va avea loc pe 17 iunie, la cazinoul din Sinaia. Ginerică a dat deja o fuguță în Franța, de unde a adus verighetele, în valoare de 5.000 de euroi. Fiind vorba de nunta anului în Prahova, pină și lăutarii au fost deja plătiți, sumele învirtindu-se în jurul a 3.000 de coco pe cap de pleibecist. Mar- cel Pavel, Blondy, Györfy, Pepe și alții vor ridica darul la cote greu de închipuit pentru noi, muritorii de rînd. La o asemenea distribuție, ar fi și păcat ca socrul mare să nu poată ajunge la nuntă, nu?

Careul de nuntași

Protocolul Casei Irinale Columbeanu Episodul I

Că tot a intrat ușor în umbră întîiul amarez al neamului, să vorbim puțin despre orgoliul lui, nu de alta, dar parcă aduce un pic cu acela al lui Ștefan cel Mare. Va să zică, Irinel cel Mic, că la el ne referim, bineînțeles, a-nvățat la școala de balet și maniere elegante că cine e jmeker tre’ să aibă întotdeauna în jurul lui mult spațiu, care să-l pună în valoare. Ca o consecință firească a acestor învățăminte, la prezentările de modă, Majestatea Sa Iri pretinde întotdeauna o poziție (n.r.: adică un scaun) în rîndul întîi. Și ăsta n-ar fi chiar cine știe ce moft, dacă scaunul din rîndul întîi n-ar fi solicitat la pachet cu un alt scaun, a cărui menire e să găzduiască o blană luxoasă, abandonată negli- jent și aristocratic. Protocolul Casei Irinale Colum- beanu nu se rezumă însă aici. Să luăm, ca exem-

plu, cazul aniversării recente a Clubului Office. Înghesuială. Coafura lui Iri rezistă. Transpirație. Coafura lui Iri rezistă. La fel și limba lui, bine încolăcită cu-a Monicăi, răsturnată languros ală- turi de el, pe o canapea încăpătoare. Agitație. Coa- fura lui Iri rezistă. Niște străini sînt invitați de patron să ia loc pe canapeaua lui Iri. Nervii lui Iri nu mai rezistă. Face crize și amenință că, dacă cineva-i întinează spațiul, își cheamă bodyguarzii. Problema se soluționează, în cele din urmă, fără bătaie. Mofturile și coafura lui Columbeanu însă vor rezista dincolo de spațiu și de timp. Vom reveni cu ritualul alocat Clubului Bamboo.

Clubul Rubik

Nimic nou pe fontul de Everest

Zilele trecute am primit de la un cititor o captură haioasă făcută într-un dicționar electronic German-Român Tehnic (*foto 1*). Sînt convins că greșeala respectivă se datorează unei erori de introducere a datelor (presupun că acolo trebuia să fie cuvîntul „curent”), însă chestia asta îmi aduce aminte că voiam să vă vorbesc mai demult despre singurul și cel mai complex dicționar electronic gratis de pe Internet pe care îl cunosc eu, și anume Everest. De regulă, dicționarele de downloadat de pe Internet sînt: 1) contra cost – deci, nu, 2) *freeware*, însă cînd te apuci să le folosești observi că sînt *for free* doar pînă la litera „c”.

Everest este 100% gratuit, se poate descărca de la www.free-soft.ro și, dezarhivat, ocupă cam 80 MB. Acoperă vreo 37 de dicționare internaționale, din care 9 limbi (româna, engleza, franceza, germana, italiana, maghiara, bulgara, portugheza și spaniola), plus cîteva dicționare mai speciale: Englez-Englez Medical, Sinonime, Acronime; Englez-Român: Proverbe, Expresii și Tehnic; Englez-Spaniol: Tehnic; Francez Sinonime și Larousse; Englez Nume Biblice etc. Are un agent de pronunție și, cel mai important, un translator online eficient între 6 limbi: engleză, franceză, italiană, germană, spaniolă și portugheză (atenție, translatorul nu știe să traducă în/din română!).

De fapt, traductoare online care să traducă ceva ca lumea în/din română sînt greu de găsit și, alea care sînt, nu satisfac. Un exemplu ar fi InterTran-ul www.tranexp.com:2000/Translate/result.shtml. Am luat textul unui anunț pe care l-am publicat eu săptămîna asta în *Anunțul de la A la Z* și am încercat să-l tra-

Vind Daewoo Matiz, an de fabricatie 2004. Are aer co 13.500 de kilometri parcursi. Nu a fost lovit. Pret euro.

Vind Daewoo Matiz , year from fabricatie 2004. Are a 13.500 from kilometer parcursi. Non of late bruised. Europe.

Powered by WordTran/NeuroTran (R)

InterTran™ Translate between 1,600 language pairs.

Alternative translations:

Please enter fewer than 25 words to view altern.

Choose language pair Romanian (CP 1250) English

Choose Keyboard

Original Text

Text

Everest Dictionary

German Romanian Technical

Joc Dictionar Setari Ajutor ?

Romanian < anschlagkopf Cauta

Continand Ioate cuvintele Incepand cu Cautare exacta

Rezultat din dictionarul German Romanian Technical

INCOMPLET

anschlagkopf= =buton opritor,limitator de cur

1 inregistrari gasite

Cînd șeful nu-i acasă, joci cu șoarecii sub masă

În urmă cu două săptămîni v-am prezentat un gadget care înlocuia mouse-ul de mină cu unul de picior sub forma unui covoraș. Rămînem în domeniul acesta al tehnologiei la picioarele noastre și vorbim azi despre **Stealth Switch**, dispozitivul care, odată apăsut cu piciorul, ascunde toate ferestrele de pe ecran care nu concordă deloc cu fișa voastră de post (Yahoo Messenger, mail-ul tău personal, mail-ul personal al colegelor de birou din rețea, șah online, site-urile porno, Solitaire etc.). A intrat brusc șeful pe ușă și tu ești băgat pînă la urechi în folderul cu pozele cu el și nevastă-sa? Pac, ai și apăsut cu piciorul dispozitivul respectiv de sub masă (conectat prin mufă USB) și pe ecran apare foaia de calcul a primelor și a măririlor de salariu, în Excel!

Stealth Popescu

Hacker, polițist texan
danielgoace@catavencu.ro

Single player împotriva tuturor: Năstase trage cu pușca în păsăret

Vă puteți imagina ce penurie este pe piața de jocuri din România dacă am ajuns să vorbim săptămîna asta despre aplicația aceea în Flash cu Adrian Năstase, pe care a preluat-o miercuri și joi aproape toată presa scrisă, inclusiv jurnalele de știri, numită *Panică la Cornu*. Asta în timp ce tarabele de soft pirat din Piața Universității gem de povara ultimelor răcnete în materie de jocuri: ToCA Race Driver 3, BloodRayne 2 (da, deși poate vă este greu să credeți, a apărut în sfîrșit!), SWAT 4: The Stechkov Syndicate (add-on), Rising Force Online (MMORPG), Advent Rising etc.

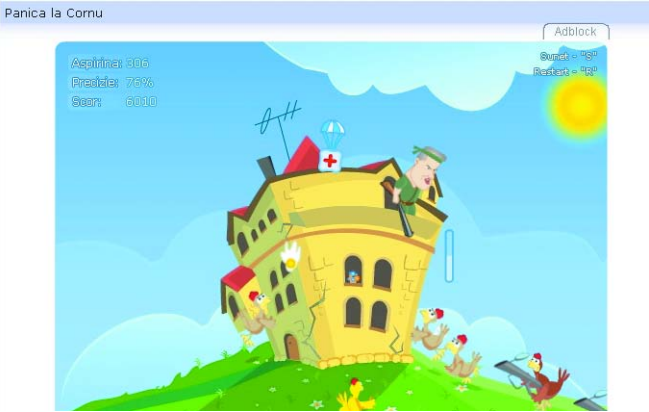
Cu puțină îngăduință, *Panică la Cornu* ar putea fi un shooter. În sensul că personajul principal este un Adrian Năstase cu o pușcă de vînătoare care ucide galinacee de la balconul conacului său de la Cornu. Nu e clar dacă le împușcă de frică pentru că ele ar avea gripă aviară sau din cauză că găinile încearcă să-i distrugă palatul. Sînt cel puțin 4 tipuri de găini: cele mai multe sînt cele care ciocănesc cu ciocul în pereții castelului, cele kamikaze care se aruncă în aer dacă

le lași să ajungă lîngă clădire, alea cu bazookă (la fel de periculoase) și, nu în ultimul rînd, găinile-elicopter, care te bombardează cu omlete din cer. Vă recomandăm să țintiți în ordinea inversă, începînd cu cele mai periculoase. Cu ce trage pușca lui Năstase? A, da, asta am uitat să vă spunem... Cu aspirină, normal. O rafală de 5-6 tablete poate scoate din circuit o înaripată gripată. Problema e că, pe la scorul de 10.000 de puncte, în timp ce Năstase nu mai prididește cu degetul pe cocoș, în jurul său mișună la piept de pui, pulpe și tacimuri de zici că s-a spart țarul de la Crevedia. Eu unul n-am putut să

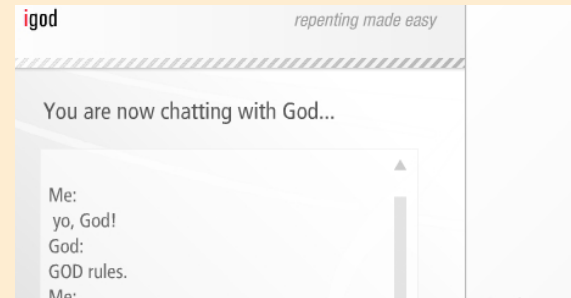
scot mai mult de 15.930, ceea ce e foarte puțin. Ca să intri în Top 50 trebuie să-l depășești pe „gamble-ru prostu“ care a reușit să lichideze găini în valoare de 39.730. Ca să nu mai zic de numărul unu al clasamentului, care domină Topul anului de la înălțimea celor 109.520 de puncte.

Panică la Cornu necesită Flash 8 instalat și poate fi jucat de la adresa www.ejocuri.ro/jocuri/panicacalacornu.

Septimiu Server

iGod we trust

Se apropie sfintele sărbători de Paști și, ca orice buni creștini, n-ar fi rău să vă spovediți puțin înainte. Nu, nu trebuie neapărat să vă duceți la biserică. Ar fi și culmea... telefonul îl plătiți pe net, ratele la casă – pe net, lumina, gazele, Internetul – pe net, era de așteptat ca și spovedania să se întîmple la un moment dat tot online. Nu, serviciul iGod (www.titane.ca/concordia/dfar251/igod/main.html) nu este un site oficial al vreunei biserici. Adică chiar nu trebuie să vă așezați în genunchi lîngă tastatură și să vă acoperiți capul cu mousepad-ul. În schimb, puteți intra, chipurile, pe un chat privat cu Dumnezeu, căruia să-i împărtășiți păcatele, iar el vă va răspunde. În realitate, în spatele lui „Dumnezeu“ este un robot (creat cu softul Pandorarobot, o să vorbim despre asta într-un număr viitor) dresat să posteze răspunsuri în funcție de anumite cuvinte aflate în întrebarea voastră.

Penitent captivus

Hard de nerăbdare

Windows-ul care teste...

Să nu vă mirați dacă peste 2-3 ani o să deschideți calculatorul și, în loc de Windows XP Professional sau ce siglă vă apare vouă la bootare, de pe ecranul monitorului o să aflați aleator că cine știe ce detergent spală mai bine decît unul obișnuit sau cutare iaurt este și sănătos, și delicios, și sănătos, și delicios, și sănătos... Angajații lui Bill Gates au început să testeze de săptămîna trecută implementarea bannerelor publicitare în aplicațiile sale cele noi (Office Live, Live Mail și MSN Spaces) pe anumite piețe (Australia, SUA, Canada, Brazilia, China, Franța, Germania, Italia, Spania, Anglia). Scump, doamnă, scump! Da' nehalitul... cît e nehalitul, doamnă?

În the Name of The Mother

Sîmbătă, clienții eBay și Chase Bank au fost victimele unui atac de tip phishing mai deosebit. În sensul că link-ul primit în e-mail ducea către un site original și nu unul modificat, site-ul unei bănci chinezești al cărei server tocmai fusese spart. Ceea ce părea însă suspect era că, pe lîngă ID, parolă, numărul cărții de credit și obișnuitul PIN (care n-are ce căuta în nici un formular oficial pe Internet), scammerii solicitau undeva și... numele mamei clientului. Looool! Păi, să nu-i bagi în numele mamei lor pe ei de nenorociți?!

Datele au fost luate

Vă spuneam la un moment dat că guvernul SUA se judecă cu Google pentru că i-a cerut acesteia din urmă să-i pună la dispoziție datele strînse de la utilizatori pe un anumit interval de timp. Ca să vă faceți o idee cît costă căutările voastre pe Google, cum se negociază ele și la ce nivel, o să vă spunem că zilele trecute guvernul și-a mai redus cererile, evident, la presiunea ONG-urilor care militează pentru protejarea intimității online: „Bine, hai, nu vrem căutările pe două luni“, au zis autoritățile, „doar cele pe ultimele două săptămîni! Plus ultimele 5.000 de cuvinte introduse de utilizatori și 50.000 de adrese tastate în cîmpul Google!“.

Game Ovar

Anul, planul: Delta-planul

Se știe că societatea civilă crește într-un an cât fură o guvernare în șapte, așa că nu trebuie să vă mire faptul că Asociația „Salvați Delta – A.C.” și-a sărbătorit săptămâna trecută majoratul precoce cu ocazia adoptării celui de-al doilea raport anual. În cadrul Adunării Generale a

Asociațiilor, membrii fondatori și onorifici, care fac parte din Senatul A.C. și din redacția revistei *Aventuri la pescuit*, au stabilit strategia Asociației pentru următorii doi ani. În 2006, acțiunile de lobby vor fi dublate de acțiuni de protecție efectivă a biodiversității și de consolidare a sectorului neguvernamental de protecție a mediului. Experiența dobândită în primii ani de existență va fi apoi transmisă la nivel local: în 2007, Asociația își va deschide o filială la Tulcea sau va încheia un parteneriat cu o organizație de mediu locală. În 2005, „Salvați Delta – A.C.” a jucat un rol influent în chestiuni prioritare pentru Delta Dunării: reconstrucția ecologică a peste o treime din Rezervație, canalul Chilia-Bîstroe, protecția știucii și a sturionilor, poluarea industrială și problema concesiunilor. Pentru merite deosebite în câmpul muncii și productivității neguvernamentale, Asociația a fost recompensată cu Premiul special al presei la Gala Societății Civile și cu Premiul pentru cea mai bună campanie 1% la Gala „Oameni pentru Oameni”.

În raportul anual, care va fi accesibil în curând pe www.salvatidelta.ro, Asociația și-a făcut publice sursele de finanțare din 2005. Majoritatea sunt sponsorizări efectuate de companii comerciale (Tomis, Noel, Romtelecom, Frigorifer, Murfatlar, Băneasa), motiv pentru care Asociația speră că și în 2006 se vor găsi capitaliștii cu față umană care să ne ajute să apărăm Delta de răuvoitori, neștiutori și alte asemenea calamități.

Asociația
Salvați Delta – A.C.”

Cernavodă pune punctul pe radical din *i*

O știre foarte ciudată a făcut înconjurul lumii, după care s-a întors în redacția noastră. Elevii olimpici din Cernavodă, unde a fost instituită carantina din cauza gripei aviare, au interdicție să participe la olimpiadele naționale sau județene. Acum, se naște un adevărat scenariu diabolic.

Să-l urmărim: obligați să nu părăsească orașul și izolați de restul lumii, tinerii din Cernavodă dezvoltă la olimpiade o știință nouă, cu alte reguli decât cele de la celelalte olimpiade obișnuite. Astfel, tinerii din Cernavodă încep să lucreze cu postulate ca „1+1=3”, orașul adoptând matematici cu mai multe valori de adevăr. Ceea ce începe să dea peste cap alimentarea cu apă, din cauză că, la întreținere, în loc de două persoane, conform matematicii din Cernavodă, sînt trecute trei sau chiar patru persoane, în funcție de logica personală a președintelui blocului, care se conduce după o matematică ce i se pare mai profitabilă. În curînd, lucrînd cu logici multiple, bazate pe cercetările copiilor izolați din Cernavodă, reiese că sînt, de fapt, mai mulți polițiști decât cetățeni, ceea ce începe să sperie hoții din oraș,

astfel că dispare hoția, primul efect al logicilor multiple aplicat la orașul de la Dunăre. Apoi, întrucît copiii din Cernavodă dezvoltă la o olimpiadă locală un sistem cu mai mult de patru dimensiuni, localnicii din Cernavodă își dezvoltă viața sexuală, astfel încît nu mai trebuie să se deplaseze de la serviciu pentru a face dragoste cu iubitele lor, aflate la cumpărături. În Cernavodă încep să fie astupate găurile negre în care intrau cetățenii cu Daciile, astfel că o stare de mulțumire se așază peste urbe. Practicînd sexul liber cu 6 și chiar 8 dimensiuni, cetățenii din Cernavodă încep să se înmulțească din ce în ce mai mult, în numai două luni, din găurile timpului ieșind trei milioane de noi cernavodezi. Cernavodă se declară Republică Multilogică Matematic-Independență, condusă de un Rege ales la fiecare trei ani de către cetățeni. În timp, pornind de la 1+1=3, în Cernavodă se dezvoltă o nouă specie umană. Cernavodezii bătrîni, de fapt copiii care au participat la olimpiada din perioada în care orașul era izolat de restul țării, iar ei au dezvoltat o matematică internă (matematica cernavodeză), dau naștere la noi

URÎT, FOARTE URÎT...
PĂI, FURĂCIOSUL ĂLA DE
NĂSTASE N-O SĂ MAI ÎNTRE
ÎN PĂDURE NICI SĂ SE
PIȘE.

M A R A L E .

paradoxuri logice, care se aplică numai în Republica Multilogică: astfel, sexul cu părinții nu mai este interzis; animalele au voie să mănînce copiii nou-născuți, întrucît faptul că pot face pipi în mai multe dimensiuni îi face superiori; toți locuitorii, teoretic, sînt milionari, întrucît nu mai trebuie să adune (1+1), ci au deja tot ce-și doresc; astfel, le-nea pune stăpînire pe oraș; gu- noiul nu mai este strîns; apar tot felul de molime care îiucid pe copiii teribili care au inventat matematica cernavodeză; încep să aibă loc crime pe care

poliția nu le mai poate elucida, întrucît sînt săvîrșite în timpuri personale ale criminalilor și, dacă nu au cheia matematică, ei nu pot intra în timpul subiectiv al criminalului pentru a-l pedepsi. 2019. Un șoarece intră în reactorul 2 de la Cernavodă, iar pipi-ul său intră în reacție cu un neutron, explozia ducînd la dispariția lumii. Aceasta a fost povestea matematicii cernavodeze. Morala: copii, nu mergeți la Olimpiadă, matematica ucide!

Cernavodă prin lobodă

Răspunsuri la scrisori

Leca Iancu (Buzău): Mulțumiri pentru poezia trimisă din care, ca să dovedim că am citit-o, vom reproduce sfârșitul ei: „Așa că, finalul și pontul / Vom mânca ce-a tăiat Ciontul / Să se mire toți «golani» / Cum o duc pensionarii”.

Dorin Pavel (București): L-ați văzut pe Florin Călinescu la talk-show-ul *Nașul* și acesta susținea că *Republica*, celebrul dialog al lui Platon, reprezintă o formă perfectă de democrație, când, de fapt, în acest tip de stat imaginat de Platon, numai de democrație nu poate fi vorba. Aveți dreptate! Probabil că Florin Călinescu s-a lăsat păcălit de titlul dialogului. Când o să îl văd, o să îl rog să citească și restul.

Anatolie Paniș (Snagov): O să încercăm să vă ajutăm. Cum mai stați cu scrisul?

Oliver Lustig (Israel): După cum vedeți, mătușa Tamara i-a lăsat moștenire nepoatei ei, Dana, nu numai un milion de dolari, ci și un milion de necazuri. Cîteodată banii, vorba cîntecului, n-aduc

numai fericire. Mulțumiri pentru gândurile bune.

Loredana Vasile (București): Ați pus pariu cu soțul că Năstase nu va fi arestat. Așa cred și eu, mai ales că s-a luat după capul nevestei, cînd a făcut ce a făcut. Și cîteodată e aproape imposibil să ieși din gura nevestei, ceea ce în justiție înseamnă *circumstanțe atenuante*. Eu sper la un sechestru, măcar.

Ștefan Popescu (Vaslui): Nu mă pricep la fotbal, dar, din cîte am înțeles de la prietenul și colegul meu Viorel Moțoc, nu-i rău că ne-am calificat cu două echipe în sferturile de finală ale Cupei UEFA. Mai aude lumea de noi!

Doina G. (Iași): Din cîte știu eu, Gabriela Vrînceanu Firea a publicat două sau trei cărți și este membră a Uniunii Scriitorilor. Dar asta nu înseamnă neapărat că e și scriitoare. Rămîne totuși o persoană agreabilă pe ecranul televizorului, care pare să fi citit și altceva decît reviste lucioase.

Ștefan AGOPIAN

Coasa lux Irak dau știre...

Noi, pentru astăzi, la „Coasa lux”, am avut de pregătit... Ce puteam noi să avem de pregătit la „Coasă”? Păi, haideți întîi să sărbătorim și noi cu fast, acum în martie, trei ani de la intrarea americanilor în Irak. Ce Dumnezeu, fraților întru moarte, a fost ultimul război mai mișto din ultima vreme! Unde mai găseam noi atîția morți, pe metru pătrat sau pe unitatea de timp, în aceste vremuri de restriște, cînd oa-

menii se încăpățînează atîta să trăiască? Ca să nu ne mai amintim ce a urmat. Niște rafinați degustători de moarte ca noi nu mai pot fi nici de partea americanilor, nici de cea a ciuhapilor. Noi ne bucurăm, din tot sufletul nostru curat de copii, că mor oameni. Nu avem parti-pris-uri prostești legate de uniformă. De-asta vă rog să-i urăm bun venit unui maestru. Teroristul Hussein Fahmi (28 de ani), capturat

acum două luni la Bagdad, legitimat la Al-Qaeda, secția Irak, clasa profesor-doctor Abu Musab al-Zarqawi. Gagiul a recunoscut că în ultima vreme a decapitat cu mînuțele lui 116 oameni. Da, ați auzit bine. El l-a coafat și pe japonezul acela, Shosei Koda, care în 2004 a fost printre primii care au deschis sezonul la căpățîni. Îl felicităm pe Hussein, mulțumim mamei, părinților și celor 116 care au fost alături de el și au făcut posibilă această performanță. Celor 116 care au crezut în el pînă-n ultima clipă. Sau, mai bine zis, n-au vrut să creadă, sărmanii, că el poate face așa ceva cu capetele lor. Vă dați seama că omul acesta a omorît, manual, mai mult decît un bombardier B-2, o minune a tehnicii care a costat contribuabilii americani miliarde multe de dolari bucata? Vedeți că-n moarte, ca și-n dragoste, dacă vrei și crezi cu adevărat, banii nu mai contează? Încă o dată „Bravo, Hussein!”. Și, ca să-ți arătăm că și noi credem în aceleași valori ca tine, propunem ca tu să fii decapitat cu și mai mult sînge rece, nu în doar zece minute, ci în vreo trei zile de chin și agonie.

Capul ispășitor

Și nu ne integra pe noi în ispită, și ne izbăvește de cel rău

Pentru că politicienii români încă nu au reușit să pună cruce integrării în UE, prefectul județului Iași, Radu Prisăcaru, i-a propus mitropolitului Moldovei și Bucovinei, ÎPS Daniel, un proiect conform căruia preoții din județ ar trebui să le explice enoriașilor cum e cu Uniunea asta Europeană, care sînt avantajele și dezavantajele acestui act politic neprotejat. După ce preoții își vor fi ținut predicile despre Sfînta UE, cea făcătoare de minuni, probabil că mulți dintre enoriași vor dori să intre în Europa cu picioarele înainte.

Înalt Preasfinția S.A.

Fie-i țigara ușoară!

Trist, dar adevărat: omul de afaceri Florian Anghelescu, patronul țigaretelor Anghelescu, a murit prin spînzurare. S-a dovedit încă o dată, dacă mai era nevoie, că tutunul dăunează grav sănătății.

Adio, fume!

flagrant delicios

Cereale și ți se va da bătaie

Rugăm pe această cale mișcarea feministă din România, care luptă pentru ca soțiile să nu mai fie caftite de bețivii lor soți, cât și mișcarea masculinistă, care se luptă pentru ca bărbăteii să nu mai fie bătuiți de neveste cu pantoful cu toc cui, să-și tempereze acțiunile de stradă. În România, violența în familie este un moft față de ce se întâmplă pe afară. Uitați-vă la televizor, la spotul pentru cerealele Vitalis. Soții se trezesc dimineața și se bat să ajungă unul înaintea celuilalt la cutia cu cereale și de-asta își întind reciproc capcane, de cu seară probabil: el a legat o funie de care să se împiedice ea; soția, la

rîndul ei, a plasat strategic pe drumul înspre bucătărie un făcăleț pe care el să calce și să cadă. Flecșetețe. Mai nasol e la străinezia. Tot într-un spot publicitar, dat pe la Noaptea Devoratorilor de Publicitate, soții se bat mult mai rău pentru o mașină, ca să ajungă unul înaintea celuilalt la volanul ei. Se electrocutează, își dau foc, se mutilează, se aruncă în aer unul pe altul. Trebuie neapărat ca pînă în 2007 să învățăm să ne batem în familie la standarde UE.

Soț și s-o ție în pumni

berația de libertate

Necunoștințe operare calculator

Ce să faci o biată față goală în fața unui calculator din care o privește un străin, fără cunoștințe de operare PC și fără să știe ce o roagă ăia care se uită la ea? Nici nu înțelege de ce trebuie să se uite fix în bila aia de pe monitor. Nici nu înțelege cine e „show tits“ sau „masturbate yourself“ de tot apar pe ecran. Dar problema nu se pune așa. Dacă tot e să fie anti-anunț și să nu respecte nici o cerință

firească a video-chat-ului, atunci în mod cert zgîrcenia de detalii din anunț a împiedicat și apariția celorlalte detalii cerute de angajator: sigur fata trebuie să fie urîță, strîmbă, cheală și băiat.

Pussy-chat

VIDEOCHAT angajează FETE fără cunoștințe engleză și calculator, CÂȘTIGURI MARI. 461.06.09; 0727.611.929.

condica de sugestii și reclame

Nou:

Au apărut alpinistul nautic și scafandrul montan

Pentru cine n-are bani să-și facă într-un an un concediu la mare și unul la munte, a apărut posibilitatea concediilor tip „2 în 1“. Adică te duci la munte și te simți ca la mare. Pensiunea agroturistică „Briza muntelui“ e perfectă pentru această senzație mixtă. La munte poți înota pe pajiști, poți

face scufundări, poți merge cu vaporul prin pădure. Atenție, nu mai întârziați, procurați-vă bilete din timp în zonele de munte care devin mare. Sezonul inundațiilor de la munte e gata să înceapă.

Pensiunea agroturistică

Au și cîinii animall-ul lor

Ce chestie, adică dacă vrei să iei hrană pentru animale, trebuie să dai colțul? A, nu? Înseamnă că am înțeles eu greșit... Și atunci care era mesajul? Că hrana de animale se dă la magazinul alimentar? Foarte bine, unde voiati să se dea? La vulcanizare? La anticariat? La ceaprazărie? Ba acuma

m-ați făcut și mai curios. Pun pariu că pe ușa magazinului alimentar e și anunțul ăla pe care scrie „În această unitate, accesul cu stăpîni este interzis!“.

Fundația „Vier Pofa-n cui“

Băsescu, într-o povestire de apă și sfadă

Textul de mai jos este un interviu-reportaj cu tânărul căpitan Traian Băsescu, publicat în *Flacăra* din 31 decembrie 1982. Știm că acronimul C.O.M. vine de la Comitetul Oamenilor Muncii. Nu știm ce carpete și blugi au mai fost salvați, la pachet cu nava Argeșul, din incendiul despre care veți citi. În rest, totul e clar.

Anchetă *Flacăra*: „Cel mai“, „Cea mai“

Fapte de eroism

O navă și un echipaj în care furtuna (și focul) lovește ca într-un munte

„Am dat curs unei ciudate invitații, primită prin poștă, semnată de «un grup de marinari români» – ca în drumurile noastre prin Constanța să ne facem timp, dacă dorim să cunoaștem niște oameni frumoși, să stăm de vorbă cu comandantul navei «Crișana», Traian Băsescu. Este – mi se spune – cel mai tânăr comandant de

pe petrolierele țării – nici 31 de ani – comandant căruia i s-a încredințat, ca semn de prețuire și încredere, a doua navă ca mărime a țării, navă al cărei echipaj atinge vârsta medie de 27 de ani. Scurta și enigmatică scrisoare se încheia astfel: «Nu uitați să-l întrebați despre întâmplarea cu incendiul de pe nava „Argeșul“, petrecută undeva, în lume, pe vremea când nu împlinise încă 30 de ani».

– Ne aflăm într-un port, pe un mare fluviu. Descărcam naftă, produs distilat din benzină. «Argeșul» se afla în dana unei mari companii petroliere. Spre sfârșitul descărcării a izbucnit incendiul. Nu se știa de la ce și cum izbucnise. Se aflau în zonă 14 nave sub diverse pavilioane. Ardea fluviul în plină zi. Flacăra atingea 40 m. În circa 45 de secunde și nava noastră a fost prinsă în această horă de flăcări. Mai întâi am ordonat

trecerea echipajului la posturile de manevră cu intenția de a scoate nava din zonă. Văzînd că nu sîntem decuplați și realizînd că nu putem pleca – s-ar fi întîmplat o adevărată catastrofă – am hotărît să rămîn cu echipajul la bord în speranța că incendiul nu va determina explozia tancurilor de marfă ale navei și cu intenția fermă de a stinge incendiul de pe nava noastră și de a o salva. Echipajul a trecut deci la posturile de incendiu.

– Cît a durat lupta cu focul?

– Două ore. Două ore în care am stins și un împingător străin abandonat de echipaj și adus de curent în pupa navei «Argeș», cu tancurile de combustibil în flăcări. Pericolul creștea alarmant. Pe de o parte, stingeam flăcările care ne cotropiseră, pe de alta, un

că oamenii au avut încredere în mine – numirea comandanților de nave făcîndu-se prin C.O.M. și cu semnătura Navromului. Era cam acum un an, după «ghinionul» cu incendiul. Cînd ne-am întors în țară, întregului echipaj i s-a acordat concediu de odihnă, chiar și celor care îl făcuseră deja. Un mod frumos, omenesc de răsplată pentru curajul cu care băieții de pe «Argeș» s-au luptat, învingînd. Imediat după concediu, mi s-a încredințat comanda navei «Crișana». Vă spuneam că cea mai mare parte a echipajului m-a urmat. Împreună cu ei am dăruit navei, încă de la început, un an de exploatare în plus.

– Adică?

– Adică nava ar fi trebuit să intre în șantier din decembrie '81. Echipajul meu, prin lucrările efectuate din mers, a menținut nava

în exploatare pînă la mijlocul lui noiembrie a.c. O singură zi de scoatere a navei din exploatare înseamnă întreruperea fluxului continuu de aprovizionare a țării cu țiței, înseamnă valută pierdută. Nu întîmplător deci ne-am asumat o asemenea răspundere. Pentru a putea înțelege greutatea unei asemenea hotărîri trebuie să vă spun că echipajele petroliere sînt cele mai disciplinate, cele mai bine pregătite profesional. E drept, personalitatea echipajului o formează, o modelează și nava. Iar «Crișana», pe cît este de impunătoare (n.n. – 4 etaje!), pe atît este dotată tehnic. Furtuna lovește în ea ca într-un munte!

– Aveți un sentiment de mare siguranță traversînd pe un petrolier criza petrolieră a lumii?

– Siguranța provine din înțelegerea adîncă a nevoii vitale a

aducerii la timp a țițeiului acasă. (...) Tot din această adîncă înțelegere, același tînăr echipaj la Karg Island, în zona conflictului iraniano-irakian, a încărcat nava în timpul unor atacuri aeriene. Confruntări cu situații delicate au fost multe în care hotărîtoare a fost puterea voinței la temelia căreia a stat această adîncă înțelegere, susținută de excelența lor pregătire profesională. Erau în Marea Roșie cînd au descoperit o avarie la condensatorul auxiliar. Avaria era vitală pentru siguranța navei în manevrele de tranzitare a Canalului de Suez. Li s-a alocat de către țară o sumă importantă de valută pentru repararea navei în Grecia. Echipajul a hotărît să încerce mai întîii el, cu forțe proprii, să găsească soluții de ieșire din impas. Șeful mecanic, instructor Miu Vasilescu, și

șeful mecanic al navei, Dina Constantin, nu-și mai găseau somnul de supărare. «Cum să aruncăm noi atîta valută, cum să pierdem atîția bani?» – se tot întrebau. Și au pornit, ajutați de ceilalți, să facă niște improvizații. Nu, nu-i bun cuvîntul improvizație – aș zice mai degrabă că și-au pus în aplicare istețimea tehnică. Peste 10 mii de dolari ar fi costat numai reparația, apoi scoaterea navei din exploatare pentru cel puțin 6 zile, alte zeci de mii de dolari, plus ratarea poziției de încărcare, care iarăși ne-ar fi costat o groază de bani.“

Miliția Spirituală

Politia presei

La fotbal și la fabule se pricep toți

O echipă de-a noastră care n-a primit pînă acum nici un gol în Cupa Campionilor Europeni sau în Cupa UEFA este Politehnica Iași. În prima etapă din retur, a jucat cu Poli Timișoara, meciul s-a transmis pe TVR 2, iar domnul comentator (i-am uitat numele) a pomenit despre stadionul „Grigore Alexandrescu” din dealul Copoului. Stadionul din dealul Copoului poartă numele fostului primar ieșean Emil Alexandrescu. Domnul Grigore Alexandrescu (1810-1885) nu prea era cu fotbalul, ci cu fabulele. De exemplu, cu „Boul și vițelul”, „Ciinele și cățelul”, „Dreptatea leului” etc. El, Grigore Alexandrescu, care n-a fost primar la Iași și n-a lăsat numele său stadionului din dealul Copoului, a scris versurile: „Un bou în post mare? Drept, cam ciudat vine, / Dar asta se-ntîmplă în oricare loc. / Decît multă minte, știu că e mai bine / Să ai totdeauna un dram de noroc”. Versuri care rămîn și azi la fel de actuale ca și miine.

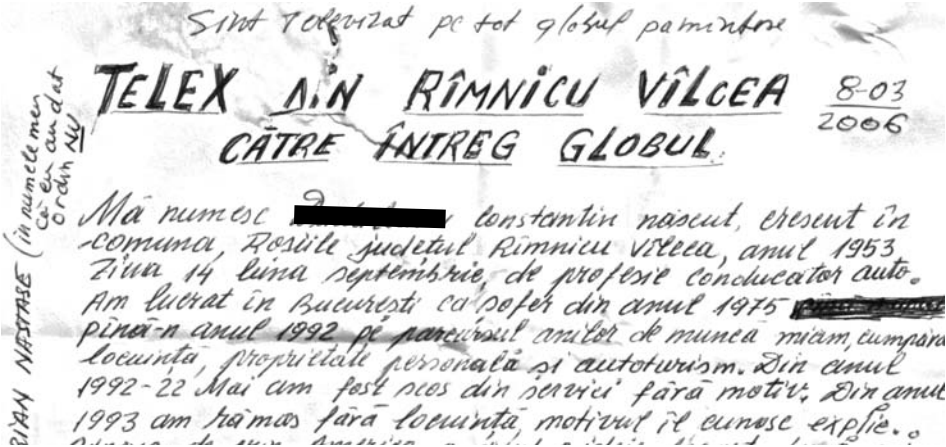
Cip IEȘAN

Gardianul a dat cu oiștea-n gard

O glumă de un deosebit rafinament a reușit *Gardianul*, pe data de 16 martie, într-un reportaj despre adunarea maghiarimii de la Odorheiul Secuiesc. Un supratitlu care rezuma atmosfera evenimentului – „Proclamația privind autonomia teritorială a secuilor a fost înlocuită cu discursuri monotone și cu o petiție ce va fi adresată Bruxelles-ului” – era urmat de concluzia firească: „FÂSZ, FÂSZ, FÂSZ”. La prima privire, „fâs-ul” mi s-a părut un comentariu parțial justificat, însă nu în raport cu cei 10.000 de maghiari care au participat la adunare, ci față de isteria din presă care a precedat evenimentul. Abia apoi mi-am amintit – sunt, totuși, clujean – rostul ortografierii cu „sz”. Scris așa, cuvântul înseamnă ceva în maghiară. Nu îmi permit să traduc, dar pot să ilustrez, printr-o analogie: dacă un ziar maghiar ar publica, pe 2 decembrie, o relatare despre ziua națională a românilor, sub titlul (scuze) „PULĂ, PULĂ, PULĂ”, v-ar umfla răsul? Puteți transmite răspunsul directorului *Gardianului*, dlui Gabriel Stănescu; domnia-sa ar putea, cu acest prilej, să-și atașeze la titlul de profesor de deontologie în jurnalism și titlul din ziar.

Mircea TOMA

Telex din Rîmnicu Vîlcea către întreg Globul

Simțind, mai ales în interiorul său, că ceva scîrțîie, un cetățean român din Rîmnicu Vîlcea, România, a decis să dezlege, doar cu mîinile sale, cîteva mistere esențiale pentru mersul lucrurilor pe Pămînt. Așa că a transmis un telex către glob. Din păcate, stîlpul pe care a lipit el mesajul nu a înțeles ce trebuie să facă, așa că nu a trimis telexul. Noroc că cineva a forwardat telexul către noi și, astfel, lumea întreagă, inclusiv Japonia, cartierul Titan și Rîmnicu Vîlcea, vor putea afla legătura dintre Ceaușescu, Dej, comuna Roșiile, împăratul Hakinito (a nu se confunda cu Akihito), doamna împărată a Japoniei, băiatul ales de America, Iliescu și Năstase. Așadar, în direct la toate televiziunile de pe globul pămîntesc și

în Academia Catavencu, un telex din Vîlcea. Dan Diaconescu, ai legătura!...

„8-03-2006. Mă numesc D. Constantin născut, crescut în comuna, Roșiile județul Rîmnicu Vîlcea, anul 1953 ziua 14 luna septembrie, de profesie conducător auto. Am lucrat în București ca șofer din anul 1975 pînă-n anul 1992 – 22 Mai am fost scos din servicii fără motiv. Din anul 1993 am rămas fără locuință, motivul îl cunosc explic. Cineva de prin America a avut o idee foarte bună, să găsesc un copil pe-ntreg globul pămîntesc, deștept și bun pentru, oameni. Copilul bun și deștept sa găsit în România comuna Roșiile județul Rîmnicu Vîlcea – eu D. Constan-

tin. Camerele de luat vederi, descoperite (aici e o eroare de transmisie și nu se-nțelege – n.n.) Japonia indică (spune) și gîndul omului, Fără greșea (eroare din nou – n.n.) făcut probe cu întrebări tuturor copiilor de pe întreg (eroare...) 4 anișori la 6 anișori, am fost valabil (bun) de la 6 ani la 15 ani am fost întrebat fel și fel de vorbe am fost validat de-n treg globul – eu cînd eream micuț auzeam vorbind oameni, între ei: ăsta știe ce vorbește și bătrîni rețin multe vorbe auzite prin comună ca rețin transform în adevăr. Sînt scris la Woashington – America din anul 1959 pe numele lui Gheorghe Gheorghiu-Dej iar din anul 1965 pe numele de Ceaușescu (Nicolae) Constantin. Eu știam absolut nimica

căci oameni este conduși cu aparatele, camere de luat vederi din casă le vorbea în urechii, am aflat tocmai din anul 1998. Eu cunosc ce este scris în dosarul din Woashington este lege, internațională aprobată de întreg globul ca număr de persoane cunosc 650.

– Ce scrie D. Constanstantin este lege.

– Dacă moare D. Constantin să-l urmeze întreaga – Românii. Eu de unde știu? Este subiectele scrise pe plancarde pe numere de mașini-ziare-televiziune-radio. RĂZBOAIELE DIN EUROPI ȘI AMERICA ROMÂNII E CAPII. ION ILIESCU A FOST LA TOKIO ÎN ANUL 1990 LUNA MAI DOMNULUI ÎNPĂRAT HAKINITO – JAPONIA – A FOST – INFORMAT DE CĂTRE ION ILIESCU – CĂ ROMÂNIA ÎL OMOARĂ pe D. CONSTANTIN DOMNUL ÎMPĂRAT JAPONIA HAKINITO A SPUS: EU NU OMOR OAMENI. ÎN ANUL 2004 – 4 OCTONBRIE – DOMNUL ÎNPĂRAT JAPONIA HAKINITO ȘI DOMNA ÎNPĂRATĂ JAPONIA CU DOMNUL AMBASADOR JAPONIA AU VENIT LA BUCUREȘTI ȘI AU SPUS: NOI JAPONIA NU DĂM BOMBE. D.C.

REPET – RĂZBOAIELE CAPII – ION ILIESCU ȘI ADRIAN NĂSTASE (în numele meu că eu am dat ordin NU)“

Întrăm în UE. Cum ieșim?

Săptămîna trecută, în timp ce-i numărăm în palmă lui Gigi Ax contravaloarea a două motorole de Scandic pentru pariul pierdut odată cu calificarea Rapidului, m-a lovit din senin: băi, noi stăm ca proștii la meci în timp ce minoritățile conlocuitoare vor să se tireze și să intre în UE înaintea noastră. Prima dată m-am gîndit la unguri și nu m-am gîndit bine. După aceea mi-au venit în minte rromii (și am impresia că, atunci cînd mi-au plecat din minte, au luat și ceva cu ei) și, nu în ultimul rînd, am visat nemții și șvabi cumpărînd Trabanturi în Vitan-Bîrzești pe cărămizi de mărci expirate.

Merem în UE cu minorități sau fără? Îi luăm cînd plecăm la integrare sau avem curaj să-i lăsăm singuri acasă? Dat iz za question, neamule! Ca să mergem la integrare cu toții, e nevoie de cîteva schimbări. În primul rînd, toți poștașii din Franța trebuie să învețe ungurește, asta-i clar, dacă vor să bea pîlînca noastră cînd ne aduc ajutorul de șomaj în euro. Păi mie, dacă nu-mi zice franțuzul „köszönés Brizu bácsi“, mă așa pe ea de pensie, o dau la ciîne. Dacă o s-o vrea și ciînele, că și el s-ar putea să aibă pretenția să i se vorbească pe limba lui. Apoi, vom propune ca în fiecare țară membră UE să fie înființată cîte o Harghita & Covasna, să-i zicem „Har-Co Land“. Poate omul plecat de la Odorhei la Helsinki la cules de reni simte nevoia într-o seară să fie autonom. Ce face? Bate drumul pînă în România? Mergînd pe aceeași linie, cerem cu insistență, pentru a nu da naștere unor stări de tensiune gratuite și discriminări care nu își au locul într-o Europă a concordiei și înțelegerii, ca atît scările de bloc, cît și pasajele de metrou din Paris să fie modificate pentru a permite minorității rromilor să intre cu caii: cu alte cuvinte, să se face pe lîngă scări cîte un drum de

țară. De asemenea, hotelurile din Londra vor trebui să umble un pic la fațadă și să pună niște turnulețe de tablă, odată cu introducerea în meniul service-room-ului a finului și găleții cu apă, că doar n-o să bea Bucifal de la chiuvetă.

Dar integrarea e un drum cu două sensuri, normal: trecem noi *going West* cu căruțele cu coviltir și pe celălalt sens se întorc nemții în merțane să ne cumpără glia daco-romană. Precum se vede, ăștia uită repede că le-am mai vîndut aceleași case și aceleași pămînturi de vreo trei ori pînă acum. Cu o regularitate și o naivitate tipic nemțești, deutschlanderii cumpără proprietăți în România la fiecare 50 de ani. Facem o revoluție, un răzbel, o nuntă de țigani la ei în curte, și iar le abandonează, după care iar vin, iar le vindem și tot așa. Eu cred că nemților nici nu le place în România, dar au găsit motiv să treacă mereu pe la noi, că pot cumpăra ieftin ce au mai cumpărat. Și chiar și ce n-au mai cumpărat la noi, dar au cumpărat la ei și au rămas fără din cauza slăbiciunilor alarmei auto.

Parcă văd că, odată ce scoatem din geantă pachetul cu minorități și ceapa, UE o să strîmbe din nas și o să o dea cotită că nu sînt locuri la geam acum, că să mai încercăm la vară, în 2750, că s-a deschis un economat la Tbilisi, dacă sîntem interesați, care dă cocîrț și pe cu-poane de masă etc. Dar știu și ei prea bine că, dacă se oprește o șatră de căldărari în Luxemburg să facă nește cazane și o poală de portofele, or să le ceară luxemburghejii autonomie în 24 de ore – iar dacă ajung markobelii și veres-toyii parlamentari de Alsacia și Lorena, vor rămîne ăia fără codri cît ar zice *Nincs kegyelem!*

Silviu BRIZU,
poștaş minoritar cu trafalet

Întreg mapamondul e cu ochii și luneta pe Brăila

Aproape 300 de români au fost arestați în Spania, în timpul operațiunii „Brăila“, cum este numită cea mai mare acțiune comună împotriva unei rețele de infractori din Europa. Iată, spre bucuria mai multor colegi din redacție, Brăila este primul oraș din România care se face cunoscut pe plan internațional încă din perioada pre-aderare. Felicitări băieților noștri care se ocupau cu traficul de persoane pentru modul ingenios prin care au atras atenția lumii asupra Micului Paris de pe malul Dunării. Credeți că polițiștii spanioli și-ar mai fi manifestat interesul pentru bogăția culturală a orașului lui Panait Istrati dacă ar fi fost vorba de rezultatele ultimului festival de canto și nu de TIR-ul de bagaboante aduse la produs sub amenințarea săbiilor?

Panait Distrati

Săptămîna străinilor

● Prostituatele din Germania au acum dreptul de a se reprofilă. Dar nu ca orice, ci ca asistente pentru bătrîni. Numai să nu le revină vechile obiceiuri și să-i pună pe bătrîni să plătească după ce primesc medicamentele. Sau, de fapt, înainte să le primească! E de presupus că noile asistente vor avea tarife atît pe oră, cît și pentru toată noaptea. Că una e să plimbi un bătrîn o oră prin parc și cu totul alta să-i golești olița toată noaptea. ● În materie de ciudățenii, nemții sînt tot pe primul loc (nu-i așa că vă plac formulările astea de *Album duminical*, ediția august '87?). Niște euro falși, dar falși de tot, cu gagici goale în loc de imagini europene și cu Eros în loc de Euro, sînt folosiți în Germania ca bani adevărați. Ce fraieri și nemții ăștia! S-au chinuit să facă bani falși cu gagici goale, cînd puteau să cheme un specialist din România care le-ar fi rezolvat problema mult mai ieftin. Ca să faci un teanc de bani cu gagici goale, n-ai nevoie decît de două bancnote; interiorul îl umpli cu decupaje cu gagici goale de la pagina 5. Simplu. ● Tot în Germania, un hotel de trei stele taxează clienții în funcție de greutatea corporală. Încă un hotel la care nu vor mai putea sta deputații și senatorii români, din cauza prețurilor extrem de mari. Întrebarea mea, ca român, este: cînd te cîntăresc: la venire, cînd ești mai subțirel, sau la plecare, cu scrumierele și săpunul în buzunare? ● Trecem în Anglia, dar rămînem în zona oamenilor masivi. Majoritatea suporterilor de fotbal s-au plîns că stadionul Wembley are scaune prea înguste. Prin urmare, scaunele au fost lățite cu aproape 10 centimetri. Mă îndoiesc că s-a cerut această mărire doar din cauze de gabarit depășit. Eu cred că huliganii, ca de altfel toți fanii, aveau nevoie de acei zece centimetri pentru a fi siguri că nimeresc cu scaunul capul rivalului.

Agencia de presă

Jurnalul lui Tetelu

Decît să dați în cap la oameni, mai bine citiți aici. Decît să sugrumați vrăbii, mai bine cădeți pe gînduri aici. Decît să violați bătrîne, e mai simplu: citești Jurnalul lui Tetelu și-ți trece.

10. EREAM ATÎT DE DISPERAT ȘIPTĂ-
MÎNA TRECUTĂ... ÎNCÎTI AM DECIS SĂ
MOR. PENTRU DOO 'ZILE. CARE A FOST
ECKSPERIENȚA MEA CÎT AM FOST MORT?
FF INTERESANT: ÎN PRIMU RÎND CĂ
SA ÎNTORS GHEORGE. CARE, CÎN MA VĂ-
ZUT MORT, A ISBUGNIT ÎN PLÎNS. ATOI,
ADUCÎNDUȘ AMINTE CÎTE EAM FĂCUT,
A ÎNCHIS DISCRET UȘA ȘI, CA SĂ SE
RĂZBUNE, ȘEA RIDICAT FUSTA, ȘEA ÎNDE-
PĂRTAT CHILOȚI, ȘEA ÎNCEPUT SĂMI MO-
ZOLEASCĂ FAȚA, RĂZCRĂCÂNÎNDUSE DEASU-
PRA MEA, DÎNDUSE ÎNAINTE ȘI NAPOI.

APOI, NENOROCITA ȘEA CHE-
MAT CÎINELE. DUPE CARE
MA UNS CU ULEI DE
MĂSLINE ȘI LA STORCIT PE

HĂMTERU MEU, ÎNTÎN_ZÎNDUI SÎNGE-
LE PE CORPUL MEU DEZBRĂCAT. DUÎN
CARE, SA ÎNTINS TÂNDRU LÎNGĂ MINE
ȘI, EA ȘI CU CÎINELE, AU ÎNCEPUT SĂ
MĂ MĂNÎNCE. ÎNCET, CU CALM. NENOROCITA,
CÎN SE SĂTURA, ÎS BĂGA DEGETU PE
GÎT ȘI VOMA. MĂ VOMA PE MINE!!!
ȘI ATUNCI AM REALIZAT: ACUM EREAM
CU ADEVĂRAT „ÎN EA”, AȘA CUM NE
DOREAM CÎN MĂ RUGA SĂ ÎNTRU
ÎN PEZA DUMNEAEI!! ȘI ATUNCI AM
AVUT CEA MĂI CORECTĂ ERECTIE
DIN VIAȚA MEA!! ȘI ATOTATE ÎNSTANTANE-
ULEA, IEL MĂI TARE ORGASM: EREAM
MORT ȘI AVEAM ORGASM! ACESTA ESTE
MAXIMUL POSIBIL CA OM UMAN ÎN
MATERIE DE SEXS. ATOI, PRÎN_ZÎNDUSE
CĂMI: FĂCEA PLĂCERE, A ÎNCEPUT
SĂ MĂ MĂNÎNCE PE TOT: CAPU, OCHÎRI
(MIÎ SUGEA), URECHILE (MI LE RODEA), NASU
MÎNILE, PLUA, PICIOARELE, BURICU, CURU. ASD-
FEL, ÎNTREGUL MEU CORP A TRECUT
PRÎN CORPUL IEI, O REVELAȚIE!! NU PO
SĂ SPUN SENZAȚIA, IE DE 100 DE ORII
MĂI TARE DECÎT CÎND EREAM „ÎN EA”
CÎN O FTEAM!!! DUPE CARE MĂ VO-
MA ȘI MĂ DĂDEA SĂ MĂ MĂNÎNCE
LA CÎINE MĂI DEPARTE VOMA (AICĂ
EU), PĂȘTÎNDUSI ÎNȚACTĂ FOAMEA DE
A MĂ TRECE PRÎN CORPU IEI CA
PRÎNȚO MAȘINĂ DE TOCAT! NU TREBUE
SĂ VĂ MĂI SPUN CAM AVUT 1000 DE
ORGASME – CÎND PLUA MEA A ÎNTRAT
ÎN CORPUL EI. MĂI ÎNȚI A MESTECATO
UȘOR, ATOI A ÎNGHITITO LÎN, DUPĂ CARE
AM ALUNECAT TÂNDRU ÎN BURTA EI.
ȘI ATOI, MĂMI ÎNTORS DIN NOU LA
LUMINĂ AFARĂ, CA PULĂ SUPT FORMĂ
DE VOMĂ, IE ACELAȘ TRĂSEU BINECUVÎN-
TAT. ACESTA A FOST AL 1001-LEA OR-
GAZM ȘI CEL MĂI TARE. ATOI AM
ÎNVIAT ȘI AM JURAT CĂ NŌ SĂ
MĂI MŌR NICIODATĂ.

munca cu cartea Rușinea roșie (II)

Cum scriam și săptămîna trecută, Ana Selejan, autoarea volumelor *Trădarea intelectualilor* și *Reeducare și prigoană*, a cercetat presa din perioada 1944-1948 pentru a afla rolul pe care intelectualii l-au jucat în instaurarea comunismului la noi în țară, dar mai ales ce rol au avut ei în distrugerea culturii române. S-a insinuat, nu de puține ori, că evreii intelectuali au hotărît cum va arăta cultura română în viitorul apropiat. Evreii au avut și ei contribuția lor, dar cea a românilor, care au trecut cu arme și bagaje în tabăra comunistă, este copleșitoare. Dacă dorința evreilor de a se răzbuna pentru crimele și umilințele suferite este de înțeles, dorința scriitorilor români de a deveni groparii culturii lor nu-și are explicația decît în oportunism, lichelism și, nu de puține ori, invidie. Dacă Sadoveanu s-a dat cu comuniștii din oportunism, e greu de explicat articolul publicat de Miron Radu Paraschivescu în *România liberă* (nr. 172, 21 febr. 1945), articol intitulat „Un impostor: Tudor Arghezi”. Cum Arghezi era considerat un mare poet și primise de două ori Premiul Național de Poezie, se poate bănuși că invidia a jucat un rol în acest caz. Cum N.D. Cocea a fost toată viața un om de stînga, alegerea lui nu a

mirat pe nimeni, dar toată lumea a fost surprinsă cînd G. Călinescu și-a pus condeii în slujba cauzei comuniste și, în 1945, își încheia un articol astfel: „Trăiască viteaza armată sovietică! Trăiască mareșalul Stalin!”. Puțin după aceea va candida din partea Frontului Național Democratic condus de comuniști pentru un loc în Parlament. Merita acest loc deoarece scrisese negru pe alb în *Tribuna poporului*: „Muncitorul manual să ia sub ocrotirea sa pe cel intelectual și să-i suplinească infirmitățile structurale”. Ceea ce se va și întîmpla peste cîțiva ani. Foarte interesant este și cazul viitorului anticomunist de la Europa Liberă, Virgil Ierunca: pînă la plecarea din țară (1946), a combătut în ziarle partidului comunist. Astfel, în 1944, chiar în ziua de Crăciun, îi anunța pe români că „împărăția lor nu mai trebuie căutată în ceruri, ci numai pe pămînt...”. Împărăția venise, dar nu adusesese cu ea raiul promis de Virgil Ierunca.

Ștefan AGOPIAN

Rebelle arte

Wanda zboară printre noi cu 90 de ani lumină

Dacă o să mă întrebați ce legătură există între pictorul Georges Rouault și insolitul primar al sectorului 2, Neculai Onțanu, o să vă asigur că există una, pe nume Wanda, Wanda Sachelarie Vladimirescu*. Wanda este o artistă cel puțin la fel de străluci-

toare precum secolul trecut, comparată adesea și pe bună dreptate cu Georges Rouault, un contemporan al cubismului, expresionismului și fovismului, care nu și-a revendicat însă niciodată apartenența la aceste mișcări. Pe 24 ianuarie a.c., primul Onțanu

a comis gestul rar întîlnit în anele noastre, și cu atât mai lăudabil, de a o sărbători cu prilejul împlinirii a 90 de primăveri pe Wanda. La fel ca Rouault, și Wanda ocupă un loc singular printre artiștii secolului XX. Nădăduiesc totuși că Wanda nu va repeta lecția de franchise a lui Rouault, care la împlinirea vârstei de 77 de ani și-a făcut inventarul operei și a considerat că anumite tablouri sunt imperfecte. Cum nu mai avea timp să le refacă sau retușeze, a considerat că e mai bine să le ardă. Mai întîi și le-a împrumutat de la moștenitori, după care a distrus 300 de picturi evaluate la mai mult de o jumătate de miliard de

franci. Nu știu dacă profesorii Wande de la Academie, Fritz Stork și Jean Alex Steriadi, ar fi încântați să vadă de unde a plecat Wanda și unde a ajuns, dar de acolo de unde ne privește, din acuarelele și uleiurile ei cu curs ludic și clocotind de energii dezlănțuite, lumea este infinit mai luminoasă și mai debordantă decît ne-o putem imagina.

Cornel IVANCIUC

* **Wanda Sachelarie Vladimirescu, pictură, Galeria Galateca, str. C.A. Rosetti 2-4, București.**

Cinem-a pîrît

Între a vedea Crash, a încasa Cash și a mânca Cusher

Crash nu este un film pentru care să scrii o cronică în România și în *Academia Cățavencu*, dar, dacă am apucat să promit că scriu eu despre un film despre care am crezut că dacă a luat Oscarul pentru „cel mai bun film” chiar este unul dintre cele mai bune filme pe care le-ai putea vedea într-o duminică după-amiază, atunci poftiți la masă!

Un film sensibil, pedagogic și „la zi” în ceea ce privește politicile sociale și antirasiale ale Hollywood-ului. Care va să zică, Oscar previzibil. Un titlu metaforic ce-și strigă drama civilizației „meltinaționale” americane, un film despre sociopatia comunicării urbane între rase și cetățeni ce duce în final la inconștienta crimă cu premeditare. Acum ați înțeles despre ce e vorba?! Eram sigur.

Bine jucat de către actori mari în roluri secundare (Sandra Bullock, Matt Dillon, Loretta Devine,

Keith David – filmul lui Paul Haggis, scenariu și regie, nu are personaj principal), bine filmat, bine tăiat, mult mai deștept decît majoritatea *family movies* (adică a cretinelor de filme adolescente pe care le pot vedea și părinții datorită unor actori mari preferați care au jucat în urmă cu 15 ani în niște filme bune, pe care, părinții, adolescenți fiind, le-au văzut). Este un film pe care numai America l-ar vota cel mai bun film. Europa votează filmele americane ale lui Woody Allen, cum este și ultimul său *Matchpoint* sau englezescul *Viața la Londra* cu Audrey Tautou de duminica trecută, de pe HBO. Iar eu, în ultimul semestru, am fost european.

Liviu MIHAIU

* *Crash*, SUA, 2005.

show biz da' culti Alex. nihilo nihil

● În *Observator cultural*, nr. 55, trei critici literari, Mircea Muthu, Paul Cernat și Carmen Mușat, răspund în ample articole la întrebarea: „Chiar a scris Alex. Ștefănescu o istorie a literaturii?”. Este vorba despre *Istoria literaturii române contemporane, 1941-2000*, masivul volum publicat de Alex. Ștefănescu la sfîrșitul anului trecut. Răspunsul celor trei la respectiva întrebare este un categoric *nu*. Iată citeva citate din articolul lui Carmen Mușat: „Stilul plebeu, de o familiaritate ce frizează, adeseori, grobianismul, împănate cu metafore și comparații flamboaiante, dezvăluie la tot pasul lipsa de intuiție critică și de erudiție, marcă inconfundabilă a discursului lui Alex. Ștefănescu”. Sau „comicul involuntar al unui discurs «critic» care abundă în sentințe, în absența analizelor pe text și a argumentelor, vorbește de la sine despre «profesio-

nalismul» lui Alex. Ștefănescu”. „Alex. Ștefănescu minimizează, cu program, tot ceea ce îi depășește puterea de înțelegere, face confuzii la tot pasul – nu distinge, de pildă, între autor și narator atunci cînd cel din urmă vorbește la persoana întîi, stilul indirect liber (pe care nu-l numește ca atare pentru că îi lipsește o minimă informație teoretică) i se pare o «viclenie rudimentară»...”. Și mai scrie Carmen Mușat: „Cît de credibilă poate fi «o istorie a literaturii» contemporane în care Norman Manea este taxat scurt, fără argumente, drept un «autor mediocru», iar Valeriu Butulescu este înfățișat ca un scriitor de talia unor «Tagore, Nietzsche, La Rochefoucauld, Jules Renard, Cioran»...?”. Orice comentariu mi se pare inutil. (Șt. A.)

● Sînt la mare modă ajustările de biografii, astfel încît să reiasă că ai fost victimă a comunis-

mului. Asta și boșii Filarmonicii „George Enescu”, într-un interviu destul de recent, din *Ev.Z.* Promovată Concert Maistru al Filarmonicii în 1989, cînd doar delegații la al XIV-lea Congres mai primeau funcții, Anda Petrovici pozează azi în victimă a comunismului. „Sînt copil de emigrant și am exemplul tatălui meu: venit aici ca emigrant politic din Iugoslavia, a fost primit cu brațele deschise în România și se simte foarte bine aici”. Din păcate, adevărul istoric e puțin diferit: pentru tatăl Andei Petrovici, brațele le-au deschis Gheorghiu-Dej și tovarășii de idealuri bolșevice. În anul de groază 1948, cînd elita românească înfunda pușcăriile, tovarășul Petrovici, gonit de Tito, se refugia la București unde, toată viața, el și familia s-au bucurat de privilegiile de „FIAP”-ist rezervate transfugilor protejați de Moscova. Nici dirijorul Cristian Mandeal nu se jenează să rescrie istoria. „Am apărut foarte tîrziu pe piața internațională” – se vaită el – „la 40 de ani, efect al granițelor închise de comunism”. Cum din același interviu aflăm că e

născut în 1946, înseamnă că pentru el granițele s-au deschis în 1986! Fix cînd nu mai ieșea nici musca. Doar dacă aproba coana Leana, în Cabinetul 2. Și dacă ne mai amintim că Mandeal a pășit în Filarmonica pe care o conduce astăzi, adus „de mîna” de Gogu Rădulescu și de Suzana Gădea, care l-au forțat pe directorul Mihai Brediceanu să-l angajeze dirijor, am zice că a fost un răsfățat al regimului. Care i-a oferit și repartiție într-un elegant apartament, evident naționalizat, de pe Schitu Măgureanu. După '90, Mandeal a protestat în mass-media împotriva restituțiilor în natură, ținînd parte, ca toți adevărații tovarăși, chiriașilor instalați în casele altora. Să fie aceasta cheia longevității în funcția de director al Filarmonicii din București, unde de 15 ani nimeni nu-l întreabă de sănătate? Chiar dacă o conduce prin telefon, lipsind din țară 7 luni pe an, cum senin declară în același interviu? (I. M.)

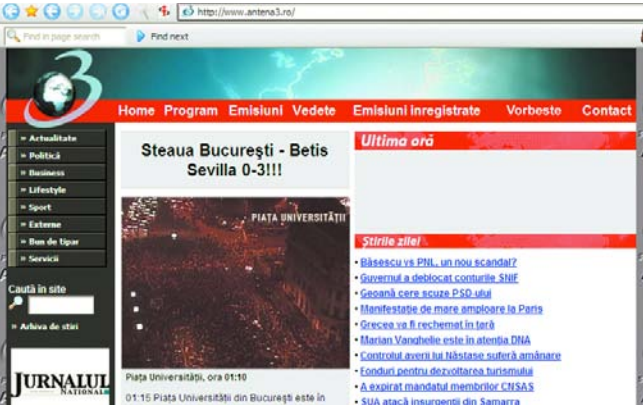
Hai Rapisdeaua!

Situația e complexă și prezintă anumite aspecte. Legate, mă rog, tot de niște complexe. E simpatică, d-un ecsemplu, situația lui Răzvan Lucescu: după ce și-a ucis tatăl de la Șahtior Donețk, acum va trebui să se bată pe viață și pe moarte cu frații români de la Steaua București. Curat parcurs mitologic, de la Oedip la Cain & Abel! Cam tot în sensul ăsta, legat de inevitabilul fratricid Rapid-Steaua din sferturile Cupei UEFA, țup, mai sare înc-o chestie complicată. Ca tot românul împarțial, nici stelist, nici rapidist, cum naiba să reacționezi? Pe de o parte, ne vom califica în semifinale cu o echipă, dar, pe partea ailaltă, vom fi eliminați din sferturi cu altă echipă. Vom fi învingători și învinși în același timp, iar din această dilemă nu putem ieși, am zis! Zicem în schimb că, încet-încet, tîrîș-grăpiș, ca la noi, fotbalul românesc își depășește istoricul complex european. În pas cu țara-ntreagă, odată cu poporul! Ni se pare cel mai frumos tîlc al calificărilor obținute de Rapid și Steaua în meciurile cu Hamburger SV și Betis Sevilla. S-a văzut că nici ăia, acolo la ei, pe propriul teren, n-au trei picioare sau două capete. La o adică, nemții au fost cam țigani (teren infect, jucători nesimțiți, public agresiv), în timp ce steliștii,

Viorel MOȚOC

Un scor de fluierături pentru specialiștii în știri

Ce înseamnă să fugi prea tare după știri în exclusivitate: rămii în ofsaid. Așa a pățit Antena 3, joia trecută. S-a grăbit și a dat-o fără s-o mai verifice, deși o putea face, lejer, din trei surse, adică Bănel Nicolită de două ori și Victoraș Iacob o dată. Sau te pomenești că a fost doar o contră dată de muncitorii Antenei, pe partea sportivă, lui Jiji? Mai ales că un coleg de partid al lui Dan Voiculescu, George Copos pe numele lui, este patron la dușmanul steliștilor, Rapidul. Dar știți cine iese cel mai rău din toată povestea asta? N-o să vă vină să credeți: Ronaldinho. Păi, Antena 3 a dat-o o dată în bară și n-a crezut-o nimeni. Dar pe el, care zice că a dat-o de patru ori la rînd?...

Antena 0-3

Conducătorii cluburilor Rapid și Steaua, îngrijorați că acum chiar trebuie să aducă fotbalul românesc la nivel european. Adică să traducă în engleză „Moarte ciorilor!”, „Antonescu - ultima soluție!”, respectiv „Mue Steaod!”.

poziție de moftsaid

bîrfe din sport

● Traian Băsescu a vorbit de concesionarea bazelor sportive ale ministerelor către cluburile de fotbal. Se referea mai ales la Rapid, Steaua sau Dinamo. Cam ăsta e ultimul trend în materie, iar cel mai tare țipă în acest sens ciobănașul Jiji. Alternativa ar fi administrarea de către autoritățile locale, lucru care se și întâmplă, în general, măcar pe hîrtie, în România. Totuși, am găsit și un caz atipic: stadionul ex-„Gheorghe Hagi” din Constanța. Printr-un HG din 2001, imobilul este dat în folosință gratuită, pe o perioadă de 49 de ani, Clubului Sportiv „Farul” Constanța. Șerban Mihăilescu Șp., secretarul general al Guvernului de atunci și unul dintre semnatarii hotărîrii, era și vicepreședinte al clubului. Pentru amatorii de detalii, numărul HG-ului era 666, motiv pentru care credem că în galeria echipei ar trebui să stea, neapărat, și un sobor de preoți.

Eva Hențigova

Avem o țară. Cum procedăm?

– indexul altor evenimente –

Un sul de pace

În magazinele din România au început să se găsească suluri de hîrtie igienică cu imprimeu cu dolari pe ele. Din păcate, un singur sul costă cam 250.000 de lei. Vă imaginați că dacă s-ar hotărî și românii să producă un sul de hîrtie igienică cu imprimeuri în lei, l-ar face din plastic, cum sînt și bancnotele?

Fîntîna de mîină

Doi bărbați din lanca au furat o fîntînă de pe marginea drumului, sperînd că vor face bani buni din vînzarea ei. Polițiștii i-au descoperit foarte ușor pe hoți, luîndu-se după dîra de apă și după urmele de sînge (în grabă, găleata a rămas suspendată și l-a lovit tot drumul pe unul dintre hoți în cap).

Agenți Louis Vuitton

Inspectoratul General al Poliției a scos la concurs peste 860 de posturi de agenți de poliție pentru civili. Deja s-au înscris aproape 8.000 de candidați. Dintre cei 8.000 de candidați, 4.000 or fi șoferi care au carnetele suspendate și le vor înapoi, 2.500 – polițiști sub acoperire, iar 1.500 – studenți care nu și-ar permite niciodată un Vento sau o motocicletă albă ca să meargă la discotecă.

Tablou pe comandă

Un artist plastic amator din Mediaș a realizat din piese de ceas un tablou care ilustrează o mașină BMW. Tabloul s-a vîndut cu 10.000 de dolari. Păi, la 10.000 de dolari, aveai alte opțiuni mai bune. Adică puteai să iei un BMW în mărime naturală, pe care puteai să lipești multe motoare de Lăstun, făcute, după cum se știe, din roțițe de ceas.

Semafor non Blondes

Un bucureștean a inventat un dispozitiv foarte asemănător unui semafor, care să fie montat pe autoturisme pentru ca pietonii să știe cînd sînt lăsați de șoferi să traverseze. Ar mai trebui inventat un dispozitiv pe care să îl poarte pietonii pentru ca șoferii să își dea seama dacă pietonii sînt serioși și chiar vor să traverseze sau dacă sînt nehotărîți.

Purtat pe ultimul scrum

Un bărbat din Bîrlad nu a fost îngropat creștinește pentru că nu și-a achitat niciodată contribuția la biserică. Sperăm ca pînă la urmă rudele să fi plătit cele 5 milioane strînse ca datorie. Altminteri, preotul ar fi în stare să îi dea somații mortului și să îl amenințe că îl aruncă în stradă. Ceea ce oricum e mai bine decît să rămînă în sicriu și să îi fie vîndute organele contra cîteva milioane de lei.

Cronicarul
Grigore după Ureche

Contraeditorial

Adrian Năstase, eliminat din trompetițiile interne

Pe 26 octombrie 1863, mătușa Tamara nu exista. În această zi, la Taverna Francmasonului de pe strada Great Queen din Londra, a luat ființă prima asociație de fotbal din lume. Însă mătușa Tamara, nu – ea nu exista. Pentru viitoarea mătușă a lui Adrian Năstase, liberul arbitru avea să fluiera lovitura de începere a partidei de viață la începutul secolului următor, mai exact, la începutul secolului trecut. Povestea îmbogățirii lui Adrian Năstase

se întinde pe durata a două secole, iar eliminarea sa din viața politică, după un adevărat asediu la porțile sale, a durat exact 90 de minute, plus prelungiri. Dar să urmărim împreună desfășurarea partidei. În minutul 2 al anului 2006, niște ziariști, deloc sportivi, au descoperit că mătușa Tamara figura pe foaia de arbitraj a averii familiei Năstase. În minutul 5, la o intrare prin alunecare asupra mătușii, Tamara a decedat pe teren, în locul ei fiind introdus Un Milion De Dolari. În

minutul 13 al partidei, terenurile de joc ale lui Năstase își triplaseră valoarea, poate chiar mai mult. În minutul 24, la o intrare dură asupra coechipierului Zambaccian, arbitrul Daniel Morar îi arată cartonașul galben fundașului A. Năstase. Jucătorii de la DNA încep urmărirea penală pe tot gazonul. Năstase rămîne tablouri. Nemulțumiți de joc, spectatorii din tribunal aruncă pe teren cu obiecte din China și termopane. Era minutul 45. Unul din obiecte îl lovește pe Năstase în fund, un altul în

cap și arbitrul fluieră sfîrșitul primei reprize. Era minutul 45, plus cele 2 luni regulamentare de prelungiri arătate de arbitrul de mătușă. La vestiar, Năstase îi cere lui nea Mircea să-l autosuspende și se așază pe banca de rezerve a partidului. Meciul se reia. În minutul 48, nea Mircea îl reintroduce în joc pe Năstase-șapte pase și, un minut mai tîrziu, în urma unei lovituri de la Cornu terenului, acesta face henț în careu. Arbitrul îi arată un cartonaș alb cu antetul DNA. În minutul 65, președintele FRF de la Ministerul Justiției îl sună pe arbitru, solicitînd o percheziție la vestiarul lui Năstase și un control antishopping. Percheziția este scoasă, în extremis, de pe linia porții Camerei Deputaților. Cinci

minute mai tîrziu, Năstase înscrie un autogol, invitînd ziariștii să-i vizioneze caseta. În minutul 89, colegii de partidă se supără și îl faultează grosolan pe Năstase: este penal(ti) clar. Nepotul regretatei mătușa Tamara este executat cu un șut sec în fund. Arbitrul se uită la ceas și fluieră finalul mandatului de la Camera Deputaților. Năstase părăsește stadionul, cu jaful în pămînt, în reclamațiile mulțimii. A pierdut cel care și-a dorit mai mult Palatul Victoria, fiindcă Palatul Cotroceni era deja ocupat de selecționerul națiunii, Traian Băsescu.

Iulian TĂNASE

Săptămîna românilor

Năstase către Ion Iliescu: Să nu ne băgați sula-n case!

Colectivul redacțional al *Academiei Cățavencu* este alături de cel care a fost pentru lumea politică domnul Adrian Năstase. Săptămîna trecută, fostul ministru de Externe, premier, președinte de partid, președinte de Cameră, om politic de renume mondial, întîiul vînător și profesor de Drept al țării, soț vrednic și bun tată de familie, a coborît din sediul partidului la ora 3 noaptea pentru a se îndrepta definitiv spre Lada care îl aștepta în parcare. Este vorba de Lada de gunoi a istoriei, normal. Domnul Iliescu, domnul Geoană, Mitrea și Vanghelie să-l aibă în pază! Odihnească-se-n conace! ➤ Nici n-a auzvîrlit bine cu ultimul cataroi către mașina coruptului ăluia de Adrian Năstase care terfelea imaginea partidului de oameni cinstiți PSD, că social-democratul Vanghelie a și fost chemat pe la DNA care este. „Eu nu sînt vinovat, tu nu sînt vinovat, el, ea nu sînt deloc vinovat”, a conjugat Vanghelie toată ziua verbul „af i” în fața procurorilor. ➤ Năstase a fost

exclus din PSD și se pare că Geoană mai pregătește surprize și altor lideri care au probleme cu imaginea, cum ar fi domnul... diiip!... că nu vrem să dăm acum nume. ➤ Locul gol ocupat de posteriorul domnului Năstase la Cameră trebuie acum ocupat de cineva. Cin’ să fie, cin’ să fie: poponeața slăbănoagă a domnului Bogdan Olteanu din partea Alianței, fundul lui Valer Dorneanu sau dosul delicat al unei doamne de la Partidul Conservator? Da, normal că partidul lui Voiculescu a ținut să aibă propriul candidat la șefia Camerei. Și, cum se pare că Lucian Mîndruță, Alessandra Stoicescu și Dan Negru au refuzat postul de candidat la șefia Camerei Deputaților, doctorul Cristian Andrei era răcit, iar Tucă e ocupat mai mult cu restaurantul, Voiculescu a numit-o din oficiu pe această doamnă Popa.

La rubrica „Pierderi” vă semnalăm că în timp ce partidul dădea un șut în... am epuizat toate sinonimele pentru cuvîntul „cur”, așa că nu mai avem ce

Marian Vanghelie, bucuros că nimeni nu-l mai poate acuza de incultură, întrucît acum știe toate literele alfabetului, adică D, N și A

să folosim aici... unor domni din conducere, domnul Neculai Onțanu, primar la sectorul 2, ieșea tiptil, tiptil pe ușa din dos a PSD, chipurile să ducă gunoiul. Nu s-a mai întors nici în ziua de azi.

➤ De asemenea, industria tunului a pierdut și ea un om important: domnul Florian Anghelescu, om de afaceri. Nu, nu i s-a tras de la plămîni, ci i s-a tras de la o funie prinsă în jurul

gîtului, respectiv de la un scaun tras de sub picioare.

Cronică
a lu’ Ștefan a Petrei

Vești bune

Nou pe piața muncii din România: cartea *Somnul recent*

➤ Specialiștii din străinătate au tras, în sfîrșit, o concluzie științifică ca lumea: somnul este noul sex. În fine, șefii trebuie să accepte că angajații vor să doarmă. Acum, în final, șefii vor vrea și ei să doarmă mai mult, ceea ce înseamnă că vor trece și mai rar pe la serviciu. Aceasta însemnînd mai multe ore pentru: Messenger, msn, Zuma, Counterstrike, Quake 3 (4 nu e mișto), iubita.ro, gsp.ro (numai

filmulețele). E bună știința, păcat că e atît de pușină!

➤ Încă o veste bună care vine tot din zona muncii: n-o să avem parte de ea. De sărbătorile creștine. Hotelurile de pe litoralul din toată țara vor asigura reduceri de prețuri în perioada Marelui Cozonac Liber, cum va fi numit de acum Paștele pentru muncitorii din toată țara. Milioane de turiști pioși vor invada probabil toate hotelurile pentru

a se închina cu dreapta și a bea cu stînga. Să sperăm că vom avea parte de un an nou fericit. Care an nou?! Care an? Care care? Hai noroc, domnu’ care vă sărbătoriți ziua de Paște! Să fie într-un ceas bun Sfînta Vacanță de 1 Mai!

Străbuna Vestire

